Центральноукраїнський національний технічний університет
Центр заочної та дистанційної освіти
Кафедра кібербезпеки та програмного забезпечення

”Допущено до захисту”
Завідувач кафедри кібербезпеки
та програмного забезпечення
д.т.н., професор
_____ Олексій СМІРНОВ
“____” _____ 2023 р.

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
за другим (магістерським) рівнем вищої освіти

на тему

“Дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM”

Виконав здобувач вищої освіти
ІІ курсу, групи КІ-22МЗ
ОПП «Комп’ютерна інженерія»
спеціальності 123 «Комп’ютерна інженерія»
_____ Чех М.С.
«____» _____ 2023 р.

Керівник проекту
доктор філософії (PhD)
_____ Дрєєва Г.М.
«____» _____ 2023 р.
Рецензент _____
_____

м. Кропивницький

Центральноукраїнський національний технічний університет

Центр *Заочної та дистанційної освіти*
Кафедра *Кібербезпеки та програмного забезпечення*
Рівень вищої освіти *магістр*
Галузь знань _12 _____*"Інформаційні технології"*_____
Спеціальність 123 *"Комп'ютерна інженерія"*
Освітньо-професійна (освітньо-наукова) програма _*"Комп'ютерна інженерія"*_

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
д.т.н., проф.
_____ Олексій СМІРНОВ
« 6 » вересня 2023 року

ЗАВДАННЯ НА ВИПУСКНУ КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ЗА ДРУГИМ (МАГІСТЕРСЬКИМ) РІВНЕМ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ

Чеху Максиму Сергійовичу
(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи *Дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM*

2. Керівник роботи *Дрєєва Ганна Миколаївна, доктор філософії (PhD)*
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом вищого навчального закладу № 36-13 від 04.08.2023 року

3. Строк подання студентом роботи до захисту *10.12.2023 р.*

4. Мета та завдання випускної кваліфікаційної роботи*: Метою розробки є дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM*

5. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити)

1. Призначення та область використання.	*6. Наукова новизна.*
2.Перегляд аналогічних існуючих систем.	*7. Економічна ефективність розробленої програми.*
3. Опис і обґрунтування проектних рішень.	*8. Заходи з охорони праці та техніки безпеки.*
4. Етапи програмування системи.	*9. Висновки.*
5. Впровадження системи в промислову експлуатацію	

6. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень)

Наукова новизна	*1 аркуш*
Структурна схема системи	*1 аркуш*
Функціональна схема системи	*1 аркуш*
Діаграма процесів	*1 аркуш*
Блок-схема алгоритму роботи додатку	*2 аркуша*
Показники економічної ефективності	*1 аркуш*

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
Економічний	Савеленко Г.В.	05.10.2023	14.11.2023
Охорона праці	Оришака О.В.	06.10.2023	16.11.2023

7. Дата видачі завдання « 6 » вересня 2023 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти	Строк виконання етапів випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти	Примітка
1.	Аналіз існуючих систем	10.10.2023 р.	
2.	Постановка задачі, оформлення ТЗ	15.10.2023 р.	
3.	Розробка моделі компонента	20.10.2023 р.	
4.	Розробка структур даних	25.10.2023 р.	
5.	Розробка алгоритмів зв’язку та відображення	30.10.2023 р.	
6.	Програмування алгоритмів	10.11.2023 р.	
7.	Розрахунок економічної ефективності	13.11.2023 р.	
8.	Розрахунки з охорони праці та техніки безпеки	15.11.2023 р.	
9.	Оформлення ПЗ	17.11.2023 р.	
10.	Попередній захист роботи	10.12.2023 р.	

Дата видачі завдання
« 6 » вересня 2023 р.

Підпис керівника

_____ _____
(прізвище та ініціали)

Завдання прийнято до виконання
« 6 » вересня 2023 р.

Підпис здобувача

_____ _____
(прізвище та ініціали)

АНОТАЦІЯ

Чех М.С. Дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM. 123 Комп'ютерна інженерія. Центральноукраїнський національний технічний університет. Кропивницький. 2023.

В даній випускній кваліфікаційній роботі за другим (магістерським) рівнем вищої освіти розроблено програмне забезпечення, яке призначено для системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Метою розробки є дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Об'єктом дослідження є процес розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Предметом дослідження є методи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Методи дослідження базуються на методах хмарних технологій, методах математичної статистики, методах розробки програмного забезпечення.

Результат роботи – програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

В процесі роботи над програмною моделлю виконано аналіз існуючих апаратних та програмних засобів. В повній мірі описані всі компоненти розробленого програмного забезпечення.

Розроблено зручний інтерфейс користувача. Наведені інструкції по роботі з програмними засобами.

Програма може використовуватися на ПЕОМ архітектури IBM PC з ОС Windows 10/11.

Програму розроблено в середовищі RAD Studio Delphi 10.4.

Ключові слова: комп'ютерна інженерія, центр обробки даних, DCIM

ABSTRACT

Chekh M.S. Research and software implementation of the data center structure development system based on DCIM technology. 123 Computer engineering. Central Ukrainian National Technical University. Kropyvnytskyi. 2023.

In this graduation thesis for the second (master's) level of higher education, software is developed, which is intended for the system of developing the structure of data processing centers based on DCIM technology.

The purpose of the development is the research and software implementation of the data center structure development system based on DCIM technology.

The object of research is the process of developing the structure of data processing centers based on DCIM technology.

The subject of research is methods of developing the structure of data centers based on DCIM technology.

Research methods are based on methods of cloud technologies, methods of mathematical statistics, methods of software development.

The result of the work is the software implementation of the data center structure development system based on DCIM technology.

In the process of working on the software model, an analysis of existing hardware and software was performed. All components of the developed software are fully described.

A convenient user interface has been developed. Instructions for working with software tools are provided.

The program can be used on PCs of IBM PC architecture with Windows 10/11 OS.

The program was developed in the RAD Studio Delphi 10.4 environment.

Keywords: computer engineering, data center, DCIM

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ І ТЕРМІНІВ

БД	–	база даних
БЗ	–	база знань
БРС	–	блок розрахункових співвідношень
ВКПК	–	вибір кількості пріоритетних користувачів
ІМА	–	інтелектуальний мережний адміністратор
КОМ	–	корпоративні обчислювальні мережі
ЛОМ	–	локальні обчислювальні мережі
МА	–	мережне адміністрування
ПЗ	–	програмне забезпечення
СУБД	–	система управління базою даних
CMIP	–	протокол загальної керуючої інформації
DHCP	–	протокол динамічної конфігурації вузла
FMP	–	HPOpenView Fault Management Platform
MIB	–	база даних інформації керування
OEMF	–	HPOpenView Element Management Framework
OER	–	Optimized Edge Routing
OV	–	HPOpenView
Pf	–	Performance Routing
RMON	–	протокол моніторингу комп’ютерних мереж
SNMP	–	простий протокол керування мережею
WINS	–	служба зіставлення netbios-імен комп'ютерів з ip-адресами вузлів

ВСТУП

Актуальність теми. Існуючі ще пару років тому тільки лише на слайдах презентацій, сьогодні рішення Data Center Infrastructure Management використовуються в усі більшому числі центрів обробки даних. Каталізаторами стрімкого зростання інтересу до цих рішень стали настільки ж що швидко набирають популярність віртуалізація й хмарні обчислення. ЦОД стає усе більше динамічним середовищем, для керування якої просто необхідні комплексні системи, що охоплюють як IT, так і інженерну інфраструктуру. Саме такими і є продукти DCIM.

Навіть по самих скромних оцінках, представленим IDC, у найближчі кілька років ринок систем і сервісів DCIM буде рости щорічно на 25%, що дуже непогано у світі зі стагнуючою економікою.

Сьогодні про DCIM говорять усе: від виробників монтажних стійок і шаф, що оснащують їхніми датчиками температури й вологості, до постачальників комплексних інженерних рішень і IT-комплексів. Виниклі на стику систем керування IT, з одного боку, і засобів керування інженерними системами, з іншої, рішення DCIM характеризуються широким набором функцій по моніторингу, інвентаризації, активному керуванню, оптимізації й т.д. Але єдиного загальноприйнятого визначення поки не вироблено, що й залишає можливість великій кількості компаній зараховувати свої продукти до категорії DCIM.

Мета й завдання дослідження. Метою роботи є дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Для досягнення поставленої мети визначена програма дослідження, що складається з наступних завдань:

– Огляд існуючих систем розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– Дослідження системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– Програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Об'єктом дослідження є процес розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Предметом дослідження є методи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Методи дослідження базуються на методах хмарних технологій, методах математичної статистики, методах розробки програмного забезпечення.

Наукова новизна отриманих результатів. У процесі рішення завдань, обумовлених цілями дослідження, отримані наступні результати:

– Удосконалено метод розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– Розроблено вітчизняний продукт розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM, який має більш широкі можливості, на відміну від існуючих аналогів.

Практична цінність отриманих результатів полягає в тому, що розроблені алгоритми дозволяють успішно вирішувати задачі розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Достовірність наукових результатів підтверджена теоретичними викладеннями, даними комп'ютерного моделювання, коректними дослідженнями параметрів на функціонуючій обчислювальній мережі, а також відповідністю отриманих результатів окремим результатам, наведеним у науковій літературі.

Робота апробована на LVII Науково-технічній конференції здобувачів вищої освіти «Наука – виробництву», 2023, основні положення випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти надруковані у статті збірника праць молодих науковців ЦНТУ, випуск №14.

Таким чином, виходячи з вищеперерахованого, дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM, є актуальною задачею, яка потребує вирішення у даній випускній кваліфікаційній роботі за другим (магістерським) рівнем вищої освіти.

1 ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ОБЛАСТЬ ВИКОРИСТАННЯ

1.1 Призначення системи

Існують критерії для визначення приналежності продукту до класу DCIM. Для цього система керування повинна відслідковувати щонайменше по одному компоненті й на стороні інженерної інфраструктури, і на стороні IT. (Відповідно, до систем DCIM ніяк не можна віднести фірмове ПЗ, єдине завдання якого – моніторинг одного-єдиного продукту.) У частині IT експерти IDC виділяють чотири групи елементів:

– сервери;

– системи зберігання;

– мережне встаткування;

– віртуальні машини;

а в інженерній інфраструктурі – шість:

– блоки розподілу електроживлення (PDU);

– джерела безперебійного живлення (ДПЖ);

– системи охолодження;

– датчики;

– генератори електроенергії;

– монтажні конструктиви (стійки й шафи).

Щоб компанія була включена в список ключових гравців (IDC MarketScape) в області DCIM, її річний дохід (в 2015 році) від продажу відповідного програмного забезпечення й сервісів повинен був становити не менш 2 млн доларів. Зазначеним критеріям задовольнили 12 компаній. До лідерів цього ринку експерти IDC віднесли дві компанії: CA Technologies і Schneider Electric. Поруч із ними за набором функціональних можливостей своїх систем розташувалися Raritan і nlyte Software. Далі випливають iTracs, Modius, Sentilla,

Viridity, Rittal, Power Assure, Rackwise і Emerson Network Power. Хоча Emerson, на думку експертів IDC, трохи уступає іншим названим компаніям по числу реалізованих функцій, у частині стратегічного бачення вона в числі лідерів, до того ж саме цьому гравцеві належить найбільша частка ринку DCIM.

Частина компаній зі складеного IDC списку, можливо, не дуже добре відома українським спеціалістам. nlyte Software, Modius, Sentilla, Viridity, Power Assure, Rackwise – це відносно молоді компанії, що спеціалізуються саме на програмних системах керування класу DCIM. Із цієї групи виділяється nlyte Software, що по реалізованому наборі функцій і по частці ринку істотно випереджає інші. iTracs – компанія з 25-літньою історією, що добре відома фахівцям в області систем інтерактивного керування кабельною інфраструктурою: її програмну платформу використовують такі постачальники СКС, як TE Connectivity, CommScope, Nexans і ін.

1.2 Область застосування

Рішення цілого ряду виробників здатні незабаром перетворитися «у повноцінні» системи DCIM. Експерти IDC виділяють чотири групи таких компаній. Дві найбільш великі – це постачальники систем керування IT, до яких відносяться такі «гранди» галузі, як HP, IBM, Microsoft, Cisco, Dell, VMware, Intel і BMC Software, і постачальники засобів керування інженерними системами, у першу чергу електроживлення й кондиціювання. У числі представників другої групи – Eaton і Tripp Lite. У напрямку повноцінних систем DCIM розвивається ще кілька класів засобів керування, зокрема програми моделювання температурного поля в обчислювальних залах, які пропонують компанії CoolSim, Future Facilities і Innovative Research Inc. (IRI), а також системи інтерактивного керування СКС. У цій категорії IDC виділяє рішення Panduit.

Постачальники систем DCIM намагаються уникати перетинань із продуктами ведучих IT-вендорів, таких як HP і IBM, доповнюючи їхнього

функціонала, що, у свою чергу, більше орієнтований на загальний моніторинг IT-ресурсів, ніж на підтримку експлуатації фізичної інфраструктури. У майбутньому відбудеться зрощування цих платформ, але вже на поточному етапі повноцінні системи DCIM повинні мати інтеграцію з базами дані керування конфігурацією (Configuration Management DataBase, CMDB), зовнішніми системами моніторингу й різних інших продуктів по керуванню IT-послугами (IT Service Management, ITSM).

Таким чином, виходячи з вищеперерахованого, дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM, є актуальною задачею, яка потребує вирішення у даній випускній кваліфікаційній роботі за другим (магістерським) рівнем вищої освіти.

2 ПЕРЕГЛЯД АНАЛОГІЧНИХ ІСНУЮЧИХ СИСТЕМ

2.1 Огляд існуючих систем, технологій, архітектур, програмних рішень за профілем теми випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти

Із числа провідних постачальників рішень DCIM в Україні давно й успішно працюють Schneider Electric, Emerson Network Power і Rittal. Ще один вендор зі списку IDC – Raritan – поставляє свої рішення через офіційного представника – компанію «Нієншанц-Автоматика».

Panduit

Зате дуже активні в Україні компанії, які історично були відомі як постачальники СКС і відповідних систем керування. Із цієї категорії постачальників одне з найбільш функціональних рішень пропонує компанія Panduit. Крім автоматичного документування всіх відключень і підключень і інших функцій «інтелектуальних» СКС, її продукт PIM підтримує роботу самих різних датчиків і багато які інші з описаних вище функцій DCIM. Одними з найбільш важливих напрямків його розвитку називається вдосконалювання функцій по прогнозуванню тенденцій зміни навантаження з видачею рекомендацій з необхідних дій (на даний момент ці функції реалізовані лише частково), забезпечення динамічного розрахунку PUE, а також агрегації як можна більшої кількості параметрів у єдину систему для виявлення джерел проблем (Root Cause Analysis) і, відповідно, мінімізації часу простою.

TE Connectivity

Компанія TE Connectivity пропонує дві системи автоматизованого керування кабельною інфраструктурою ЦОД: AMPTRAC і Quareo. У системі AMPTRAC моніторинг перемикань на фізичному рівні реалізується за допомогою додаткового провідника в комутаційних шнурах і сенсорних

накладках для комутаційних панелей. У системі Quareo використовується технологія Connection Point Identification (CPID) с мікрочипами, убудованими в качани комутаційних шнурів, і зчитувачами в комутаційних панелях. Обидві системи працюють під керуванням ПЗ Infrastructure Configuration Manager (ICM). До аналізаторів системи AMPTRAC і контролерам комутаційних панелей Quareo можуть підключатися датчики температури.

ПЗ ICM інтегрується із системами DCIM за допомогою API і SDK, надаючи замовникові (адміністраторові) достовірну інформацію про з'єднання на фізичному рівні. Він підкреслює, що оскільки історично рішення AMPTRAC розвивалося разом з ПЗ управління компанії iTtracs, те й з її системою DCIM інтеграція реалізується без яких-небудь додаткових доробок. Експерти TE Connectivity не розглядають ICM як систему класу DCIM, думаючи, що вона стане в ЦОД сполучною ланкою між інженерними системами й IT. У роботі перебувають кілька проектів по інтеграції ICM с системами DCIM Emerson/Avocent, iTracs і Schneider Electric.

Провідна роль у розробці й реалізації DCIM приділяється тим виробникам, які вносять найбільший вклад у програмне й апаратне забезпечення ЦОД, а системи сторонніх виробників повинні «бесшовно» інтегруватися в DCIM, доповнюючи базовий керуючий комплекс необхідними функціями. DCIM буде розвиватися в напрямку стандартизації програмних і апаратних інтерфейсів для забезпечення взаємодії як можна більшого числа систем контролю за критично важливими параметрами інженерної інфраструктури ЦОД і встановлених у ньому IT-систем.

Ri Technologies, ще одна історично кабельна компанія, пропонує нове рішення CenterMind, що складається із трьох підсистем, об'єднаних єдиним ПЗ. Підсистема Ri PatchView контролює кабельну й мережну інфраструктури, CenterMind G+ – параметри робітничого середовища усередині шафи (для цього використовуються різні датчики: температури, вологості, протікання води, відкриття дверей), а CenterMind P+ – споживання електроенергії (за допомогою

інтелектуальних PDU). Кожна із цих підсистем може функціонувати як разом з іншими, так і окремо, «закриваючи» свою зону відповідальності.

Environment Management System

Із числа компаній, які для багатьох асоціюються з ДПЖ, убік DCIM рухаються вже згадувані Eaton і Tripp Lite, а також компанія Delta Electronics. Delta у співробітництві із провідними виробниками серверів і систем зберігання даних у цей час завершує роботу над додатками, що дозволяють управляти IT-інфраструктурою. Що стосується керування інженерною інфраструктурою й робітничим середовищем ЦОД, рішення компанії забезпечують «практично 100-процентний контроль» за ними.

Система Environment Management System (EMS) дозволяє відслідковувати різні параметри, такі як температура й вологість, фіксувати влучення води, виникнення вогню й диму, несанкціоноване проникнення. Вона складається з ПЗ керування InsightPower Manager, центральної станції контролю й моніторингу EnviroStation і датчиків навколишнього середовища Enviroprobe.

Ще однією групою компаній, що реалізує гасла, написані на прапорі DCIM, є виробники перемикачів KVM, до яких відносяться Raritan і Aten. Остання, наприклад, пропонує систему для контролю за станом робітничого середовища й керування електроживленням. Крім базового моніторингу, вона здатна проводити розрахунок енергоефективності. Використовуючи дані, реєструємі блоками PDU і датчиками стану робітничого середовища, програма Eco Sensors по зонах розраховує індекс охолодження стійки Rack Cooling Index (RCI) і індекс температури зворотного повітряного потоку Return Temperature Index (RTI). Таким чином, вона надає відомості для діагностики ефективності споживання й аналізу можливостей економії електроенергії.

Aegis DCIM

Компанія Conteg пропонує систему Aegis DCIM для «комплексного моніторингу й керування всією інфраструктурою ЦОД». Раніше ця компанія була в основному відома як постачальник шаф, але в останні роки намагається

закріпитися на ринку комплексних інфраструктурних рішень для ЦОД. Із широкого функціонала Aegis відзначу розрахунок показників PUE, EUE і EER з візуалізацією результатів на панелі оператора, створення звітів про енергоспоживання IT-устаткування на рівні всього ЦОД, ряду шаф, окремої шафи або окремої розетки.

Багато кінцевих користувачів сприймають DCIM як систему моніторингу з якимось розширеним функціоналом. Але ідея DCIM істотно ширше, вона охоплює не просто моніторинг і контроль на рівні встаткування, а оптимізацію, керування, підвищення ефективності на більше глобальному рівні – на рівні ЦОД або групи розподілених ЦОД у цілому.

Ще одна компанія – постачальник монтажних конструктивів Shtugger – повідомила нас про наявність у її портфелі пропозицій відразу двох рішень з контролю стану робітничого середовища в 19-дюймових шафах. Одне з них побудовано на базі iPDU – блоків мережних розеток з додатковим функціоналом вилученого контролю й керування живленням, а також моніторингу стану робітничого середовища в серверній або телекомунікаційній шафі. До одного блоку iPDU можливе підключення до трьох датчиків температури/вологості (верх, середина й низ шафи) або системи кондиціювання й вентиляторних модулів (стельові й 19-дюймові) з убудованим електронним термостатом. При досягненні критичної оцінки системи охолодження можуть включатися/вимикатися автоматично.

2.2 Обґрунтування вибору засобів для побудови системи та мови програмування

Embarcadero Delphi, раніше Borland Delphi і Codegear Delphi, – інтегроване середовище розробки ПЗ для Microsoft Windows, Mac OS, iOS і Android мовою Delphi (що раніше носила назву Object Pascal), створена спочатку фірмою Borland і на даний момент приналежна й розроблювальна Embarcadero Technologies.

Embarcadero Delphi є частиною пакета Embarcadero RAD Studio і поставляється в чотирьох редакціях: Community (поширюється безкоштовно й має обмежену ліцензію на використання в комерційних цілях), Professional, Enterprise і Architect.

Delphi 10.4 Sydney

Випущено 26 травня 2020 року. RAD Studio Delphi 10.4 забезпечує значно поліпшену високопродуктивну нативну підтримку Windows, кращу продуктивність розробки, миттєві підказки code completion, прискорення виконання коду із синтаксисом керованих записів, поліпшення виконання паралельних завдань на сучасних багатоядерних CPU, а також містить більш 1000 виправлень багів, поліпшення продуктивності середовища й бібліотек і багато чого крім того.

Основні можливості Delphi 10.4.1:

− Істотні розширення для Windows: поліпшення для застосунків на моніторах 4K High DPI, інтеграція з новим WebView2 на базі Chromium, використання розширених title bars, таких же, як в Office, Explorer, Google Chrome.

− Керування пам'яттю в Delphi тепер стандартизоване на всіх підтримуваних платформах – мобільних, настільних і серверних – використовучи класичну реалізацію керування пам'яттю об'єктів.

− Істотне поліпшення Delphi Code Insight (без можливого блокування IDE – в окремому процесі), що допоможе при роботі з великими проектами.

− Тип даних Delphi «record» тепер підтримуть довільні ініціалізацію, фіналізацію й операції копіювання.

− Розширена підтримка бібліотек C++: ZeroMQ, SDL2, SOCI, libSIMDpp і Nematode.

− Відладник Win 64 (на LLDB) і збирач для C++.

− Поліпшення для C++: Включена велика кількість поліпшень STL з Dinkumware.

− Підтримка Metal Driver GPU для macOS і iOS.

− Вбудований Fmxlinux.

− Компонент Twebbrowser для iOS тепер реалізований на Wkwebview API. Реалізація компонента Media Player для macOS тепер використовує Avfoundation. Реалізований заново стилізуємий FMX компонент TMemo на платформі Windows значно поліпшений і тепер має відмінну підтримку IME.

− Численні поліпшення швидкості й стабільності роботи нашої бібліотеки The Parallel Programming Library (PPL).

− Додані оновлені драйвери для FireBird, PostgreSQL і SQLite.

− Клієнтські бібліотеки HTTP і REST Client розширені застосунковими можливостями роботи з HTTPS. Також були розширені можливості підтримки Amazon AWS services

− У технологію Visual LiveBindings внесена безліч поліпшень, у тому числі швидкодії, що стосуться, застосунків на VCL і FireMonkey

RAD Studio 10.4 Короткий огляд:

– Істотні розширення для Windows. Створення застосунків, що чудово виглядають, із чіткими елементами інтерфейсу на 4k моніторах High DPI за допомогою нової гнучкої підтримки стилів елементів керування на екрані. Інтеграція із сучасними, безпечними web-технологіями від Microsoft – новим WebView2 на базі Chromium. Використання сучасних розширених title bars, таких же, як в Office, Explorer, Google Chrome, у своїх проектах. Істотні поліпшення надійності налагодження в новому відладнику для C++ Windows 64-bit.

– Зросла продуктивність розробки. Ріст продуктивності за рахунок миттєвої реакції підказок code completion у середовищі IDE. Краща сумісність із уже наявною кодовою базою, і спрощення програмування за рахунок уніфікованої архітектури керування пам'яттю. Швидке зв'язування даних і візуальних елементів за допомогою розширеної технології Visual LiveBindings з підвищеною швидкодією. Просте використання розповсюджених бібліотек C++, наприклад, ZeroMQ, SDL2, SOCI, libSIMDpp і Nematode. Оновлена підтримка Amazon AWS cloud.

– Поліпшення швидкодії і якості. Більш 1000 поліпшень швидкодії і якості. Краща ефективність коду за допомогою нового синтаксису custom managed records. Більш швидке виконання паралельних завдань на сучасних багатоядерних CPU. Переконаєтеся в прискоренні відображення на екрані з підтримкою Metal API на macOS і iOS. Краща сумісність із уже наявною кодовою базою й спрощення програмування за рахунок уніфікованої архітектури керування пам'яттю.

Істотне поліпшення Delphi Code Insight

Як найбільше й головне поліпшення інструментів програмування Delphi за багато років, в 10.4 Delphi Code Insight реалізований через Language Server Protocol (LSP). LSP – це технологія генерації результатів для code completion, навігації й інших сервісів в окремому процесі. Це значить, що code completion і Code Insight одержать більш точні результати без блокування IDE. 10.4 забезпечує набагато більш високу продуктивність розроблювачів, які працюють із більшими проектами, що містять мільйони рядків коду.

Delphi Custom Managed Records

Ключове розширення мови Delphi: тип даних Delphi «record» тепер підтримуть довільні ініціалізацію, фіналізацію й операції копіювання. Управляйте тем, як ці структури створюються, копіюються й звільняються з допомогу вашого коду, який буде виконуватися у відповідний момент.

Це розширює потужність конструкцій records в Delphi, які використовуться щоб одержати більшу ефективність у порівнянні із класами.

Єдине керування пам'яттю

Керування пам'яттю в Delphi тепер стандартизоване на всіх підтримуваних платформах – мобільних, настільних і серверних – використовучи класичну реалізацію керування пам'яттю об'єктів.

У порівнянні з Automatic Reference Counting (ARC), це дає кращу сумісність із існучим кодом і спрощує написання компонентів, бібліотек і застосунків.

ARC модель керування пам'яттю model залишилася для керування рядками й посиланнями на тип інтерфейсу на всіх платформах. Для C++ це означає, що при створенні й звільненні Delphi-style класів в C++ використовується звичайне керування пам'яттю, як у будь-якого heap-allocated класу C++, що значно знижує складність коду.

Розширена підтримка бібліотек C++

В 10.4 ми портували багато популярних бібліотек C++ у C++Builder.

Забезпечивши оптимізовану підтримку бібліотек ZeroMQ, SDL2, SOCI, libSIMDpp і Nematode, поряд із уже підтримуваними Boost і Eigen, які можуть бути додані за допомогою менеджера пакетів Getit.

Win 64-відладник і збирач для C++

В 10.4 з'явився новий відладник C++ для Windows 64-bit. Відладник заснований на LLDB і показує значне збільшення стабільності при налагодженні 64-bit застосунків поряд з новими відладочними можливостями, такими як перегляд і інспекція типів начебто рядків C++ і Delphi, а також колекцій STL, включаючи std::vector, std::map і інших. Крім того, згенерована для застосунку відладочна інформація має інший внутрішній формат, сприяючи більш стабільному й багатому на можливості процесу налагодження, більш докладним перегляду й інспекції в debug-time.

Підвищення якості й швидкодії інструментів

- Велика кількість поліпшень STL від Dinkumware.
- Поліпшені деякі найважливіші методи й області RTL, на базі поліпшень сумісності з популярними бібліотеками C++.
- Поліпшена підтримка Cmake.
- Велика кількість виправлень для підвищення стабільності і якості.
- Відновлення Windows API – Обновлено й додали безліч декларацій API щоб добитися ще більшої інтеграції із платформою Windows.

– Загальні вдосконалення в бібліотеці доступу до БД FireDAC, включаючи оновлені драйвера для FireBird, PostgreSQL і SQLite. Вибір статичного або динамічного підключення SQLite до застосунку.

Змінені стилі VCL для High DPI

В 10.4, архітектура стилізації VCL була суттєво розширена для підтримки High DPI і 4K моніторів. Тепер усі елементи UI на формі VCL автоматично масштабуться під відповідне до монітора дозвіл для показу форми. Був оновлений API стилізації для підтримки стилів high DPI.

Кожний графічний елемент UI може бути обраний з наборів різних масштабів і масштабований до потрібного DPI, що дає чітке зображення елементів UI на всіх моніторах.

Нові High DPI стилі й стилізація окремих VCL компонент

Обновлено велике число вбудованих і преміальних VCL стилів для підтримки нового режиму стилізації High-dpi. Це дозволяє вам створювати застосунку з відмінним дизайном для всіх моніторів.

Розроблювачі VCL застосунків тепер можуть використовувати трохи VCL стилів на різних формах в одному застосунку або в різних компонентів на одній формі. Це також включає стилізацію компонентів загальною темою для платформи. Крім застосункової гнучкості використання стилів, це дозволяє використовувати нестилізуємі компоненти із зовнішніх бібліотек в VCL застосунках, що використовуть стиль.

Поліпшена кроссплатформеність

– Додана підтримка Metal Driver GPU для macOS і iOS.

– Крім підтримки останнього iOS SDK, в RAD Studio 10.4 розроблювачі можуть задовольнити нові вимоги Apple до набору стартових екранів.

– Реалізований заново стилізуємий FMX компонент TMemo на платформі Windows значно поліпшений і тепер має відмінну підтримку IME.

– Користувачам редакцій Enterprise або Architect доступна повна інтеграція Fmxlinux з IDE для створення клієнтських застосунків Linux з GUI.

– Компонент Twebbrowser для iOS тепер реалізований на Wkwebview API.

– Реалізація компонента Media Player для macOS тепер використовує Avfoundation.

Оновлений менеджер пакетів Getit

Менеджер пакетів Getit в IDE був значно вдосконалений.

Дати випуску релізів пакетів тепер видні, і можливе сортування списку по цих датах; відбір тільки встановлених пакетів, контенту, доступного тільки при наявності підписки, багато чого іншого.

Універсальний інсталятор для установки Online і Offline

В 10.4 включений новий універсальний інсталятор, який використовує технологію на базі Getit. Цей інсталятор підтримує як online, так і offline (з ISO) варіанти установки.

Тепер обоє варіанта установки дозволяють вам указати початковий набір можливостей RAD Studio для установки, наприклад, свою комбінацію мов програмування й цільових платформ, мов інтерфейсу, і додавати до нього або видаляти непотрібне в будь-який момент.

2.3 Розгорнута постановка завдання

Згідно з технічним завданням на випускну кваліфікаційну роботу за другим (магістерським) рівнем вищої освіти, реалізації підлягає програмне забезпечення, яке призначено для системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

В процесі розробки випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти необхідно виконати наступний обсяг роботи:

а) провести аналіз існуючих систем-аналогів для виявлення їх позитивних і негативних якостей. Результати аналізу врахувати в подальших розробках;

б) вибрати та обґрунтувати методику побудови системи контролю роботи технологічного обладнання на виробництві в автоматизованому режимі.

Розробити функціональну та структурну схеми системи;

в) розробити програмне забезпечення системи, що дозволить реалізувати поставлену технічним завданням задачу. Побудувати блок-схеми алгоритмів програми та підпрограми;

г) організувати інтерфейс користувача з метою формування та виводу на екран ЕОМ повідомлень про некоректні дії користувача та нестандартні ситуації в роботі технологічного обладнання;

д) розробити рекомендації по організаційних та методичних заходах, які забезпечать впровадження системи в промислову експлуатацію та її подальшу успішну експлуатацію;

е) провести розрахунки по визначенню економічної ефективності розробленої системи;

ж) розробити заходи по охороні праці при впровадженні та експлуатації системи, а також розробити заходи з цивільного захисту;

з) сформувати висновки про виконаний обсяг робіт та одержані результати.

3 ОПИС І ОБҐРУНТУВАННЯ ПРОЕКТНИХ РІШЕНЬ

3.1 Опис функціонування системи

Центр обробки даних є "серцем" організації. Дані, що зберігаються в ньому, і ресурси використовуються персоналом, партнерами й клієнтами для того, щоб успішно творити, співробітничати й взаємодіяти. Широке поширення Інтернет-технологій в останнє десятиліття сприяло підвищенню стратегічного значення центра обробки даних за рахунок підвищення продуктивності, поліпшення бізнес-процесів і прискореного здійснення змін. Центри обробки даних є важливими стратегічними пунктами в програмі розвитку IT, спрямованої на підвищення ефективності, відказостійкості й здатності до реагування додатків і інформації, від яких залежить успішність бізнесу.

Прагнучи досягти цих цілей, менеджери центрів обробки даних зустрічаються з рядом проблем. Останнє десятиліття стало для більшості центрів обробки даних часом швидкого росту, що пояснюється загальним підйомом економіки. При цьому розгортання додатків відбувалося в неефективно використовуваній інфраструктурі, що складається з розрізнених компонентів – у типовому центрі обробки даних доводилося забезпечувати підтримку для великої кількості різноманітних операційних систем, комп'ютерних платформ і систем зберігання даних. У зв'язку з малими можливостями спільного використання ізольованих компонентів цієї інфраструктури ступінь їхнього завантаження була, як правило, нижче передбачуваної, операційні витрати – високими, а ресурси не можна було швидко перенацілити для відповідності вимогам, що змінилися.

Відповідно до оцінок аналітиків (Gartner), 70% і навіть більша частина IT-бюджетів витрачається аж ніяк не на стратегічне фінансування нових проектів. Ці засоби йдуть на обслуговування існуючої інфраструктури. Аналітики пророкують, що не менш половини великих центрів обробки даних перетерплять

істотну реконструкцію з метою рішення зазначених проблем. IT-організації повинні підвищувати ефективність і ступінь використання ресурсів центрів обробки даних, одночасно вивільняючи засобу для реалізації нових прибуткових проектів. У той же час менеджери центрів обробки даних мають потребу в відказостійкій інфраструктурі, що забезпечила б захист додатків і сервісів від перебоїв і атак, не збільшуючи при цьому ризики.

Загальна тенденція полягає в простої консолідації інфраструктури, її укрупненні, однак багато які IT-організації розуміють, що таке рішення забезпечує лише тимчасову вигоду. Для рішення базових проблем необхідна поступова еволюція до принципово нової архітектури центра обробки даних, що забезпечує стійку й рентабельну інтеграцію поточних змін у технологіях комп'ютерних систем, систем зберігання даних, мереж і додатків.

Центр обробки даних всі частіше сприймається як унікальний і коштовний ресурс, що є стабільною основою, що дозволяє інфраструктурі IT-організації виконувати варті перед нею завдання. Мережа має безліч достоїнств, забезпечуючи, наприклад, повсюдне поширення, прозорість, масштабованість і орієнтацію на стандарти, і це робить її ідеальною платформою для розміщення сервісів інфраструктури (сервісів міжмережних екранів, захисту від вторгнень, реплікації даних, резервного копіювання без участі серверів і віртуалізації систем зберігання даних), що надає можливість поступового розгортання й розширення відповідно до зростаючих вимог.

Архітектура ЦОД дає компаніям можливість поступово й з низькими витратами створити більше динамічну, маневрену й віртуалізовану інфраструктуру, що дозволяє скористатися оптимальними методиками, що керують принципами й схемами, які перевірені лабораторно й у ході тисяч практичних реалізацій, а також зберегти інвестиції в існуючі мережі й використовувати досвід роботи з ними.

Завдяки рішенням ЦОД, у яких застосовуються новітні технології консолідації, віртуалізації й автоматизації, IT-організації можуть перетворити

свої ресурси, що використовуються для обчислень і зберігання даних, з розрізнених монолітних систем у сервіс-орієнтовані пули спільно використовуваних стандартизованих компонентів, що підтримують динамічну агрегацію, конфігурування й доступ по інтелектуальній мережі. Це дозволяє IT-організаціям вирішити багато операційних проблем, які коштують зараз перед центрами обробки даних:

– Оптимальне використання ресурсів серверів і систем зберігання даних.

– Реалізація комплексних рішень безпеки.

– Збільшення числа серверів.

– Відповідність вимогам регулювальних органів.

– Забезпечення безперервності бізнесу.

– Обмеження систем живлення й охолодження.

Метою є створення маневреної інфраструктури, що допомагає компаніям щонайкраще погодити IT-ресурси й бізнеси-пріоритети, забезпечуючи:

– **Зниження сукупної вартості володіння**: дозволяє IT-організаціям значно знизити капітальні витрати за рахунок консолідації й більше ефективного використання раніше розділених ресурсів, операційні витрати – завдяки спрощенню й автоматизації адміністративних операцій, а також витрати на охолодження й електроживлення.

– **Підвищення маневреності бізнесу**: дозволяє IT-організаціям динамічно реагувати на мінливі вимоги бізнесу завдяки можливості швидкого конфігурування сервісів додатків і інфраструктури, що входять до складу спільно використовуваних пулів консолідованих обчислювальних і мережних ресурсів, а також систем зберігання. Це сприяє оптимізації операційних процедур і керуванню на основі політик.

– **Підвищення відказостійкості бізнесу**: дозволяє IT-організаціям забезпечувати захист від перебоїв і атак, захищаючи інфраструктуру, додатки й дані зі збереженням максимальної доступності, безпеки повсюдно розповсюджених систем і безперервності бізнесу.

– **Підвищення рівня обслуговування**: дозволяє IT-організаціям оптимізувати якість обслуговування, надаючи можливість захищеного й швидкого доступу в будь-який час і з будь-якої крапки до додатків центра обробки даних і інформації, що зберігається в ньому.

Узяті разом, ці можливості забезпечують підтримку безперервних інновацій у центрі обробки даних, дозволяючи компаніям вирішувати поточні й віддалені завдання, і створюючи надійну основу для подальшої еволюції інфраструктури такого центра.

Базовий функціональний блок DCIM

Базовий функціональний блок будь-якої системи DCIM, навіть якщо до цього класу її відносить тільки сам постачальник (і вона не входить у список IDC), – це моніторинг. У першу чергу відслідковуються всі важливі характеристики й події в обчислювальному залі. Температуру й вологість вимірюють відповідні датчики, які можуть бути встановлені усередині шафи, у закритому коридорі, під фальшполом, в інших відповідальних місцях у залі. За збір інформації з енергоспоживання на рівні стійки звичайно відповідають інтелектуальні блоки розподілу живлення (PDU). У деяких реалізаціях датчики температур і вологості підключаються безпосередньо до таких блоків. Центральний вузол системи моніторингу, наприклад шлюз Unified Management Gateway у системі Trellis (Emerson Network Power) або StruxureWare Data Center Expert у системі StruxureWare (Schneider Electric), агрегує всі дані про фактичне положення дів і направляє їх наверх – у ПЗ керування для подальшого аналізу.

Вище названі лише основні датчики/вимірники: температури, вологості, показників енергоспоживання (робоча напруга, струм, навантаження на кожну розетку PDU). Крім них, у системі DCIM може використовуватися величезне число інших датчиків, лічильників і сенсорів, що фіксують, наприклад, задимленість, протікання, тиск повітря під фальшполом або у повітряводі, швидкість повітряного потоку, відкриття або закриття дверей шафи й т.п. Крім того, станції моніторингу можуть одержувати інформацію від самого

інженерного встаткування, наприклад від кондиціонерів, ДПЖ, дизельгенераторів і т.д., використовуючи стандартні протоколи на зразок SNMP або Modbus. Одержання даних від систем, що перебувають за межами обчислювальних залів, важливо, наприклад для обчислення показника енергоефективності PUE.

Окремого згадування гідна така функція, як автоматичне визначення фізичного місця розташування встаткування в ЦОД, якщо говорити точніше, те номера юніта в стійці, де встановлений конкретний сервер. Дотепер інвентаризація звичайно виконується вручну: на предмети наклеюють ідентифікаційні бирки, а дані заносять у таблицю Excel або будь яку базу даних. Навіть «більші гравці» в області DCIM поки скептично відносяться до автоматизації даного процесу. Це поки ще рідкий і досить дорогий функціонал, де механічний варіант «бореться» з бездротовим, але в майбутньому, швидше за все, він буде частиною будь-якої великої системи DCIM. У цей час один зі способів рішення обкатується разом з Trellis

Кроком уперед на шляху автоматизації процесу інвентаризації є використання штрихкодів. Визначення місця розташування за допомогою сканування штрихкодів реалізовано в системі PIM компанії Panduit. Цей напівавтоматичний спосіб дозволяє прискорити інвентаризацію й протоколювати зміни. Як нас повідомили в компанії, робота над автоматичним розпізнаванням ведеться.

Вирішити це завдання дозволяє технологія RFID, що використана в системі динамічного контролю стійки Rittal DRC. Вона складається з антени RFID на всю висоту стійки, RFID-Ярликів для встаткування 19? і контролера для інтеграції в систему моніторингу. З її допомогою можливе визначення розташування компонентів у стійках з точністю до 1/3 юніта. С кожним ярликом RFID зіставляється певна одиниця встаткування, і, таким чином, установка й видалення встаткування в стійках автоматично реєструються в системі керування

інфраструктурою ЦОД. Додатковою перевагою системи DRC є її простий монтаж у стійку TS IT. Можлива установка у вже укомплектовану стійку.

Пропонується встановлювати в шафу сенсорну планку, до якого за допомогою магніту приєднувати ідентифікаційні теги – смужки пластику з металевим наконечником, де перебуває ідентифікаційний чип (64-розрядний ID). Перед установкою до нового пристрою прикріплюють ідентифікаційний тег і заносять інформацію про нього в базу даних, після чого все готово для відстеження місцезнаходження даного активу в ЦОД – при установці встаткування в стійку тег просто приєднується до планки. Над кожним магнітним з'єднувачем перебувають три індикатори LED, завдяки яким технік довідається, чи правильно він виконав операцію.

Однієї з функцій блоку моніторингу є видача попереджень або сигналів тривоги у випадку перевищення тим або іншому параметру встановленого порога або настання певної події. Типові приклади – неприпустиме підвищення температури/вологості усередині шафи, несанкціоноване спрацьовування датчиків відкривання дверей, фіксування задимленості. Попередження можуть доводити до відомості персоналу служби експлуатації самими різними способами: від звукової сигналізації або світлової індикації безпосередньо в серверному залі до пересилання повідомлень по електронній пошті або SMS на робоче місце адміністратора.

Формовані системами керування повідомлення можуть служити командами на зміну режимів роботи інженерного встаткування – наприклад, на регулювання характеристик роботи системи охолодження й формування потоків охолодного повітря (скажемо, підвищення швидкості обертання вентилятора) на підставі даних про зміну параметрів робітничого середовища. Можливості подібного регулювання убудовані в сучасне інженерне встаткування й реалізуються його контролерами. Більше того, ті ж кондиціонери самі оснащуються різними датчиками й можуть вирішувати такі завдання без якихось додаткових систем керування. Користь від DCIM у тім, що вони забезпечують

загальну платформу моніторингу й можливість більше інформативного ухвалення рішення.

На думку експертів компанії The 451 Group, можливості реактивного керування реалізовані в представлені на ринку продуктах на 80%. А от рівень реалізації проактивного керування набагато нижче – усього 30%. Таке керування припускає аналіз зібраної статистики й прогнозування тенденцій зміни навантаження з видачею рекомендацій з необхідних дій. У ході аналізу повинні враховуватися дані по зміні енергоспоживання, температурного поля, рівня завантаження кабельної системи й т.п. Подібний функціонал у тім або іншому ступені реалізований в DCIM ведучих постачальників.

Для оцінки поточної ефективності ЦОД і планування його подальшого розвитку надзвичайно корисний розрахунок інженерних макропараметрів, скажемо коефіцієнта енергоефективності PUE. Подібний функціонал є в системах провідних постачальників. Для більше точного обчислення PUE дані по енергоспоживанню бажано вимірювати якнайближче до кінцевого встаткування, наприклад у встановлені в шафах блоках PDU. Чим більше елементів ЦОД будуть постачені датчиками енергоспоживання, тим простіше буде виявити найбільш проблемні ділянки, що дозволить виробити рекомендації зі зниження енергоспоживання.

На практиці саме відсутність належного числа датчиків енергоспоживання утрудняє точний розрахунок PUE. Дане завдання ускладнюється тим, що в сучасному ЦОД украй мало датчиків поза шафами, навіть у самій апаратній залі. Точність подібних систем і, відповідно, видаваних ними рекомендацій об'єктивно буде мала через брутальність самої розрахункової моделі.

3.2 Розробка структурної схеми

Вище рівня проактивного керування в ієрархії функціональних рівнів DCIM, запропонованої експертами, розташовується рівень оптимізації. Ключовим функціоналом цього рівня є інтеграція засобів керування інженерним устаткуванням і IT-системами. Така інтеграція дозволяє при зміні стану інженерних систем (проблеми з електроживленням, перегрів шафи та ін.) ініціювати зміни в IT-середовищу. Платформа керування інфраструктурою ЦОД може обмінюватися даними із системами IT-керування (наприклад, System Center Operations Manager компанії Microsoft) і прямо впливати на готовність окремих додатків.

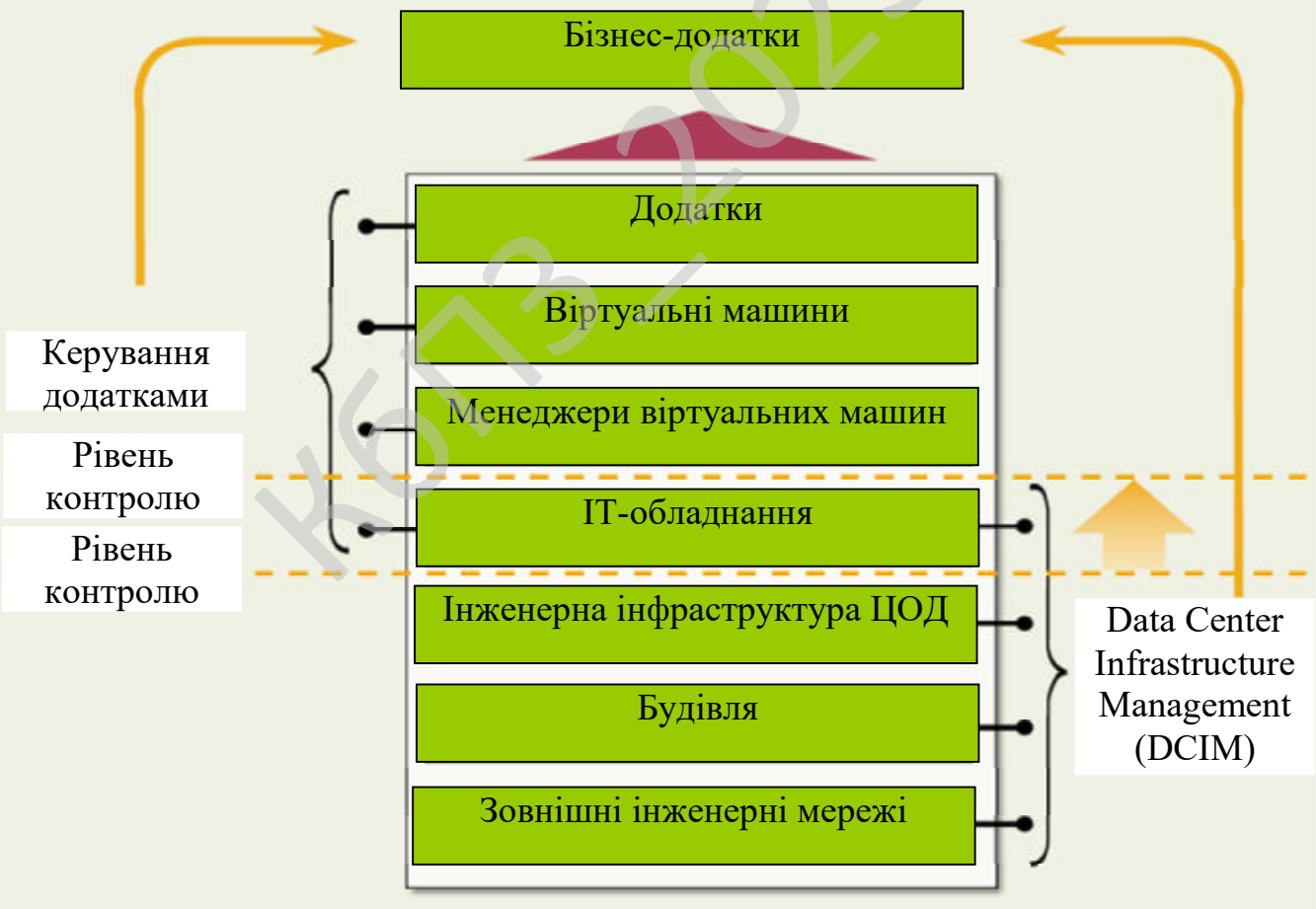

Рисунок 3.1 – Структурна схема системи

Системою DCIM підтримується можливість перекладу віртуальних машин із проблемної зони (стійки) ЦОД у нормально функціонуючу. Цей функціонал забезпечується шляхом взаємодії з диспетчерами віртуальних машин Microsoft VMM і VMware vSphere.

Багатий функціонал по підтримці віртуалізованих середовищ Microsoft і VMware реалізувала в рішенні Intelligent Power Manager (IPM). Хоча по функціональних можливостях IPM не тільки не уступає, але навіть і перевершує продукцію деяких «постачальників систем DCIM».

Для систем DCIM підтримка автоматичної міграції віртуальних серверів – справа найближчого майбутнього. У випадку виникнення проблем, які можуть торкнути підзвітні їм ресурси. У системі можна бачити, які саме віртуальні сервери можуть постраждати від потенційних проблем.

Як уважають експерти, за станом на 2015 рік функціонал оптимізації в системах DCIM був реалізований усього на 5%. За рік бурхливого розвитку цього ринку рівень реалізації, мабуть, підвищився, але однаково він ще дуже далекий від абсолютного. Верхній рівень в ієрархії функціонала DCIM одержав назву «автопілот», а його ступінь зрілості визначається як «0%». По суті, він означає можливість автоматичної перебудови IT-систем (наприклад, уже згаданий переїзд віртуальних машин на інші сервери або навіть в інший ЦОД) залежно від змін в інженерних системах і навпаки – підстроювання інженерних систем з урахуванням вимог з боку IT (скажемо, підвищення швидкості подачі холодного повітря в стійку при додаванні в неї нового сервера або збільшенні числа віртуальних машин у ній). Подібна автоматизація – справа майбутнього, хоча частково необхідний функціонал для цього вже реалізований.

Строк окупності систем класу DCIM, дуже сильно залежить від завдань ЦОД. Для деяких ЦОД окупність наступить дуже швидко або при першій же неполадці, а для інших може не наступити ніколи. Крім того, це залежить від того, наскільки повну систему встановлювати. Скажемо, у хмарних ЦОД не має змісту контролювати з'єднання, а от температуру й енергоспоживання –

необхідно, тому що це дозволяє забезпечити оптимальний коефіцієнт PUE. Для резервного ЦОД состав системи DCIM буде зовсім іншим.

Оцінюється вартість системи DCIM для корпоративних ЦОД в 1800 доларів на стійку – у цю суму входить вартість повнофункціонального ПЗ й пристрою збору даних (StruxureWare Data Center Expert), а також робіт із впровадження, налагодженню й супроводу системи протягом одного року. Це приблизно 1,2% від витрат (теж у перерахуванні на стійку) на будівництво ЦОД і оснащення його інженерними системами. У випадку комерційних ЦОД, які будуються для надання послуг з розміщення IT-устаткування (co-location), що відповідає частка ледве вище – 2,2%. Але в обох випадках, як уважають експерти Schneider Electric, витрати на DCIM більш ніж виправдані.

Системи DCIM не є винаходом останнього часу, але в Україні інтерес до них став проявлятися не дуже давно, оскільки саме зараз з'явилася критична маса інфраструктурних проектів з більшим числом устаткування (ЦОД від 200 стійок), де фактор експлуатаційних витрат придбав істотне значення. До цього в нас були продажу великим клієнтам деяких компонентів DCIM, але протягом останнього року ми спостерігаємо різкий ріст інтересу до комплексних багатомодульних систем. Думаю, що 2017 рік буде переломним, коли великий бізнес перейде від планування до впровадження систем DCIM.

3.3 Розробка функціональної схеми

Функціональна схема розробленої системи, показана на рисунку 3.2, складається із наступних блоків:

– центрального блоку;

– агентів спостереження.

Центральний блок складається з наступних блоків, які взаємодіють один з одним згідно структурної схеми:

– Планувальник, який визначає які зв’язки потрібно коригувати, або які

вузли необхідно внести.

– База даних.

– Блок інтерфейсу ручного вводу, призначений для ручного вводу ймовірного трафіку у тому, або іншому вузлі мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– Блок відображення структури та характеристик мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM, для наглядного бачення усієї мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM, він може бути виконаний як на логічному так і на фізичному рівні представлення мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– Блок обчислення розрахункових значень, призначений для визначення необхідності зміни топології мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– Блок виміру параметрів, призначений для виміру параметрів мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– Блок обробки статистики, передачі трафіку у мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– Формули розрахунку мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM (ФРМ), які дозволяють на основі використання розробленої математичної моделі мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM, з використанням методів та формул теорії масового обслуговування та теорії статистики, розраховувати навантаження трафіку на кожний вузол мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM.

БД використовується для зберігання таблиць, що містять довідкову інформацію й дані, отримані в ході вимірів. Розроблена специфікація моделі й структура бази даних, підтверджують реалізуємість математичної моделі, вбудованої в ІМА, для мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM реальної розмірності

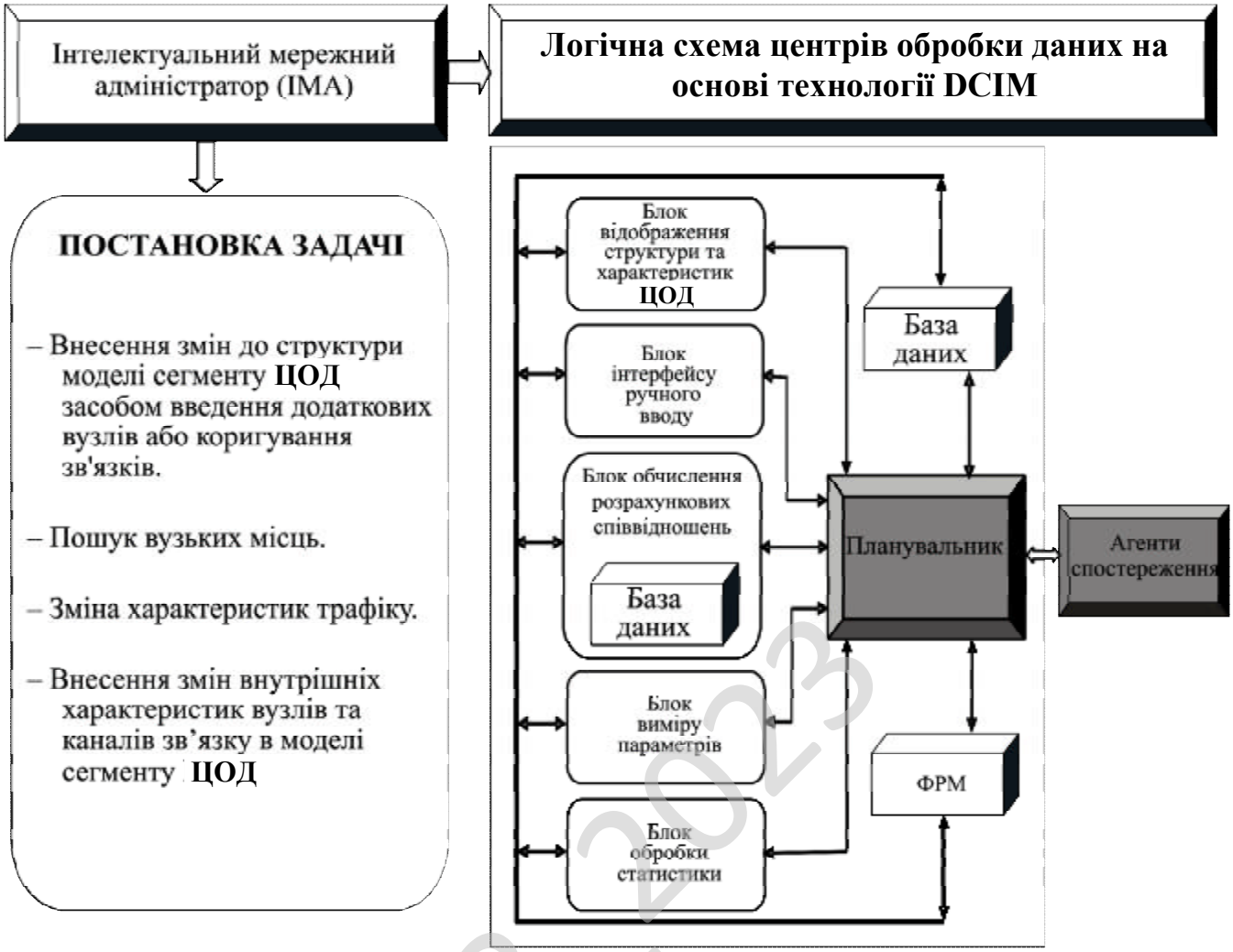

Рисунок 3.2 – Функціональна схема системи

Взаємодія блоків інтелектуального адміністратора мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM складається з:

– Бази даних (БД) – блоку, що містить постійно обновлювані дані про мережу.

– Блоку обчислення розрахункових співвідношень (БРС), призначеного для обчислення характеристик мережі центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– Блоку знань (БЗ), що містить формули й характеристики законів розподілів, які буде використовувати для роботи БРС.

– Блоку відображення структури й характеристик, призначеного для

організації взаємодії мережного адміністратора з адміністратором (А) системи.

Розглянувши усі блоки функціональної схеми перейдемо до розгляду діаграми взаємодії процесів, які відбуваються у системі.

3.4 Розробка діаграми процесів

Діаграма процесів розробленої системи зображена на рисунку 3.3. При детальному її розгляді можна побачити як саме проходе взаємодія у розробленій системі.

Рисунок 3.3 – Діаграма взаємодії процесів

Використовується модель проектування, графічне представлення «потоків» даних в інформаційній системі.

Діаграма взаємодії процесів використовується для візуалізації процесів обробки даних (структурне проектування).

Для розробника вважається звичним спочатку креслити діаграму взаємодії процесів даних рівня контексту, завдяки чому буде показано взаємодію системи. Ця діаграма в подальшому підлягає уточненню шляхом деталізації процесів та потоків даних з метою показати систему що розробляється.

Діаграми потоків даних містять чотири типи елементів:

– Процеси які являють собою трансформацію даних в рамках описуваної системи.

– Сховища даних (репозиторії).

– Зовнішні по відношенню до системи сутності.

– Потоки даних між елементами трьох попередніх типів.

Таким чином, розглянувши опис системи, структурну, функціональну схеми системи, та діаграму взаємодії процесів перейдемо до опису блок-схем основної програми, та підпрограм, які використовуються, для реалізації системи.

4 РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОЕКТУ. РОЗРАХУНКИ І ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ ДАНІ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ ПРАВИЛЬНІСТЬ ПРОЕКТНИХ РІШЕНЬ

4.1 Блок-схеми та опис алгоритмів функціонування системи

Під час роботи над бакалаврською дипломною роботою було створено блок-схеми. Перед їх розглядом необхідно провести роз’яснення який саме тип блок-схем використовується.

Блок-схема це представлення задачі для її аналізу або розв'язування за допомогою спеціальних символів (геометричних образів), які позначають такі елементи, як операції, потік, дані тощо. Блок вхідних та вихідних даних прийнято позначати паралелограмом, блок обчислень (обробки) даних – прямокутником, блок прийняття рішень – ромбом, еліпсом – початок та кінець алгоритму.

У інформаційних технологіях функціональна схема складається з функціональних блоків, які являють собою конструктивно відособлені частини (елементи або пристрої) автоматичних систем, які виконують певні функції. Функціональні блоки на схемі позначають прямокутниками, всередині яких надписують їх найменування відповідно до функцій, що виконуються. Зв'язки між функціональними блоками (внутрішні впливи) позначаються лініями зі стрілками, які вказують напрям впливів.

Функціональні схеми можуть виконуватися в укрупненому і розгорненому вигляді. У першому випадку на схемі зображають найважливіші блоки системи і зв'язки між ними.

У другому варіанті схема відображається більш детально, що полегшує її читання та ілюструє принцип роботи.

Основні елементи схем алгоритму це термінатор, процес, рішення, зумовлений процес (підпрограма), дані та з'єднувач.

Термінатор це елемент відображає вхід із зовнішнього середовища або вихід з неї (найчастіше застосування – початок і кінець програми). Всередині фігури записується відповідна дія.

Процес це виконання однієї або кількох операцій, обробка даних будь-якого виду (зміна значення даних, форми подання, розташування). Всередині фігури записують безпосередньо самі операції.

Рішення це показує рішення або функцію перемикального типу з одним входом і двома або більше альтернативними виходами, з яких тільки один може бути обраний після обчислення умов, визначених всередині цього елементу. Вхід в елемент позначається лінією, що входить зазвичай у верхню вершину елементу. Якщо виходів два чи три то зазвичай кожен вихід позначається лінією, що виходить з решти вершин (бічних і нижній). Якщо виходів більше трьох, то їх слід показувати однією лінією, що виходить з вершини (частіше нижній) елемента, яка потім розгалужується. Відповідні результати обчислень можуть записуватися поруч з лініями, що відображають ці шляхи.

Зумовлений процес (підпрограма) це символ відображає виконання процесу, що складається з однієї або кількох операцій, що визначені в іншому місці програми (у підпрограмі, модулі). Всередині символу записується назва процесу і передані в нього дані.

Дані це перетворення у форму, придатну для обробки (введення) або відображення результатів обробки (виведення). Цей символ не визначає носія даних (для вказівки типу носія даних використовуються специфічні символи).

З'єднувач це символ відображає вихід в частину схеми і вхід з іншої частини цієї схеми. Використовується для обриву лінії та продовження її в іншому місці (приклад: поділ блок-схеми, що не поміщається на листі). Відповідні сполучні символи повинні мати одне (при тому унікальне) позначення.

Блок-схеми є першоджерелами стратегії розвитку ПЗ. Тому від точності і детальної блок-схеми залежить результат всієї програми.

При виборі початкової точки відліку при побудові схем було враховано, що виходячи з вибору мови програмування і інших технічних засобів, програма буде об’єктно-орієнтована що вимагає оптимізації програми високого рівня, також те, що при розробці програми слід надати особливу увагу модулю структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

На рисунку 4.1 зображена основна блок-схема програми, на рисунку 4.2 зображено роботу підпрограми.

З яких видно що робота основної програми складається з початкових етапів ініціалізації ПЗ, перевірки наявності ресурсів системи, блоку початку основного циклу з чеканням запиту від користувача в якому відбувається виклик підпрограми та останньої стадії – перевірка поточного стану з завершенням роботи розробленого ПЗ. При роботі підпрограми виконується основний функціонал системи з циклічними послідовностями, перевіркою поточного стану та поверненням в основну програму прапорів стану виконання.

Було використано підходи з використанням UML, це уніфікована мова моделювання, використовується у парадигмі об'єктно-орієнтованого програмування. Є невід'ємною частиною уніфікованого процесу розробки програмного забезпечення. UML є мовою широкого профілю, це відкритий стандарт, що використовує графічні позначення для створення абстрактної моделі системи, називаної UML-моделлю.

UML був створений для визначення, візуалізації, проектування й документування в основному програмних систем. UML не є мовою програмування, але в засобах виконання UML-моделей як інтерпретованого коду можлива кодогенерація.

UML може бути застосовано на всіх етапах життєвого циклу аналізу бізнес-систем і розробки прикладних програм. Різні види діаграм які підтримуються UML, і найбагатший набір можливостей представлення певних аспектів системи робить UML універсальним засобом опису як програмних, так і ділових систем.

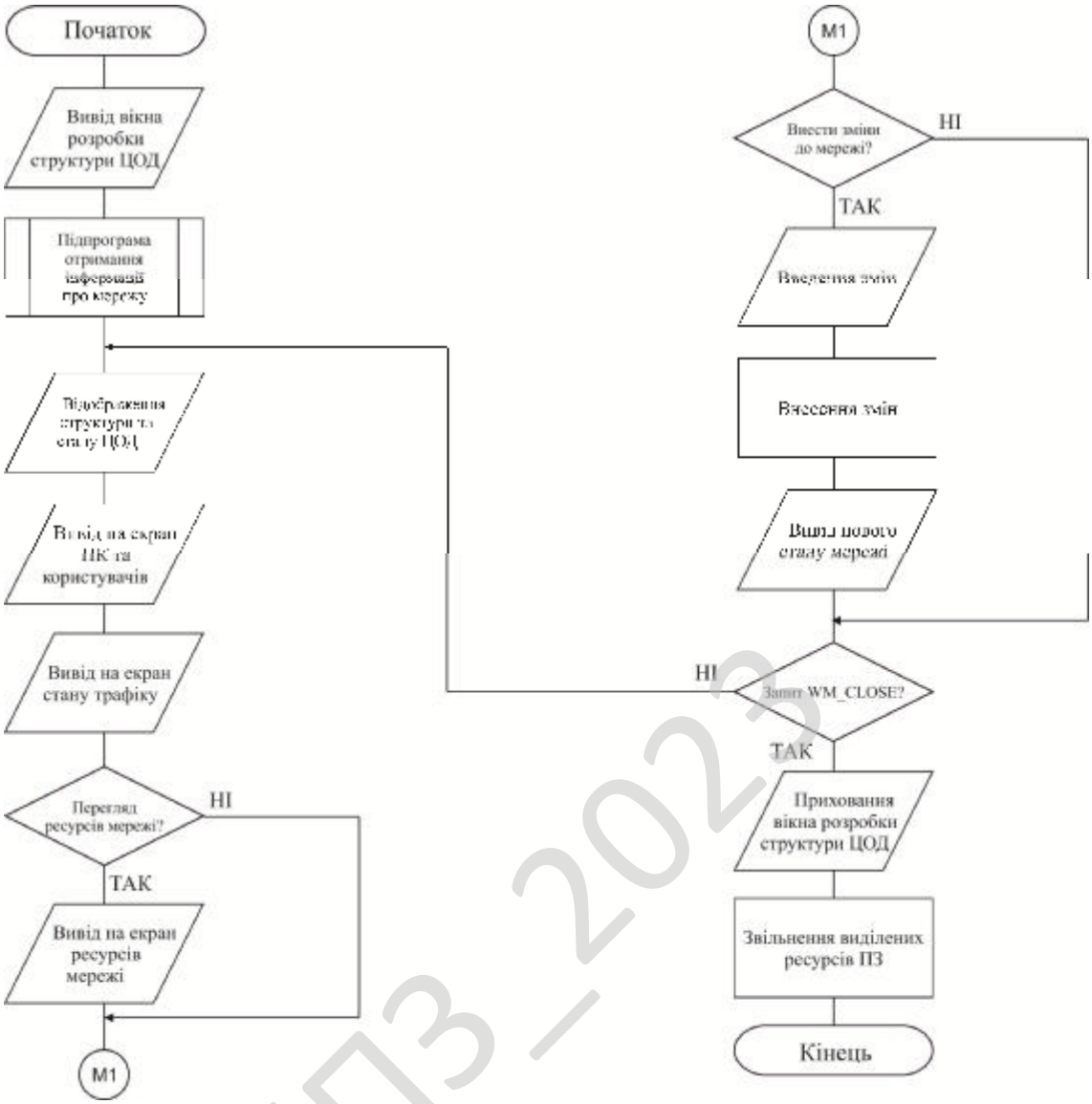

Рисунок 4.1 – Блок-схема основної програми

Діаграми дають можливість представити систему (як ділову, так і програмну) у такому вигляді, щоб її можна було легко перевести в програмний код. Основною причиною використання мови UML є спілкування розробників між собою.

Крім того, UML спеціально створювалася для оптимізації процесу розробки програмних систем, що дозволяє збільшити ефективність їх реалізації у кілька разів і помітно поліпшити якість кінцевого продукту.

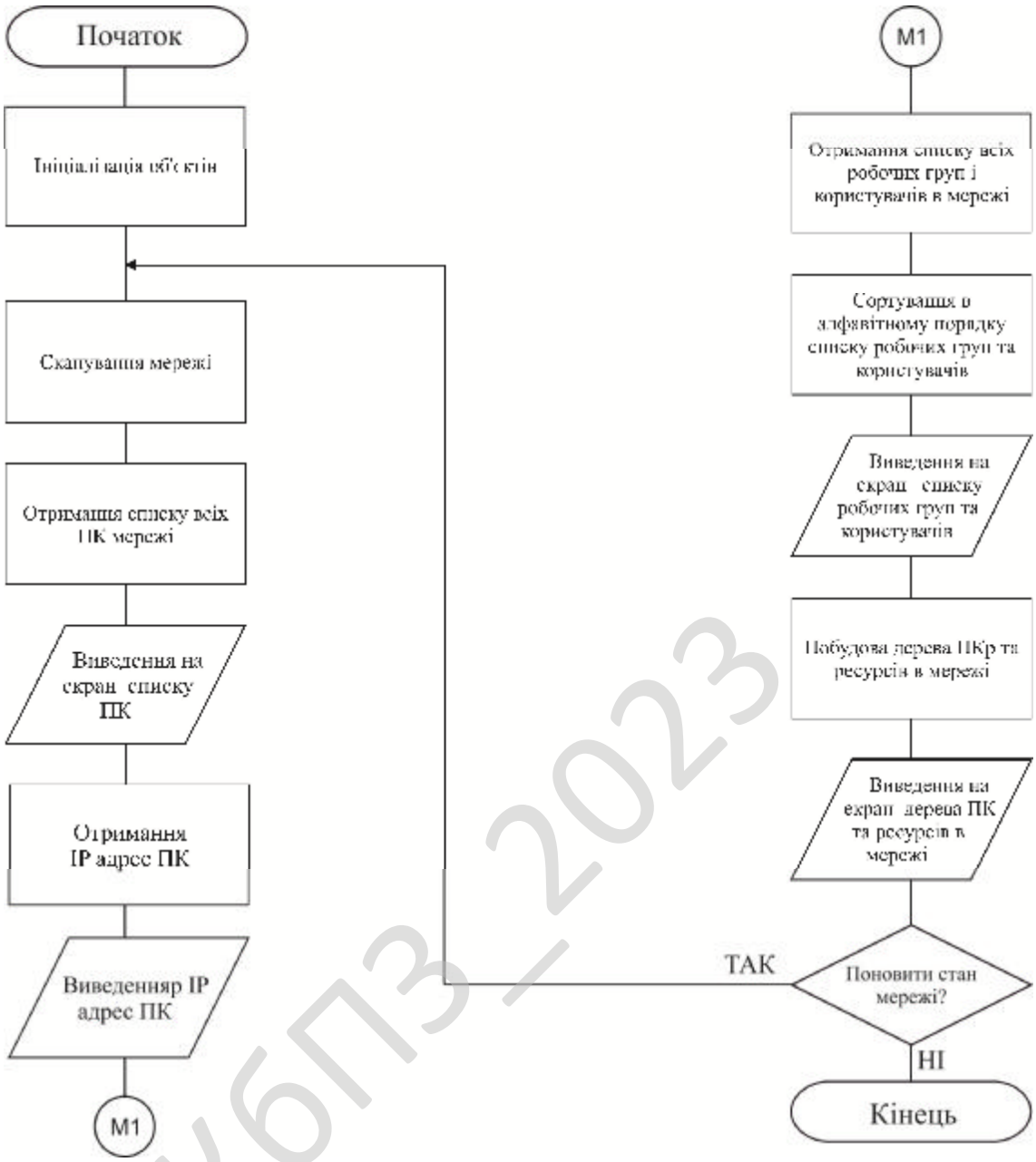

Рисунок 4.2 – Блок-схема роботи підпрограми

UML прекрасно зарекомендувала себе в багатьох успішних програмних проектах. Засоби автоматичної генерації кодів дозволяють перетворювати моделі мовою UML у вихідний код об’єктно-орієнтованих мов програмування, що ще більш прискорює процес розробки. Практично усі CASE-засоби (програми автоматизації процесу аналізу і проектування) мають підтримку UML. Моделі

розроблені в UML, дозволяють значно спростити процес кодування і направити зусилля програмістів безпосередньо на реалізацію системи.

Діаграми підвищують супроводжуваність проекту і полегшують розробку документації.

UML необхідний:

– Керівникам проектів, які керують розподілом завдань і контролем за проектом.

– Проектувальникам інформаційних систем які розробляють технічні завдання для програмістів.

– Бізнес-аналітикам, які досліджують реальну систему і здійснюють інжиніринг і реінжиніринг бізнесу компанії.

– Програмістам які реалізовують модулі інформаційної системи.

При модифікації системи об'єктний підхід дозволяє легко включати в систему нові об'єкти і виключати застарілі без істотної зміни її життєздатності. Використання побудованої моделі при модифікаціях системи дає можливість усунути небажані наслідки змін, оскільки вони не ламають структури системи, а тільки змінюють поведінку об'єктів.

Також при розробці бакалаврської дипломної роботи було використано наступні підходи UML: діаграма діяльності (діаграми поведінки типу); діаграма прецедентів (діаграми поведінки типу); Діаграма класів; Діаграма компонент; Діаграма об'єктів; Діаграма розгортання.

Діаграма діяльності. Це візуальне представлення графу діяльностей. Граф діяльностей є різновидом графу станів скінченного автомату, вершинами якого є певні дії, а переходи відбуваються по завершенню дій. Дія є фундаментальною одиницею визначення поведінки в специфікації. Дія отримує множину вхідних сигналів, та перетворює їх на множину вихідних сигналів.

Одна із цих множин, або обидві водночас, можуть бути порожніми. Виконання дії відповідає виконанню окремої дії. Подібно до цього, виконання діяльності є виконанням окремої діяльності, буквально, включно із виконанням

тих дій, що містяться в діяльності. Кожна дія в діяльності може виконуватись один, два, або більше разів під час одного виконання діяльності. Щонайменше, дії мають отримувати дані, перетворювати їх та тестувати, деякі дії можуть вимагати певної послідовності.

Специфікація діяльності (на вищих рівнях сумісності) може дозволяти виконання декількох (логічних) потоків, та існування механізмів синхронізації для гарантування виконання дій у правильному порядку.

Діаграма прецедентів це діаграма, на якій зображено відношення між акторами та прецедентами в системі. Також, перекладається як діаграма варіантів використання.

Діаграма прецедентів є графом, що складається з множини акторів, прецедентів (варіантів використання) обмежених границею системи (прямокутник), асоціацій між акторами та прецедентами, відношень серед прецедентів, та відношень узагальнення між акторами. Діаграми прецедентів відображають елементи моделі варіантів використання.

Суть даної діаграми полягає в наступному: проектована система представляється у вигляді безлічі сутностей чи акторів, що взаємодіють із системою за допомогою так званих варіантів використання. Варіант використання (use case) використовують для описання послуг, які система надає актору. Іншими словами, кожен варіант використання визначає деякий набір дій, який виконує система при діалозі з актором.

При цьому нічого не говориться про те, яким чином буде реалізована взаємодія акторів із системою.

У мові UML є кілька стандартних видів відношень між акторами і варіантами використання:

– асоціації (association relationship);

– включення (include relationship);

– розширення (extend relationship);

– узагальнення (generalization relationship).

При цьому загальні властивості варіантів використання можуть бути представлені трьома різними способами, а саме – за допомогою відношень включення, розширення і узагальнення.

Відношення асоціації – одне з фундаментальних понять у мові UML і в тій чи іншій мірі використовується при побудові всіх графічних моделей систем у формі канонічних діаграм.

Включення (include) у мові UML – це різновид відношення залежності між базовим варіантом використання і його спеціальним випадком. При цьому відношенням залежності (dependency) є таке відношення між двома елементами моделі, при якому зміна одного елемента (незалежного) приводить до зміни іншого елемента (залежного).

Відношення розширення (extend) визначає взаємозв'язок базового варіанта використання з іншим варіантом використання, функціональна поведінка якого задіюється базовим не завжди, а тільки при виконанні додаткових умов.

Діаграма класів це статичне представлення структури моделі. Відображає статичні (декларативні) елементи, такі як: класи, типи даних, їх зміст та відношення.

Діаграма класів, також, може містити позначення для пакетів та може містити позначення для вкладених пакетів. Також, діаграма класів може містити позначення деяких елементів поведінки, однак їх динаміка розкривається в інших типах діаграм.

Діаграма класів (class diagram) служить для представлення статичної структури моделі системи в термінології класів об'єктно-орієнтованого програмування. На цій діаграмі показують класи, інтерфейси, об'єкти й кооперації, а також їхні відносини.

В UML існують наступні типи зв'язків які використовуються у діаграмі класів: Асоціації; Агрегація; Композиція.

Асоціації це якщо між двома класами визначена асоціація, то можна переміщатися від об'єктів одного класу до об'єктів іншого. Цілком припустимі

випадки, коли обидва кінці асоціації відносяться до одного і того ж класу. Це означає, що з об'єктом деякого класу дозволено зв'язати інші об'єкти з того ж класу. Асоціація, що зв'язує два класи, називається бінарної. Можна, хоча це рідко буває необхідним, створювати асоціації, що зв'язують відразу кілька класів. Графічно асоціація зображується у вигляді лінії, що з'єднує клас сам з собою або з іншими класами.

Асоціації може бути присвоєно ім'я, яке описує природу відносини. Зазвичай ім'я асоціації не вказується, якщо тільки ви не хочете явно задати для неї рольові імена або у вашій моделі настільки багато асоціацій, що виникає необхідність посилатися на них і відрізняти один від одного. Ім'я буде особливо корисним, якщо між одними і тими ж класами існує кілька різних асоціацій.

Клас, що бере участь в асоціації, грає в ній деяку роль. По суті, це "обличчя", яким клас, що знаходиться на одній стороні асоціації, звернений до класу з іншого її боку. Можна явно позначити роль, яку клас грає в асоціації.

Часто при моделюванні буває важливо вказати, скільки об'єктів може бути пов'язано допомогою одного примірника асоціації. Це число називається кратністю (Multiplicity) ролі асоціації та записується або як вираз, значенням якого є діапазон значень, або в явному вигляді.

Вказуючи кратність на одному кінці асоціації, ви тим самим говорите, що на цьому кінці саме стільки об'єктів повинно відповідати кожному об'єкту на протилежному кінці. Кратність можна задати рівною одиниці (1), можна вказати діапазон: "нуль або одиниця" (0..1), "багато" (0 .. *), "одиниця або більше" (1 .. *). Дозволяється також вказувати певне число (наприклад, 3). За допомогою списку можна задати і більш складні кратності, наприклад 0. . 1, 3..4, 6 .. *, що означає "будь-яке число об'єктів, крім 2 і 5".

Агрегація це проста асоціація між двома класами відображає структурний відношення між рівноправними сутностями, коли обидва класу знаходяться на одному концептуальному рівні і ні один не є більш важливим, ніж інший. Але іноді доводиться моделювати відношення типу «частина/ціле», в якому один з

класів має більш високий ранг (ціле) і складається з декількох менших за рангом (частин).

Ставлення такого типу називають агрегацією; воно зараховане до відносин типу «має» (з урахуванням того, що об'єкт-ціле має кілька об'єктів-частин). Агрегація є окремим випадком асоціації і зображується у вигляді простої асоціації з незафарбованим ромбом з боку «цілого». Графічно агрегація представляється порожнім ромбом на блоці класу, і лінією, яка від цього ромба до міститься класу.

Композиція це більш суворий варіант агрегації. Відома також як агрегація за значенням.

Композиція має жорстку залежність часу існування екземплярів класу контейнера та примірників містяться класів. Якщо контейнер буде знищений, то весь його вміст буде також знищено. Графічно представляється як і агрегація, але з зафарбовані ромбиком.

Діаграма компонент в UML це діаграма, на якій відображаються компоненти, залежності та зв'язки між ними.

Діаграма компонент відображає залежності між компонентами програмного забезпечення, включаючи компоненти вихідних кодів, бінарні компоненти, та компоненти, що можуть виконуватись.

Модуль програмного забезпечення може бути представлено в якості компоненти. Деякі компоненти існують під час компіляції, деякі – під час компонування, а деякі під час роботи програми.

Діаграма компонент відображає лише структурні характеристики, для відображення окремих екземплярів компонент слід використовувати діаграму розгортування.

Компоненти об'єднуються разом використовуючи структурні зв'язки (assembly connector) щоб об'єднати інтерфейси двох компонент. Це ілюструє зв'язок типу «клієнт-сервер».

Структурна взаємодія – «зв'язок двох компонент, який передбачає, що один з них надає послуги, потрібні іншому компоненту».

При використанні діаграми компонент щоб показати внутрішню структуру компонента, клієнтські та серверні інтерфейси можуть утворювати пряме з'єднання з внутрішніми. Таке з'єднання називається з'єднанням делегації.

Діаграма об'єктів в UML це діаграма, що відображає об'єкти та їх зв'язки в певний момент часу. Діаграма об'єктів може розглядатись як окремий випадок діаграми класів, на якій можуть бути представлені як класи, так і екземпляри (об'єкти) класів. Схожою за змістом є діаграма взаємодії (collaboration diagram).

Діаграми об'єктів не мають власної нотації. Оскільки діаграми класів можуть відображати об'єкти, то діаграма класів, на якій відображено лише об'єкти, та не відображено класи, може вважатись діаграмою об'єктів.

Діаграма об'єктів відображає об'єкти та зв'язки в певний момент роботи програми. Об'єкти можуть містити інформацію про власні значення а не про описання. Для відображення загальних шаблонів об'єктів та зв'язків, що можуть багаторазово створюватись під час роботи програми, слід використовувати діаграму взаємодії, яка може відображати характеристики об'єктів та зв'язків. Екземпляр діаграми взаємодії створює діаграму об'єктів.

Діаграма об'єктів не відображає еволюцію системи під час роботи. Натомість, слід використовувати діаграми взаємодії з повідомленнями, або діаграми послідовності.

Діаграма розгортання (deployment diagram) це діаграма в UML, на якій відображаються обчислювальні вузли під час роботи програми, компоненти, та об'єкти, що виконуються на цих вузлах. Компоненти відповідають представленню робочих екземплярів одиниць коду. Компоненти, що не мають представлення під час роботи програми на таких діаграмах не відображаються; натомість, їх можна відобразити на діаграмах компонент. Діаграма розгортання відображає робочі екземпляри компонент, а діаграма компонент, натомість, відображає зв'язки між типами компонент.

Приведена нижче функція реалізує вищеперераховані дії.

```
procedure TForm1.ClickMeClick(Sender: TObject);
var
```

```
 N: TNetworkNeighborhood;
 List: TStringList;
 i, j: Integer;
 ListViewItem: TListItem;
 WorkgroupNode, ComputerNode: TTreeNode;
begin
 Screen.Cursor:=crHourGlass;
 Try   // Ініціалізація об’єктів та сканування мережі
  N:=TNetworkNeighborhood.Create;
  Try // Отримання списку всіх комп’ютерів в мережі
   Memo1.Lines.Clear;
   N.ListComputers(Memo1.Lines);
   // Отримання списку всіх робочих груп і комп’ютерів в мережі,
   // відсортованих в алфавітному порядку
   List:=TStringList.Create;
   ListView1.Items.Clear;
   try
    N.ListNetwork(List);
    for i:=0 to List.Count - 1 do begin
     ListViewItem:=ListView1.Items.Add;
     ListViewItem.Caption:=List[i];
     ListViewItem.ImageIndex:=Integer(List.Objects[i]);
    end;
   finally
    List.Free;
   end; // Побудова дерева робочих груп і комп’ютерів в мережі
   TreeView1.Items.Clear;
   for i:=0 to N.Count - 1 do begin
    WorkgroupNode:=TreeView1.Items.Add(nil, N[i]);
    WorkgroupNode.ImageIndex:=1;
    WorkgroupNode.SelectedIndex:=1;
    for j:=0 to (N.Objects[i] as TStrings).Count - 1 do begin
     ComputerNode:=TreeView1.Items.AddChild(WorkgroupNode, (N.Objects[i] as
TStrings).Strings[j]);
     ComputerNode.ImageIndex:=0;
    end;
   end;  // Отримання IP адрес комп’ютерів
  GetIPAddresses(N, Memo2.Lines);
  Finally    N.Free;   end;
  TreeView1.FullExpand;
 finally
  Screen.Cursor:=crDefault; end; end;
```

Для того, щоб було зручено працювати з програмою, під час написання програми було введено ряд констант, які дозволяють описати той або інший стан мережі. Нижче наведено код програми, який виконує ці дії.

```
interface
resourcestring
  SShellLinkReadError = ' Помилка  читання' ;
  SShellLinkWriteError = ' Помилка запису' ;
  SShellLinkLoadError = ' Не можу завантажити %s' ;
  SShellLinkSaveError = ' Не можу зберегти %s' ;
  SShellLinkCreateError = ' Не можу ініціалізувати інтерфейс' ;
  SDynArrayIndexError = ' У масиві %s немає елемента з таким індексом (%d)' ;
  SDynArrayCountError = ' Перевищена довжина масиву (%d)';
  SSharedMemoryError = ' Не можу створити файл' ;
  SCannotInitTimer = ' Не можу ініціалізувати таймер' ;
  SPrinterIndexError = ' Принтер не доступний (%d)' ;
  SIndicesOutOfRange = ' Недопустимий індекс матриці [%d:%d]';
  SRowIndexOutOfRange = ' Недопустиме занчення рядка матриці (%d)' ;
  SColIndexOutOfRange = ' Недопустиме занчення стовбчика матриці (%d)' ;
  SNoAdminRights = ' У Вас немає прав адміністратора' ;
  SFileError = ' Помилка %s файл %s%s' ;
  SFileReading = ' читання' ;
  SFileWriting = ' запис' ;
  SFileError002 = '  - файл не знайдено' ;
  SFileError003 = '  - шлях не знайдено' ;
  SFileError004 = '  - не можу відкрити файл' ;
  SFileError005 = '  - немає доступу' ;
  SFileError014 = '  - не достатньо пам"яті' ;
  SFileError015 = '  - не можу знайти драйвер' ;
  SFileError017 = '  - не можу перемістити файл' ;
  SFileError019 = '  - носій захищений від запису' ;
  SFileError020 = '  - не можу знайти пристрій' ;
  SFileError021 = '  - пристрій не відкривається для читання' ;
  SFileError022 = '  - пристрій не може розпізнати команду' ;
  SFileError025 = '  - вказана область не знайдена' ;
  SFileError026 = '  - пристрій недоступний' ;
  SFileError027 = '  - сектор не знайдено' ;
  SFileError029 = '  - помилка запису на пристрій' ;
  SFileError030 = '  - помилка читання з пристрою' ;
  SFileError032 = '  - файл використовується іншою програмою' ;
  SFileError036 = '  - занадто багато відкритих файлів' ;
  SFileError038 = '  - досягнутий кінець файлу' ;
```

```
  SFileError054 = ‘  – мережа зайнята ’ ;
  SFileError055 = ‘  – ресурс мережі або пристрій недоступний’ ;
  SFileError057 = ‘  – апаратна помилка в мережному адаптері’ ;
  SFileError058 = ‘  – сервер не в змозі виконувати дану дію’ ;
  SFileError059 = ‘  – помилка у мережі’ ;
  SFileError064 = ‘  – недоступне мережне ім"я’ ;
  SFileError065 = ‘  – немає доступу до мережі’ ;
  SFileError066 = ‘  – невірно вказатий тип мережного ресурсу’ ;
  SFileError067 = ‘  – не знайдене вказане мережне ім"я’ ;
  SFileError070 = ‘  – відключений сервер мережі’ ;
  SFileError082 = ‘  – не можу створити файл чи каталог’ ;
  SFileError112 = ‘  – недостатньо вільного місця на диску’;
  SFileError123 = ‘  – в імені файлу вказано недопустимий символ’ ;
  SFileError161 = ‘  – неправильно вказано шдях’ ;
  SFileError183 = ‘  – файл не існує’ ;
  SCannotSetSize = ‘ Не можу змінити розмір файлу’ ;
  SUnableToCompress = ‘ Не можу заархівувати дані’ ;
  SUnableToDecompress = ‘ Не можу розархівувати дані’ ;
  SCannotFindNetwork = ‘ Не можу знайти мережу’ ;
implementation
```

4.2 Захист розробленого програмного забезпечення

Для захисту розробленого програмного забезпечення запропоновано використовувати алгоритм Blowfish, який є симетричним алгоритмом шифрування, тобто таким, у якому ключ шифрування дорівнює ключу дешифрування. Він є мережею Фейштеля, у якій кількість ітерацій дорівнює 16. Довжина блоку дорівнює 64 бітам, ключ може мати будь-яку довжину в межах 448 біт. Хоча перед початком будь-якого шифрування виконується складна фаза ініціалізації, саме шифрування даних виконується досить швидко.

Алгоритм призначений в основному для додатків, у яких ключ міняється нечасто, до того ж існує фаза початкового рукостискання, під час якої відбувається автентифікація сторін і узгодження загальних параметрів і секретів. При реалізації на 32-бітних мікропроцесорах з більшим кешем даних Blowfish значно швидше DES.

Алгоритм складається із двох частин: розширення ключа й шифрування даних. Розширення ключа перетворює ключ довжиною, принаймні, 448 біт у кілька масивів підключів загальною довжиною 4168 байт.

В основі алгоритму лежить мережа Фейштеля з 16 ітераціями. Кожна ітерація складається з перестановки, що залежить від ключа, і підстановки, що залежить від ключа й даних. Операціями є XOR і додавання 32-бітних слів.

Blowfish використовує велику кількість підключів. Ці ключі повинні бути обчислені заздалегідь, до початку будь-якого шифрування або дешифрування даних. Елементи алгоритму:

1. P – масив, що складається з вісімнадцяти 32-бітних підключів:

$$P_1, P_2, ..., P_{18}.$$

2. Чотири 32-бітних S-boxes с 256 входами кожний. Перший індекс означає номер S-box, другий індекс – номер входу.

$$S_{1,0}, S_{1,1}, \ldots S_{1,255};$$
$$S_{2,0}, S_{2,1}, \ldots S_{2,255};$$
$$S_{3,0}, S_{3,1}, \ldots S_{3,255};$$
$$S_{4,0}, S_{4,1}, \ldots S_{4,255};$$

Шифрування

Входом є 64-бітний елемент даних X, що ділиться на дві 32-бітні половини, X_l і X_r.

$$X_\text{l} = X_\text{l} \text{ XOR } P_\text{i}$$
$$X_\text{r} = F(X_\text{l}) \text{ XOR } X_\text{r}$$
$$\text{Swap } X_\text{l} \text{ and } X_\text{r}$$

Функція F

Розділити X_l на чотири 8-бітних елементи A, B, C, D.

$F(X_\text{l}) = ((S_{1,A} + S_{2,B} \bmod 2^{32}) \text{ XOR } S_{3,C}) + S_{4,D} \bmod 2^{32}$

Дешифрування відрізняється від шифрування тим, що P_i використовуються у зворотному порядку.

Генерація підключів

Підключи обчислюються з використанням самого алгоритму Blowfish.

1. Ініціалізувати перший *P*-масив і чотири *S*-boxes фіксовані рядки.

2. Виконати операцію XOR P_1 з першими 32 бітами ключа, операцію XOR P_2 із другими 32 бітами ключа й т.д. Повторювати цикл доти, поки весь *P*-масив не буде побітово складний з усіма бітами ключа. Для коротких ключів виконується конкатенація ключа із самим собою.

3. Зашифрувати нульовий рядок алгоритмом Blowfish, використовуючи підключи, описані в пунктах (1) і (2).

4. Замінити P_1 і P_2 виходом, отриманим на кроці (3).

5. Зашифрувати вихід кроку (3), використовуючи алгоритм Blowfish з модифікованими підключами.

6. Замінити P_3 і P_4 виходом, отриманим на кроці (5).

7. Продовжити процес, заміняючи всі елементи *P*-масиву, а потім всі чотири *S*-boxes, виходами відповідним чином модифікованого алгоритму Blowfish.

Для створення всіх підключів потрібна 521 ітерація.

5 МЕТОДИКА ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ В ПРОМИСЛОВУ ЕКСПЛУАТАЦІЮ

На рисунку 5.1 зображено інтерфейс програмного забезпечення, розробленого у результаті виконання бакалаврської дипломної роботи.

Розроблене програмне забезпечення структури центрів обробки даних на основі технології DCIM складається з наступних функціональних блоків:

– Блоку виведення поточного трафіку.

– Блоку журналу роботи ПЗ.

– Блоку виведення списку ПК.

– Блоку виведення IP-адрес ПК та побудови дерева ресурсів.

– Навігаційного меню яке викликається натисканням правої клавіші маніпулятора миші.

– Функціональних кнопок ПЗ.

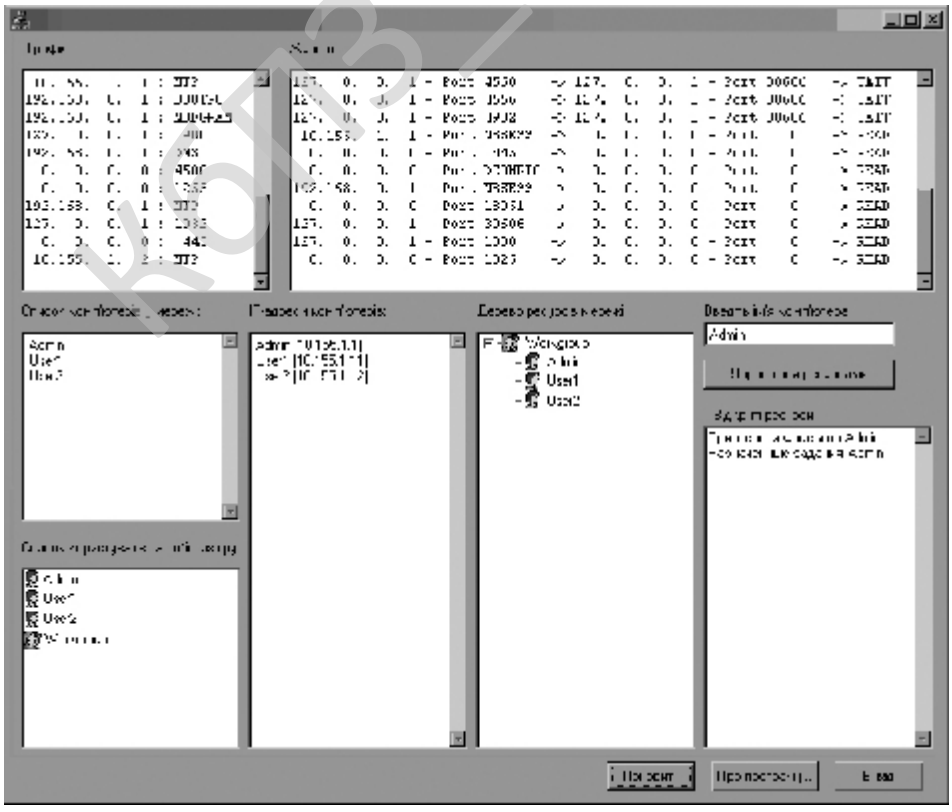

Рисунок 5.1 – Головне вікно розробленого ПЗ

Для перегляду короткої довідки про програму слід натиснути на основному вікні кнопку авторського права, після чого на екрані з’явиться вікно показане на рисунку 5.2.

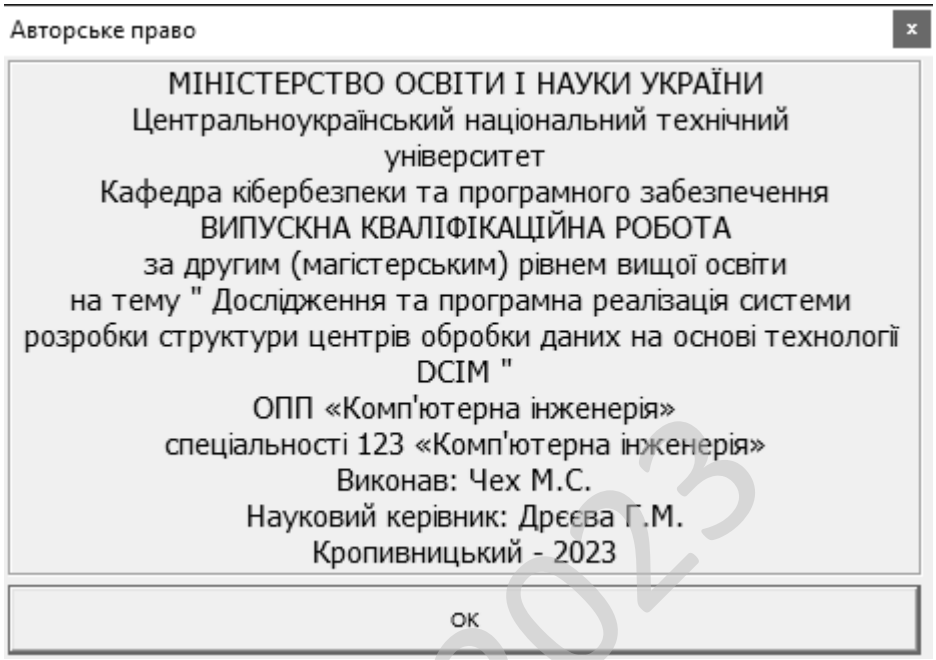

Рисунок 5.2 – Вікно розробника ПЗ

Під час роботи над програмою було проведено тестування програмного забезпечення, тобто технічне дослідження, призначене для виявлення інформації про якість продукту відносно контексту, в якому воно має використовуватись.

Тестування включає як процес пошуку помилок або інших дефектів, так і випробування програмних складових з метою їх оцінки.

Проводилась оцінка:

– відповідності поставленим вимогам;

– правильна відповідь для усіх можливих вхідних даних;

– виконання функцій за прийнятний час;

– практичність;

– сумісність з ОС та стороннім ПЗ.

Оскільки число можливих тестів для програмних компонент практично нескінченне, тому стратегія тестування полягала в тому, щоб провести всі можливі тести з урахуванням наявного часу та ресурсів.

Як результат ПЗ тестувалось стандартним виконанням програми з метою виявлення помилок або інших дефектів.

Проводилось тестування форматом чорної скриньки. Основне місце програми тестів «чорної скриньки» – інтерфейс ПЗ. Відомі: функції програми. Досліджується: робота кожної функції на всій області визначення.

Ці тести демонструють:

– Як виконуються функції програми.

– Як приймаються вихідні дані.

– Як виробляються результати.

– Як зберігається цілісність зовнішньої інформації.

При тестуванні «чорної скриньки» розглядаються системні характеристики програм, ігнорується їхня внутрішня логічна структура. Вичерпне тестування, як правило, неможливе.

Наприклад, якщо в програмі 10 вхідних величин і кожна приймає по 10 значень, то кількість тестових варіантів становитиме 10^10. Тестування «чорної скриньки» не реагує на багато особливостей програмних помилок.

Тестування «чорної скриньки» (функціональне тестування) дозволяє отримати комбінації вхідних даних, які забезпечують повну перевірку всіх функціональних вимог до програми.

Програмний виріб тут розглядається як «чорна скринька», чию поведінку можна визначити тільки дослідженням його входів та відповідних виходів. При такому підході бажано мати:

– Набір, утворений такими вхідними даними, які призводять до аномалій у поведінці програми (назвемо його ITc).

– Набір, утворений такими вхідними даними, які демонструють дефекти програми (назвемо його OT).

Будь-який спосіб тестування «чорної скриньки» повинен:

– Виявити такі вхідні дані, які з високою ймовірністю належать набору ITc;

– Сформулювати такі очікувані результати, які з високою імовірністю є елементами набору OT.

Принцип «чорної скриньки» не альтернативний принципу «білої скриньки». Скоріше це доповнює підхід, який виявляє інший клас помилок.

Тестування «чорної скриньки» забезпечує пошук наступних категорій помилок:

– Некоректних чи відсутніх функцій;

– Помилок інтерфейсу;

– Помилок у зовнішніх структурах даних або в доступі до зовнішньої бази даних;

– Помилок характеристик (необхідна ємність пам'яті і т.д.);

– Помилок ініціалізації та завершення.

Обрано умови розповсюдження – Shareware.

Під умовно-безплатним програмним забезпеченням можна розуміти спосіб або метод розповсюдження комерційного ПЗ на ринку (тобто на шляху до кінцевого користувача), при якому випробувачеві пропонується обмежена за можливостями (не повнофункціональна або демонстраційна версія), терміном дії (тріал версія) або версія з вбудованим набридливим нагадуванням про необхідність оплати використання програми.

В угоді про використання (ліцензії для кінцевого користувача, EULA) також може бути обумовлена заборона на комерційне або професійне (не тестове) її використання.

Основний принцип умовно-безплатного ПЗ – «спробуй, перш ніж купити» (try before you buy). ПЗ що поширюється як умовно-безплатний, надається користувачам безоплатно.

Звичайно користувач платить тільки за час завантаження файлів через Інтернет або за носій (CD диск, флешку, ключ).

Протягом певного терміну, що становить зазвичай тридцять днів, він може користуватися програмою, тестувати її, освоювати її можливості.

Якщо після закінчення цього терміну користувач вирішить продовжити використання ПЗ, він зобов'язаний купити його (зареєструватися), заплативши авторові певну суму.

В іншому випадку користувач повинен припинити використання ПЗ та видалити його зі свого комп'ютера.

6 НАУКОВА НОВИЗНА

У випускній кваліфікаційній роботі за другим (магістерським) рівнем вищої освіти розроблено програмне забезпечення, яке призначено для системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Метою розробки є дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Об'єктом дослідження є процес розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Предметом дослідження є методи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Методи дослідження базуються на методах хмарних технологій, методах математичної статистики, методах розробки програмного забезпечення.

Наукова новизна отриманих результатів. У процесі рішення завдань, обумовлених цілями дослідження, отримані наступні результати:

– Удосконалено метод розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– Розроблено вітчизняний продукт розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM, який має більш широкі можливості, на відміну від існуючих аналогів.

7 ДАНІ ПРО ЕКОНОМІЧНУ ЕФЕКТИВНІСТЬ РОЗРОБЛЕНОЇ ПРОГРАМИ

7.1 Техніко-економічне обґрунтування теми випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти

Після ознайомлення з підприємством та засобами розробки програмної продукції був розроблений план розробки програми. Був підрахований необхідний час для розробки та впровадження програми. Цей час склав 24 днів (один місяць). В магістерській роботі було проведено дослідження та виконана програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Розроблене програмне забезпечення має достатню надійність і задовольняє усім поставленим умовам, а саме:

а) невеликий розмір;

б) невеликі системні потреби;

в) незалежність від встановлених на комп'ютері баз даних;

г) зручність у користуванні та надійність.

Таблиця 7.1 – Початкові дані

Показники	Позначення	Характеристика або величина
1	2	3
1. Кількість розроблених програм період, шт.	N	1
2. Кількість екземплярів програм, шт.	Ne	30
3. Запланований термін розробки, днів	Fpq	24 (1 місяць)
4. Група задачі підсистеми управління (1-6)	–	1
5. Ступінь новизни задачі (А, Б, В, Г)	–	Г
6. Складність алгоритму (1, 2, 3)	–	2

Продовження таблиці 7.1

1	2	3
7. Кількість макетів вхідної інформації	–	8
8. Кількість форм вихідної інформації.	–	6
9. Мова програмування (1-6)	–	2
10. Попередній досвід (1-6)	–	3
11. Гнучкість проекту ПП (1-6)	–	3
12. Детальність проекту ПП (1-6)	–	1
13. Рівень спрацьованості колективу (1-6)	–	2
14. Ступінь вимірності процесів (1-6)	–	3
15. Необхідна надійність програмного забезпечення (1-6)	–	3
16. Розмір бази даних (порівняно з розміром програми) (1-6)	–	4
17. Складність кінцевого програмного продукту (1-6)	–	5
18. Необхідний рівень забезпечення повторного використання (1-6)	–	2
19. Документованість відповідно до планованого життєвого циклу (1-6)	–	3
20. Вимоги до швидкодії ПП (1-6)	–	3
21. Обмеження на розміри основного сховища даних (1-6)	–	2
22. Різноманітність використовуваних обчислювальних платформ (1-6)	–	4
23. Професійний рівень аналітиків (1-6)	–	3
24. Професійний рівень програмістів (1-6)	–	4
25. Постійність складу команди розробників (1-6)	–	2
26. Досвід розробки додатків (1-6)	–	1
27. Досвід роботи з обчислювальною платформою (1-6)	–	2

Продовження таблиці 7.1

1	2	3
28. Досвід роботи з мовою і інструментами середовища розробки (1-6)	–	2
29. Досвід роботи з програмними інструментами розробки (1-6)	–	3
30. Розробка ПЗ для декількох серверів одночасно (1-6)	–	3
31. Вимоги до дотримання встановленого графіка робіт (1-6)	–	2
32. Вартість ПЗ у розробника (НМА), грн.	–	30000
33. Норматив додаткової зарплати, % :	$Н_д$	10
34. Норматив відрахувань у соціальні фонди, %	Нс	22
35. Норматив загальногосподарських витрат, %	Нг	15
36. Норматив витрат на освоєння нових мов програмування, %	Нп	15
37. Рівень рентабельності програмної продукції, %	Ре	40
38. Ставка податку на додану вартість, %	Ндв	20

7.2 Розрахунок трудомісткості розробки програмної продукції

Значення трудомісткості розробки програмного забезпечення для стадій ТЗ, ЕК, ТП та ВП визначаємо по типовим нормам часу приведеним в додатках МВ. Стадія РП є найбільш тривалою і трудомісткою, що робить значний вплив на інші стадії проекту.

Визначимо трудомісткість розробки ПЗ для стадії РП.

Обчислюємо номінальні трудовитрати, люд-міс.:

$$T_{ном} = A \, \text{Size}^B, \qquad (7.1)$$

де: A – коефіцієнт Боема, A = 2,45;

Size – загальний об'єм відлагодженого програмного коду, тис. рядків;

B – показник ступеня, що визначається співвідношенням:

$$B = 1{,}01 + 0{,}001\sum W_i, \qquad (7.2)$$

де: *Wi* – сумарне значення п'яти показників (МВ, додаток 2), що відображають особливості розробки проекту програмного продукту (ПП) і колективу розробників.

$$B = 1{,}01+0{,}001(2{,}43+3{,}64+4{,}22+3{,}95+2{,}73) = 1{,}027.$$

$$T_{ном} = 2{,}45 \cdot 2{,}2^{1{,}027} = 5{,}5 \text{ люд-міс.}$$

Визначаємо уточнені (з урахуванням приведених в МВ додатку 3 сімнадцяти додаткових коефіцієнтів) трудовитрати, люд-міс.:

$$T_{уточн} = T_{ном}\, ПВ_j, \qquad (7.3)$$

де: $ПВ_j$ – добуток сімнадцяти додаткових коефіцієнтів, приведених в МВ додатку 3.

$$T_{уточн} = 5{,}5 \cdot (1 \cdot 1{,}09 \cdot 1{,}30 \cdot 0{,}91 \cdot 1 \cdot 1 \cdot 1 \cdot 1{,}15 \cdot 1 \cdot 0{,}87 \cdot 1{,}10 \cdot$$

$$\cdot 1{,}22 \cdot 1{,}12 \cdot 1{,}10 \cdot 1 \cdot 1 \cdot 1{,}10) = 12{,}9 \text{ люд-міс.}$$

Ці коефіцієнти дозволяють диференційовано оцінювати результати роботи програмістів, беручи до уваги швидкодію програми, використання різноманітних обчислювальних платформ і інструментів розробки, взаємодію декількох серверів, вимоги до об'ємів баз даних і ін.

Визначаємо підсумкові трудовитрати по стадії робочий проект, люд-дні:

$$T_{РП} = 0{,}3 C T_{уточн}^{0{,}33+0{,}2(B-1{,}01)} S, \qquad (7.4)$$

де: *C* – визначений емпірично коефіцієнт, запропонований авторами методики, (МВ, додаток 4);

S – коефіцієнт стиснення (або подовження) графіка робіт %, що дозволяє коректувати терміни розробки ПЗ згідно встановленим вимогам. Вибираємо в межах (25…350)%.

$$T_{РП} = 0{,}3 \cdot 2{,}66 \cdot 12{,}9^{0{,}33+0{,}2(1{,}027-1{,}01)} \cdot 100 = 131 \text{ люд/день.}$$

Для зручності визначення загальної трудомісткості на розробку програмного забезпечення результати розрахунків по стадіям зводимо до таблиці 7.2.

Таблиця 7.2 – Визначення трудомісткості розробки програмного забезпечення

Стадії розробки	Трудомісткість за типовими нормами та розрахунками	
	Величина, люд/дні	Підстава
Технічне завдання	9	Д5
Ескізний проект	10	Д6
Технічний проект	15	Д7
Робочий проект	66	Ф 7.1-7.4
Впровадження	15	Д13
Всього	115	–

7.3 Визначення чисельності виконавців і планового фонду зарплати

Чисельність ставок інженерів-програмістів для розробки програмного забезпечення визначається за формулою:

$$Ч = \frac{T_{пз} N}{F_{рq} - H_{ев}}, \qquad (7.5)$$

де: $F_{рq}$ – плановий фонд робочого часу одного спеціаліста, днів;

$T_{пз}$ – трудомісткість розробки програмного забезпечення люд-дні.

$$Ч = \frac{115 \cdot 1}{24\text{-}3} = 5{,}5 \text{ ставки.}$$

Чисельність інженерів-електронщиків для проведення технічного обслуговування та ремонту комп'ютерних мереж визначається в залежності від наявності технічних засобів і норм витрат часу на виконання профілактичних робіт на протязі року.

Визначаємо затрати часу на виконання профілактичних робіт по обслуговуванню обладнання за період розробки. Результати розрахунку зводимо до таблиці 7.3.

Таблиця 7.3 – Затрати часу на виконання профілактичних робіт по обслуговуванню обладнання за розрахунковий період

Найменування обладнання	Профілактичне обслуговування			
	Кількість хв. на один. обл.	Кількість облад-нання	Затрати часу в хв.	Затрати часу в год.
Системний блок ПК	385	12	4620	77
Монітор	160	12	1920	32
Клавіатура	140	12	1680	28
Маніпулятор «мишка»	30	12	360	6
Принтер матричний	185	1	185	3
Принтер лазерний	355	2	710	12
Принтер струминний	300	1	300	5
Сканер	155	2	310	5
Концентратор-маршрутизатор	155	2	310	5
Кабельні господарства ЛОМ на 1 м.п.	2,5	70	175	3
Кабельне господарство електромереж	48	50	2400	40
Копіювальний апарат	285	1	285	5
Усього за рік:			$З_ч$	221

Час на профілактику обладнання в загальному балансі робочого часу інженерів-електронщиків неповинен складати більше 10%.

Виходячи з цього фонд робочого часу інженерів-електронщиків складає:

$$Ф_{др}^{с} = \frac{З_ч \cdot n_{міс}}{1,2}, \quad (7.6)$$

$$Ф_{др}^{с} = \frac{221 \cdot 1}{1,2} = 184,1 \text{ год.}$$

Визначаємо необхідну кількість ставок штатного персоналу сектора ТО:

$$Ч_{ел} = \frac{Ф^{с}_{др}}{F_{др} \cdot T_{зм}}, \quad (7.7)$$

$$Ч_{ел} = 184{,}1/(24 \cdot 8) = 1 \text{ ставки.}$$

Для забезпечення нормального технічного обслуговування засобів ТО та мереж, необхідно прийняти найбільше ціле значення розрахункової чисельності інженерів-електронщиків.

Чисельність інженерів-системотехніків, адміністраторів мережі, дизайнерів WEB вузлів, системних програмістів (аналітиків), бухгалтерів-економістів визначається за потребою в залежності від функціональних обов'язків. Після визначення чисельності персоналу складається штатний розклад.

Таблиця 7.4 – Розрахунок чисельності штатного персоналу сектору системного та адміністративного обслуговування засобів ОТ та комп'ютерних мереж

Посада	Вид роботи	Час	К-ть штатних одиниць
Адміністратор загальної мережі, аналітик	Адміністрування локальної мережі, поштового та серверу DNS (ОС FreeBSD), маршрутизатора Cisco, доменного контролеру Windows Server 2019, серверу доступу ADSL (ОС Linux), налаштування ADSL, VPN PPPoE, Frame Relay, Wi-Fi	1	0,5
	Налаштування і конфігурування базової станції безпровідного зв'язку (CMTS)	1	
	Розробка та впровадження проектів з організації зв'язку між віддаленими об'єктами, ЛОМ	1	
	Забезпечення цілодобової роботи зв'язку клієнтів до мережі Інтернет	1	
Всього		4	

Продовження таблиці 7.4

Посада	Вид роботи	Час	К-ть штатних одиниць
Продакт-менеджер	Презентації нової продукції, пошук каналів збуту	1	0,5
	Підтримка постійних клієнтів	1	
	Оформлення договорів, ведення тендерів	1	
	Контроль взаєморозрахунків з постачальниками	1	
Всього		4	
Дизайнер WEB	Розробка концепції оформлення та інтерфейсу сайту, оптимізація дизайну існуючих, проектує їх структуру та навігацію	1	0,5
	Створення графічних і стилістичних елементів сайту	1	
	Оформлення банерів і промо-сторінок	1	
	Розміщення графіки і контенту на Інтернет сторінках	1	
Всього		4	
Інженер верстальник	Розробка та верстка макетів рекламної продукції та технічної документації	1	0,5
	Верстка друкованих видань	1	
	Додрукова підготовка макетів	1	
	Розміщення графіки і контенту на Інтернет сторінках	1	
Всього		4	

Складемо штатний розклад виконавців.

Таблиця 7.5 – Штатний розклад виконавців

Посада	Кількість ставок	Середньомісячний оклад, грн.	Всього за період розробки, грн.
Керівник (ІТ-менеджер)	1	13412	13412
Продакт-менеджер	0,5	10000	5000
Інженер-програміст	5,5	13000	71500
Інженер-електронщик	1	10000	10000
Інженер-системотехнік	0,5	10000	5000
Адміністратор мережі	0,5	10000	5000
Дизайнер WEB	0,5	10000	5000
Всього за період розробки	$R_{сп}$ = 9,5	-	$Ф_{роб}$ = 114912

Розрахуємо середньоденну зарплату одного виконавця:

$$З_{сд} = \frac{Ф_{роб}}{R_{сп} F_{рд}}, \quad (7.8)$$

де: $Ф_{роб}$ – загальна сума зарплати за плановий період, грн.

$$З_{сд} = \frac{114912}{9,5 \cdot 24} = 504 \; грн.$$

7.4 Розрахунок капітальних вкладень та амортизаційних відрахувань у розробника

Балансова вартість будівель визначається з урахуванням кількості робочих місць виконавців, питомої площі на одне робоче місце, та вартості одного квадратного метра виробничої площі:

$$Б_{уд} = R^1_{сп} S_у Ц_{пл}, \quad (7.9)$$

де: $R^1_{сп}$ – кількість робочих місць виконавців, шт. Приймаємо 13 робочих місць;

$S_у$ – питома площа на одне робоче місце, $м^2$;

$Ц_{пл}$ – вартість одного квадратного метра площі, грн.

Згідно даних ТОВ науково-дослідницького консалтингового підприємства «Пекторaль» (м. Кіровоград) ціна одного квадратного метра площі новобудови, вік якої не перевищує 25 років, по місту складає 500…1600 $у.о./м^2$. Приймаємо для розрахунку вартість одного метра квадратного рівною 20000 грн./м^2. На кожне робоче місце у середньому потрібно $8\,м^2$. З урахуванням цього:

$$Б_{уд} = 13 \cdot 8 \cdot 20000 = 2080000 \text{ грн.}$$

Вартість передавальних пристроїв складає 10% від вартості будівель, і у даному випадку вона складе: 208000 грн. Балансова вартість інвентарю розраховується за нормою 3500 грн. на одне робоче місце. Тобто:

$$I_{нв} = R^1_{сп} \cdot Ц_м, \qquad (7.10)$$

де: $Ц_м$ – ціна меблів для одного робочого місця, грн.

$$I_{нв} = 13 \cdot 3500 = 45500 \text{ грн.}$$

Балансова вартість обчислювальної техніки визначається по оптовим цінам постачальника з врахуванням витрат на транспортування.

Специфікація на обчислювальну техніку наведена в таблиці 7.7.

Дані по оптовій ціні на обладнання та комплектуючі вибирались по прайсу фірми Brain за 19.10.23 – джерело http: //brain.com.ua.

Таблиця 7.6 – Специфікація

Найменування комплектуючої або обладнання	Тип	Оптова ціна
Персональний комп’ютер		11457
Системний блок		7509
Процесор	INTEL Pentium G6405 (BX80701G6405) 1200, 2 ядра, 4 потоки, 4.1 GHz, TDP - 58 Вт, 14nm	-

Продовження таблиці 7.6

Найменування комплектуючої або обладнання	Тип	Оптова ціна
Системна плата	MSI PRO H510M-B сокет - 1200, LAN - 1 Гбіт/с, D-Sub (VGA), HDMI, 1 x M.2 2280, 4 x Sata 6.0 Gb/s, Micro-ATX, BOX	-
Відеокарта	Intel UHD Graphics 610	-
Жорсткий диск	SSD M.2 2280 256GB ADATA (ALEG-700-256GCS) Серія - LEGEND 700, 256 GB, 3D NAND, M.2, PCI Express 3.0 x4	-
Оперативна пам’ять	DDR4 8GB 2666 MHz Kingston (KVR26N19S8/8)	-
DVD-привод	-	-
Корпус	Gamemax MT520-450W, Miditower, ATX, Mini - ITX, PSU - 450 Вт	-
Кардрідер внутрішній	USB 2.0 Card reader STORM CR-35U1A4-B, int. 3.5", 1*USB2.0+AUDIO+1394, multi: All Type Cards, black	-
інше	Клавіатура, мишка	-
Монітор	22" TFT, ASUS VW223D (5ms, 300/3000: 1, 170/160, D-SUB, Wide)	2600
Принтер лазерний	Canon i-SENSYS LBP6030W	2700
Принтер струминний	Epson Stylus Photo P50 (C11CA45341) + USB cable	5500
Сканер	Epson Perfection V37 Photo	2970
Копіювальний апарат	Canon i-SENSYS MF217W with Wi-Fi	5965
Пристрій безперебійного живлення	UPS APC BACK-UPS ES 525VA 230V (BE525-RS)	1348

Витрати на транспорт, монтаж та випробування можуть бути прийняті в межах до 10% від оптової ціни.

Для визначення необхідної кількості капітальних вкладень складемо таблицю 7.8.

Таблиця 7.7 – Балансова вартість обчислювальної техніки

Найменування обчислювальної техніки	Кількість, шт.	Ціна за одиницю, грн.	Витрати на транспортування, монтаж та випробовування.	Загальна вартість, грн.
Персональні комп'ютери	13	11457	14894,1	163835,1
Принтер лаз.	2	2700	540	5940
Принтер струм.	1	5500	550	6050
Сканери	1	2970	297	3267
Копіюв. апарат	1	5965	596,5	6561,5
Всього	–	–	–	185653,6

Таблиця 7.8 – Вартість основних фондів та амортизаційні відрахування розробника

Групи та види основних фондів	Балансова вартість, грн.	Амортизація	
		Норма, %	Відраху-вання, грн.
1	2	3	4
Група 3			
1. Будівлі	2080000	-	-
2. Передавальні пристрої	208000	-	-
Всього по групі	2288000	5	114400

Продовження таблиці 7.8

1	2	3	4
Група 4			
3. Обчислювальна техніка	185654	-	-
Всього по групі	185654	50	92827
Група 5, 6			
4. Вимірювальні пристрої	3999	25	-
5. Транспортні засоби	0	20	-
6. Господарський інвентар	45500	25	-
Всього по групі	49499	-	12374,75
7. Нематеріальні активи	30000	10	3000
Разом	$К_р = 2553153$		$А_р =$ 222602

7.5 Визначення собівартості розробки та ціни програмної продукції

Визначимо основну зарплату виконавців:

$$З_о = \frac{З_{сд} \cdot Т_{пз}}{N_e}, \quad (7.11)$$

де: N_e – кількість екземплярів програм, шт.

$$З_о = 504 \cdot 115/30 = 1932 \text{ грн.}$$

Визначимо додаткову зарплату (оплата відпусток, виконання державних та суспільних обов'язків) на рівні 10%:

$$З_д = З_о \cdot Н_q \cdot 0{,}01, \quad (7.12)$$

де: $Н_q$ – норматив додаткової зарплати, %.

$$З_д = 1932 \cdot 10 \cdot 0{,}01 = 193 \text{ грн.}$$

Відрахування на соціальні потреби за нормативом $H_c = 22\%$ від суми основної та додаткової зарплати:

$$C_{оц} = 0{,}01 \cdot H_c (З_о + З_д), \quad (7.13)$$

де: H_c – відрахування на соціальні потреби, %.

$$C_{оц} = 0{,}01 \cdot 22(1932+193) = 468 \text{ грн.}$$

Визначимо загальногосподарські витрати (електроенергію, ремонт і утримання приміщень і т.д) за нормативом $H_г = 15\%$ від основної зарплати:

$$Г_{осп} = З_о \cdot H_г \cdot 0{,}01, \quad (7.14)$$

де: $H_г$ – загальногосподарські витрати, %.

$$Г_{осп} = 1932 \cdot 15 \cdot 0{,}01 = 290 \text{ грн.}$$

Визначимо витрати на матеріали для розробки програмної продукції за нормами споживання та діючими цінами за одиницю виміру:

$$З_М = (З_{М1} + З_{М2} + З_{М3})/N_е, \quad (7.15)$$

де: $З_{М1}$ – вартість паперу, грн.;

$З_{М2}$ – вартість запам’ятовуючих пристроїв, грн.;

$З_{М3}$ – вартість фарби, картриджів, тонеру, грн.;

$N_е$ – кількість екземплярів програм, шт.

Згідно виданих норм приймаємо $n = 1/5$ пачки паперу на місяць розробки. Тоді, враховуючи, що вартість пачки паперу складає $Ц_п = 200$ грн., визначаємо вартість паперу за період розробки $N_м = 1$ міс:

$$З_{М1} = Ц_п \cdot N_м \cdot n. \quad (7.16)$$

$$З_{М1} = 200 \cdot 1 \cdot 1/5 = 40 \text{ грн.}$$

Згідно виданих норм до вартості запам’ятовуючих пристроїв входить вартість CD/DVD дисків в кількості 3 примірника:

$$З_{М2} = \sum Ц_д, \quad (7.17)$$

де: $Ц_д$ – вартість дисків CD/DVD: CDR TDK 700Mb, 80Min, 52x Cake box – 31 грн./шт., DVD-R LG 4,7Gb, 16x speed Cake box – 31 грн./шт.

$$З_{М2} = 31 \cdot 3 = 93 \text{ грн.}$$

Згідно виданих норм одноразовій заправці підлягають усі друкуючі пристрої і становить:

$$З_{МЗ} = \sum Ц_{з}., \tag{7.18}$$

де: $Ц_з$ – вартість розхідних матеріалів друкуючих пристроїв: відновлення та заправка картриджу для Canon i-SENSYS LBP6030W – 574 грн.; картридж для Epson Stylus Photo P50 – 558 грн.; відновлення картриджу для MF217W – 570 грн.

$$З_{МЗ} = 574+558+570 = 1702 \text{ грн.}$$

$$З_{М} = (40 + 93 + 1702)/30 = 61 \text{ грн.}$$

Визначимо витрати на освоєння нових мов програмування або операційних систем за нормативом ($Н_п$ = 15%) від основної зарплати виконавців:

$$О_п = З_о \cdot Н_п \cdot 0{,}01, \tag{7.19}$$

де: $Н_п$ – норматив витрат на освоєння нових мов програмування, %.

$$О_п = 1932 \cdot 15 \cdot 0{,}01 = 290 \text{ грн.}$$

Визначимо витрати на амортизацію основних фондів з урахуванням загальної річної суми амортизаційних відрахувань та кількості екземплярів програм ($N_е$ = 30 прим.):

$$А_м = \frac{А_р \cdot N_{міс}}{N_е \cdot 12}, \tag{7.20}$$

де: $А_р$ – загальна річна сума амортизаційних відрахувань, грн.

$$А_м = 222602 \cdot 1/(30 \cdot 12) = 618 \text{ грн.}$$

Повна собівартість ПЗ визначається як сума витрат за попередніми статтями калькуляції:

$$С_п = З_о + З_д + С_{оц} + Г_{осп} + З_м + О_п + А_м. \tag{7.21}$$

$$С_п = 1932+193+468+290+61+290+618 = 3852 \text{ грн.}$$

Величини ціна підприємства, податок на додану вартість, відпускна ціна програмної продукції визначаються за формулами, приведеними в таблиці 7.9

Таблиця 7.9 – Нормативна калькуляція собівартості розробки програмного забезпечення задачі

Найменування статей витрат	Позначення	Величина, грн
1	2	3
1. Основна зарплата виконавців	$З_о$	1932
2. Додаткова зарплата виконавців	$З_д$	193
3. Відрахування на соціальні потреби	$С_{оц}$	468
4. Загальногосподарські витрати	$Г_{осп}$	290
5. Витрати на матеріали	$З_М$	61
6. Освоєння нових операційних систем, мов програмування	$О_п$	290
7. Амортизація основних фондів	$А_м$	618
8. Повна собівартість програмного забезпечення	$С_п$	3852
9. Плановий прибуток	$П_р$	1541
10.Ціна підприємства $Ц_п = С_п + П_р$	$Ц_п$	5393
11.Податок на додану вартість $ПДВ = 0.01 \cdot Н_{дв} \cdot Ц_п$	$ПДВ$	1077
12.Відпускна ціна програмної продукції $Ц = Ц_п + ПДВ$	$Ц$	6470

Визначимо плановий прибуток за рівнем рентабельності ($Р_п$) програмної продукції, яка залежить від складності програми та ступеня новизни задачі.

Для даного програмного забезпечення рівень рентабельності складає 40%.

$$П_р = 0{,}01 \cdot Р_п \cdot С_п, \quad (7.22)$$

де: $Р_п$ – рівень рентабельності, %.

$$П_р = 0{,}01 \cdot 40 \cdot 3852 = 1541 \text{ грн.}$$

7.6 Визначення об’єму капітальних вкладень у споживача програмної продукції

Об’єм капітальних вкладень у споживача програмної продукції визначаємо на основі балансової вартості основних фондів, яка враховує ціну, транспортно-заготівельні витрати, вартість будівель, монтажних та пусконалагоджувальних робіт, а також витрати на випробування у виробничих умовах. Результати розрахунків зводимо у таблицю 7.10.

Таблиця 7.10 – Розрахунок об’єму капітальних вкладень у споживача програмної продукції

Найменування капітальних вкладень	Сума за варіантами, грн.	
	Базовий	Новий
Вартість програмної продукції	–	6470
Всього капітальних витрат	–	6470

7.7 Визначення експлуатаційних витрат

Експлуатаційні витрати у споживача програмної продукції визначаємо при умові роботи підсистеми на протязі року. Результати зводимо до таблиці 7.11.

Витрати на профілактичні роботи:

$$З_р = Т_р \cdot З_г \cdot (1 + 0{,}01 \cdot Н_q) \cdot (1 + 0{,}01 \cdot Н_c), \qquad (7.23)$$

де: $Т_р$ – кількість годин обслуговування кожного комп’ютера за рік, *год.*;

$З_г$ – заробітна плата обслуговуючого персоналу, *грн / год*.

Таблиця 7.11 – Розрахунок експлуатаційних витрат у споживача програмної продукції

Найменування статей витрат	Позначення	Сума витрат за варіантами, грн.	
		Базовий	Новий
1. Витрати на технічне обслуговування	$З_р$	32208	20130
2. Витрати на електроенергію	$З_{ел}$	0	0
3. Витрати на амортизацію	$З_{ам}$	0	3235
Всього витрат за рік	$І$	32208	23365

Після купівлі нового програмного забезпечення кількість профілактичних годин робіт зменшилася з 240 годин на рік до 150 годин на рік, тому витрати на технічне обслуговування зменшилися з:

$$З_{р\ баз} = 240 \cdot 100 \cdot 1{,}1 \cdot 1{,}22 = 32208\ грн,$$

до:

$$З_{р\ нов} = 150 \cdot 100 \cdot 1{,}1 \cdot 1{,}22 = 20130\ грн.$$

Витрати на електроенергію визначаються з урахуванням споживаємої потужності ($П_{ел}$) в кіловатах, часу експлуатації технічних засобів ($Т_р$) в годинах та ціни однієї кіловат-години ($Ц_{ел}$):

$$З_{ел} = П_{ел} \cdot Т_р \cdot Ц_{ел}. \quad (7.24)$$

Витрати на електроенергію залишились без змін. $З_{ел\ баз} = З_{ел\ нов}$

Витрати по амортизації визначаються на основі норм амортизаційних відрахувань, вартості програмної продукції і основних фондів. Для розрахунку складаємо таблицю 7.12.

Таблиця 7.12 – Розрахунок амортизаційних відрахувань

Групи основних фондів	Норма амортизації %	Балансова вартість, грн., за варіантами		Сума відрахувань, грн за варіантами	
		Базовий	Новий	Базовий	Новий
Програмна продукція	50	–	6470	–	3235
Всього відрахувань	-	–	6470	–	3235

7.8 Визначення економічної ефективності програмної продукції

Економічна ефективність програмного забезпечення визначається для виготовлювача і споживача за такими показниками.

Величина економічного ефекту при виготовленні програмної продукції, розраховуємо за формулою:

$$E_в = (Ц_п - C_п) \cdot N_е - \sum_{i=1}^{m} E_{p_m} \cdot K_{p_m}, \quad (7.25)$$

де: $K_р$ – балансова вартість основних фондів розробника, грн.; $E_р$ – розрахунковий коефіцієнт капіталовкладень.

$$Ев = (5393 - 3852) \cdot 30 - (0,05 \cdot 2288000 + 0,5 \cdot 185654 + +0,25 \cdot 49499 + 0,1 \cdot 30000) \cdot 1/12 = 27680 \text{ грн.}$$

Визначимо період окупності додаткових капітальних вкладень у виробника програмної продукції:

$$T_в = \frac{K_p^*}{(Ц_п - C_п) \cdot N_е}, \quad (7.26)$$

де: K_p^* – балансова вартість основних фондів розробника без врахування вартості ОФ третьої групи, так як їх строк служби на порядок більший ніж період розробки ПЗ.

$$T_в = \frac{265153}{(5393 - 3852) \cdot 30 \cdot 12 / 1} = 0,5 \text{ року}.$$

Таблиця 7.13 – Показники економічної ефективності програмної продукції

Найменування показників	Одиниця виміру	Величина
1	2	3
1. Кількість екземплярів програми	Прим.	30
2. Повна собівартість розробленої програми	Грн.	3852
3. Ціна розробленої програми	Грн.	5393
4. Плановий прибуток від реалізації розробленої програми	Грн.	1541
5. Рентабельність програмної продукції	%	40
6. Об’єм додаткових капітальних вкладень у виробника програмної продукції	Грн.	2553153
7. Загальний прибуток від реалізації програмної продукції	Грн.	46230
8. Величина економічного ефекту при виготовлені програмної продукції	Грн.	27680
9. Період окупності додаткових капітальних вкладень у виробника програмної продукції	Років	0,5
10.Об’єм додаткових капітальних вкладень у споживача програмної продукції	Грн.	6470
11.Величина економічного ефекту у користувача програмної продукції	Грн.	5608
12.Період окупності додаткових капітальних вкладень у користувача програмної продукції	Років	0,73

Визначимо величину економічного ефекту у користувача програмної продукції за формулою:

$$E_{сп} = (I_б - I_н) - E_н(K_н - K_б), \qquad (7.27)$$

де: $I_б$, $I_н$ – величина експлуатаційних витрат за базовим и новим варіантом відповідно;

$К_б$, $К_н$ – об’єм капітальних вкладень за варіантами, що порівнюються.

$$E_{сп} = (32208\text{-}23365)\text{-}0{,}5 \cdot 6470 = 5608 \text{ грн.}$$

Визначимо період окупності додаткових капітальних вкладень у споживача програмної продукції за рахунок зниження експлуатаційних витрат:

$$T_{сп} = \frac{К_н - К_б}{I_б - I_н}, \quad (7.28)$$

$$T_{сп} = \frac{6470}{32208 - 23365} = 0{,}73 \ року .$$

Показники економічної ефективності програмної продукції зводимо до таблиці 7.13.

7.9 Висновки

Розроблена програма економічно вигідна. За рахунок впровадження програмного забезпечення досягається скорочення часу обробки інформації, підвищується культура праці, підвищення якості приймаючих управлінських рішень.

8 ЗАХОДИ З ОХОРОНИ ПРАЦІ ТА ТЕХНІКИ БЕЗПЕКИ

8.1 Вступ

Техніка безпеки – це система правил і заходів, які допомагають запобігти травмам, хворобам і аваріям на робочому місці або в повсякденному житті. Знання техніки безпеки дуже важливе, бо воно рятує життя і здоров'я людей. Наприклад, якщо людина працює на шахті, то вона повинненна знати правила безпеки у вугільних шахтах, щоб не потрапити під обвал або не підірватися на міні. Або якщо людина хоче навчитися програмувати, то вона повиненна дотримуватися гігієнічних вимог і не сидіти за комп'ютером занадто довго, щоб не зашкодити своїм очам і спині.

Охорона праці та здоров'я у сфері ІТ – це комплекс заходів, які спрямовані на забезпечення безпечних і здорових умов праці для працівників, які використовують інформаційні технології, а також на запобігання травматизму, професійним захворюванням і стресу.

Охорона праці та здоров'я у сфері ІТ включає такі напрями, як:

– Ергономіка – це наука про адаптацію робочого середовища до фізичних і психологічних особливостей людини[2]. Ергономіка вимагає врахування таких факторів, як розміри, форми, кольори, освітлення, шум, температура, вологість, вентиляція, постава, рухи, пози, втома, навантаження на очі та ін. Егономіка допомагає покращити комфорт, продуктивність і задоволення працівників.

– Комп'ютерна безпека – це захист комп'ютерних систем і даних від несанкціонованого доступу, зміни, знищення або блокування. Комп'ютерна безпека вимагає використання антивірусних програм, фаєрволів, паролей, шифрування, резервного копіювання та інших технологій. Комп'ютерна безпека допомагає запобігти крадіжці, шпигунству, шантажу, саботажу та іншим загрозам.

– Соціальна взаємодія – це процес спілкування між людьми у робочому колективі або через мережеві сервіси. Соціальна взаємодія вимагає дотримання правил етикету, поваги, толерантності, співробітництва та конструктивного діалогу. Соціальна взаємодія допомагає покращити настрій, мотивацію, комунікацію та творчий потенціал працівників.

Правила охорони праці і здоров'я для програмістів:

1. Регулярно роби перерви в роботі. Вставай із-за столу і розминай м'язи.

2. Налаштуй яскравість і контрастність монітору так, щоб не напружувати очі.

3. Використовуй ергономічну мишку і клавіатуру, які зручно лягають у руку і не виклкають болю.

4. Слідкуй за своєю поставою. Сиди прямо і не нахиляйся до екрану.

5. Захищай свій комп'ютер від вірусів, шпигунських програм і хакерів. Оновлюй ативірусне програмне забезпечення і не відкривай підозрілі файли і посилання.

6. Не забувай про соціальну взаємодію. Спілкуйся з колегами, друзями і родиною. – Відвідуй заходи, які тебе цікавлять. Не ізолюй себе від світу.

7. Люби свою професію, але не забувай про інші сфери життя.

8. Розвивай свої захопленя, хоббі і таланти. Знаходь рівновагу між роботою і відпочинком.

Закон України “Про охорону праці” визначає основні принципи, завдання, права і обов’язки суб’єктів відносин з охорони праці, а також організаційні та правові основи державного управління і контролю за дотриманням законодавства про охорну праці.

Згідно з цим законом, ІТ компанії повинні впроваджувати такі заходи з охорни праці:

1. Створювати на підприємстві службу охорони праці або призначати відповідальних осіб, які забезпечують розроблення, реалізацію та контроль за дотриманням заходів з охорони праці.

2. Забезпечувати безпечні і нешкідливі умови праці для працівників, використвючи сучасні засоби техніки безпеки, санітарно-гігієнічні умови, засоби клектинго та індивідуального захисту, оптимальні режими праці та відпочинку.

3. Проводити атестацію робочих місць на відповідність нормативно-правовим атам з охорони праці та аудит з охорони праці.

4. Проводити навчання та інструктаж з питань охорони праці, з надання першої медичної допомоги потерпілим від нещасних випадків і правил поведінки у разі виникнення аварії[5].

5. Забезпечувати лікувально-профілактичне обслуговування працюючих, санітарно-побутове обслуговування, пільги і компенсації для працівників, які працюють у важких і шкідливих умовах.

6. Нести відповідальність за порушення законодавства про охорону праці та заподіяння шкоди життю і здоров'ю працівників.

8.2 Шкідливі і небезпечні фактори при роботі з комп'ютером

Програміст працює з електронно-обчислювальною машиною (ЕОМ) та іншим обладнанням, яке є джерелом небезпеки ураження електричним струмом. Так як робота програміста характеризується істотним зоровим навантаженням, то вимагає належного освітлення. Так як програміст постійно перебуває в приміщенні, тому для комфортних умов праці в цьому приміщенні необхідно створити належний мікроклімат.

При роботі з використанням ЕОМ відзначають наступні небезпечні та шкідливі фактори:

– ризик виникнення надзвичайних ситуацій природного або штучного характеру на об'єкті або території.

– ризик виникнення пожежі;

– негативний вплив на органи зору людини;

– ризики ураження електричним струмом;

– електромагнітні (у т.ч. високочастотні) випромінювання (коливання);

– несприятливі мікрокліматичні умови;

– нервово-емоційна напруженість праці;

– інтелектуальні навантаження;

– невідповідність ергономічних показників робочого місця діючим вимогам;

– шуми;

– статичні навантаження на кістково-м’язовий апарат;

– недостатня, або надмірна освітленість робочого місця;

– монотонність праці.

Результати досліджень показали, що найбільшою мірою негативний фізіологічний вплив на операторів ПК пов'язано з дискомфортними зоровими умовами через неправильно спроектованого освітлення: пряма і відбита від екранів блякліcть, несприятливий розподіл яскравості в полі зору, невірна орієнтація робочого місця щодо світлоприймачів.

Розташовувати обладнане дисплеєм робоче місце необхідно таким чином, щоб в поле зору оператора не потрапляли вікна або освітлювальні прилади. Вони не повинні перебувати і безпосередньо за спиною оператора. Слід домагатися зменшення відображень на екрані від різних джерел штучного і денного світла. Коли штучне світло змішується з природним, рекомендується використовувати лампи, по спектрального складу найбільш близькі до сонячного світла. Співвідношення яскравості екрана і безпосередніх найближчого оточення не повинно перевищувати 3: 1.

Оптимальні значення температури повітря в приміщенні повинні бути 19-23 С. Швидкість руху повітря не більше 0.1 м / с. Рекомендована відносна вологість повітря 55%.

8.3 Аналіз санітарно-гігієнічних умов праці на робочому місці програміста

Розглянемо умови праці у приміщенні, в якому працюють програмісти. Геометричні розміри приміщення наведено у таблиці 8.1.

Таблиця 8.1 – Розміри приміщення

Найменування	Значення, м
Ширина	6,3
Довжина	8,4
Висота	3,1

Таблиця 8.2 – Площа та обсяг приміщення, на одного працюючого

Геометрична характеристика	Одиниця виміру	Нормативне значення*	Фактичне значення
Площа, S	$м^2$	не менше 6.0	6,6
Обсяг, V	$м^3$	не менше 20.0	20,5

* Згідно ДСанПіН 3.3.2.007-98 (Державні санітарні правила і норми роботи з візуальними дисплейними терміналами електронно-обчислювальних машин).

У зазначеному приміщенні працює 8 осіб. За даними, які наведено у табл. 8.1 та табл. 8.2, можна зробити висновок, що площа та об’єм приміщення у розрахунку на одно робоче місце програміста відповідають нормативним вимогам (Наказу Міністерства соціальної політики України № 207, від 14.02.2018 «Про затвердження Вимог щодо безпеки та захисту здоров’я працівників під час роботи з екранними пристроями», ДСанПіН 3.3.2-007-98 «Державні санітарні правила і норми роботи з візуальними дисплейними терміналами електронно-обчислювальних машин» та НПАОП 0.00-1.28-10

«Правила охорони праці під час експлуатації електронно-обчислювальних машин»).

Температура повітря в приміщенні визначається впливом температури зовнішнього повітря і тепловою енергією, яка виділяється всередині приміщення. Джерелами виділення теплоти в даному приміщенні є електроустаткування, освітлювальні прилади, а також люди. У світлий час доби джерелом надлишкового тепла є сонячна радіація. Згідно Постанови № 42 від 01.12.1999 Головного державного санітарного лікаря України, робота, яка виконується в даному приміщенні, відноситься до категорії Іа. В цьому випадку людина витрачає енергії до 120 ккал у годину. Вологість повітря у приміщенні визначається впливом багатьох факторів, серед яких: вологість атмосферного повітря, виділення вологи людьми (при диханні та випарами з поверхні шкіри).

Мікроклімат повітряного середовища в приміщенні характеризується запиленістю та загазованістю повітря. Мікроклімат приміщення визначається діючим на організм людини поєднанням, вологості, температури, швидкості руху повітря та інтенсивності теплового випромінювання. Аналіз мікроклімату складається з визначення зазначених вище факторів і порівняння результатів із встановленими нормами.

Таблиця 8.3 – Оптимальні і фактичні значення параметрів мікроклімату

Пора року	Оптимальні для Іа			Фактичні		
	Температура, °С	Воло-гість,%	Швидкість повітря, м/с	Температура, °С	Воло-гість%	Швидкість повітря, м/с
Холодна	22-24	40-60	0,1	22-23	41-59	0,1
Тепла	23-25	50-70	0,1	24-25	50-64	0,12

У таблиці 8.3 наведено оптимальні та фактичні значення параметрів мікроклімату як для категорії ваги робіт Іа, так і розглянутого приміщення. У приміщеннях, де встановлено ЕОМ, рекомендується застосування тільки оптимальних значень показників мікроклімату.

Проведений аналіз показує, що показники мікроклімату в приміщенні відповідають установленим нормам. Штучне опалення застосовується у холодний період року.

В літню пору застосовується кондиціонер.

Для боротьби з пилом робляться регулярні провітрювання та вологі прибирання приміщенні.

У приміщенні працюють електродвигуни вентиляторів ЕОМ, а також джерела шуму.

Одним з найважливіших факторів, які впливають на ефективність трудової діяльності людини, та попереджають травматизм і професійні захворювання програмістів є освітлення на робочому місці.

Працю працівника, який постійно працює за комп'ютером, згідно державних будівельних норм ДБН В.2.5 – 28 – 2006 р. (які замінили СНиП 11-4-79), можна віднести до роботи з малою точністю (найменший розмір об'єкта розрізнення від 1 до 5 мм) V-го розряду зорової роботи, з великою контрастністю об'єкта розрізнення (символів на екрані дисплея), з темним тлом (під розряд зорової роботи В). Приміщення можна віднести до 1-ої групи приміщень, у яких проводиться розрізнення об'єктів зорової роботи при фіксованому напрямку лінії зору того, що працює на робочу поверхню. Для такого типу приміщень і розряду зорової роботи нормоване значення коефіцієнта природної освітленості (КПО) робочої поверхні (при поєднаному, спільному освітленні), повинен становити не більше 1,5%, освітленість при штучному висвітленні повинна становити 300 лк. Крім того все поле зору повинне бути освітлено достатньо рівномірно – ця основна гігієнічна вимога. Так як яскраве світло на ділянці периферійного зору значно збільшує напруженість очей і, як наслідок, призводить до їх швидкої стомлюваності, ступінь освітлення приміщення і яскравість екрану комп'ютера повинні бути приблизно однаковими.

8.4 Розробка заходів з умов поліпшення охорони праці

Згідно аналізу умов праці в розглянутому приміщенні, ми одержали наступні результати:

– розмірі приміщення, у розрахунку на одному працюючого, відповідають нормативам;

– мікроклімат відповідає нормативному значенню;

– акустичні умови роботи не перевищують нормативних значень;

Таким чином можна припустити, що основною причиною можливого зниження працездатності програміста є психофізіологічний фактор, тому основна пропозиція буде така: дотримання позитивної психологічної атмосфери в колективі та регламентованого режиму праці та відпочинку, організація робочого місця з урахуванням ергономічних вимог.

Рекомендовані заходи: регулярні періодичні наочні огляди персоналом шляхів для евакуації людей із приміщення, відповідно до плану евакуації (який повинен розташовуватись на видному місці у приміщенні), включення до колективного договору мінімально можливого вмісту аптечок з обов'язковою наявністю масок-клапанів, або іншого спорядження для штучного дихання. Регулярна періодична перевірка параметрів заземлення та занулення (вимірювання опору розтіканню електричного струму на землю).

Так як при ураженні електричним струмом у людини може статися фібриляція шлуночків серця, в організації бажано мати дефібрилятор і підготовлений персонал для роботи з ним.

8.5 Розрахунок занулення

Початкові дані

1. Потужність електроприладів, які підлягають зануленню:

P = 15 кВт.

2. Довжина магістрального кабеля: LM=85 м.

3. Довжина розгалуження (від розподільчого щита до електродвигуна) : l=20 м.

4. Матеріал провідників кабеля−алюміній.

5. Лінійна напруга U=380 В.

6. Фазна напруга Uф=220 В.

1. Розрахунок на відключаючу спроможність.

1.1. Визначаємо параметри розгалуження.

1.1.1. Визначаємо силу номінального струму електроустановки (електродвигуна верстата, преса, тощо) :

$$I_{НОМ} = I_{МАХ} = \frac{P \cdot 1000}{\sqrt{3} \cdot Uл \cdot \cos\varphi} = \frac{15 \cdot 1000}{\sqrt{3} \cdot 380 \cdot 0{,}85} = 26{,}8$$

де Р – номінальна потужність електродвигуна, кВт.; Uл – лінійна напруга, В; cos – коефіцієнт потужності

1.1.2. Визначаємо силу пускового струму електродвигуна, А:

$$Iпус = 5 \cdot Iн = 5 \cdot 26{,}8 = 134 \text{ А}$$

1.1.3. Визначаємо номінальну силу струму апарата захисту :

$$I_н = \frac{Iпу}{\beta} = \frac{134}{2{,}5} = 53{,}6 \quad А$$

де – коефіцієнт пуску електродвигуна, приймається:

− для легких умов пуску – 2,5..3.

З таблиці 1 вибираємо запобіжник ПН 2-100 з плавкою вставкою Іном=60 А.

1.1.4. Визначаємо найменше допустиме по умовам спрацьовування захисту значення сили струму короткого замикання, А

$$Iктіп = Iн \cdot К = 60 \cdot 3 = 180 \text{ А}$$

де Ін−номінальний струм апарата захисту (із табл.1)

К – коефіцієнт надійності; значення коефіцієнта К приймається :

– при захисті автоматичним вимикачем зі зворотньою залежністю від струму характеристикою К=3 (в вибухонебезпечних приміщеннях К=6).

– при захисті плавкими запобіжниками: К=3 (в вибухонебезпечних приміщеннях К=4).

Апарат захисту вибираємо з таблиць.

1.1.5. Знаходимо переріз провода або кабеля розгалуження з умови допустимого нагрівання:

$$Idon \geq I\,max$$

$$Idon \geq 26{,}8 \text{ А.}$$

де Ідоп – тривало допустимий із умови нагрівання струм навантаження провідника, А.

Площа перерізу узгоджується з номінальним струмом плавкої вставки запобіжника із умови :

$$Idon \geq \frac{I\,вст}{\alpha} = \frac{60}{3} = 20 \quad A.$$

де – коефіцієнт відповідності, який залежить від умов прокладання і нагляду за мережею : = 3 – для промислових мереж.

Площа перерізу вибирається по більшому із розрахованих по формулам (5) і (6) (у нас 26,8 і 20 А.) з таблиці 3.

Вибираємо площу перерізу 6 мм2 (Sф) при числі проводів і = 4 (табл. 3), кабель АВВБ розташований у повітрі.

1.2. Визначаємо параметри магістрального кабеля.

1.2.1. Визначаємо максимальний робочий струм

$$Iроб = Imax = Ko\sum_{1}^{n}(K_з \cdot I_{ном}) = Ko\left(K_з \frac{P \cdot 1000}{\sqrt{3} \cdot Uл \cdot \cos\varphi} \cdot m + K_з \frac{Po \cdot 1000}{\sqrt{3} \cdot Uл \cdot \cos\varphi}\right) = 0{,}75\left(0{,}85 \frac{15 \cdot 1000}{1{,}73 \cdot 380 \cdot 0{,}85} \cdot 10 + \frac{30 \cdot 1000}{1{,}73 \cdot 380 \cdot 0{,}85}\right) = 205{,}1113 \quad A.$$

де Іном – номінальний струм кожного електроприймача, А.;

Ко – коефіцієнт одночасності роботи групи електроприймачів;

Кз – коефіцієнт завантажених електродвигунів;

m=10 – кількість електроприймачів;

Ко = 0.7...0.8; Кз = 0.8. 0.9;

Іном – визначається з (1)

Ро =30кВт – потужність освітлювальної мережі;

1.2.2 .Визначається струм короткочасного перевантаження магістрального кабеля:

$$I_{ПЕР} = Ko \cdot \sum_{1}^{n-1}(K_з \cdot I_{НОМ}) + I_{ПУС} = Ko\left(Kз \frac{P \cdot 1000}{\sqrt{3} \cdot Uл \cdot \cos\varphi} \cdot n + \right.$$

$$\left. + Kз \frac{Po \cdot 1000}{\sqrt{3} \cdot Uл \cdot \cos\varphi} \right) + I_{ПУС} = 0{,}75\left(0{,}85 \frac{15 \cdot 1000}{1{,}73 \cdot 380 \cdot 0{,}85} \cdot 9 + \right.$$

$$\left. + 0{,}85 \frac{30 \cdot 1000}{1{,}73 \cdot 380 \cdot 0{,}85} \right) + 134 = 322{,}0783 \quad A.$$

де $\sum_{1}^{n-1}(K_з \cdot I_{ном})$ – максимальний струм навантаження мережі від усіх електроприймачів за винятком струму навантаження того електродвигуна, який дає найбільший приріст пускового струму.

Іпус – визначається з (2).

1.2.3 Визначаємо струм автоматичного вимикача:

спрацювання теплового або електромагнітного розчеплювалювача

$$Iспр \geq Iроб \geq 205{,}1113 \text{ А}.$$

Струм спрацювання електромагнітного розчеплювача додатково перевіряємо по максимальному струму перевантаження лінії:

$$Iспр \geq 1.25 \cdot Iпер = 1.25 \cdot 322{,}0783 = 402{,}5979 \text{ А}.$$

Струм спрацювання розчеплювача і автоматичний вимикач вибираємо з табл.2. Приймаємо Іспр = 400 А. Вимикач : А3734Б.

1.2.4. Вибираємо площу перерізу Sф магістрального кабеля (провідника) по Ідоп, із табл.3.

$$Iдоп = Imax = 205{,}1113 \text{ А.}$$

Sф = 95mm2 , – кабель АВВБ прокладений в землі, і=4 (число проводів).

Вибрану площу перерізу перевіряємо для автоматів з електромагнітним розчеплювачем

$$I_{ДОП} \geq \frac{I_{СПР}}{4{,}5} \geq \frac{400}{4{,}5} \geq 89 \quad A.$$

Проводимо узгодження з номінальним струмом автомата

$$I_{ДОП} = \frac{I_{СПР}}{3} = \frac{400}{3} = 133 \quad A.$$

Значення 89 і 133 А. менше ніж Imax=205,1113 А., значить площа перерізу кабеля вибрана вірно.

1.3. Визначаємо потужність трансформатора:

$$N_{ТР} = \frac{K_{П} \cdot P_{НОМ}}{\cos\varphi} = \frac{0{,}7 \cdot 180}{0{,}8} = 157{,}5 \quad кВ \cdot А$$

де Рном – сумарна потужність електроприймачів, кВт.

cos – середній коефіцієнт потужності електроприймачів (0,8);

Кп – коефіцієнт попиту (0,7).

Одержане значення потужності трансформатора округляємо до ближчого стандартного значення

по табл.4 або 5. По цим же табл. визначають опір трансформатора ZT. Із табл.4 вибираємо трансформатор на 160 кВА (ZT =0,141 Ом).

1.4. Визначаємо площу перерізу нульового захисного провідника Sn із умов:

$$I_{KMIN} \geq K \cdot I_{H}$$

$$\frac{1}{Zn} \geq 0{,}5 \cdot \frac{1}{Zф}$$

де Zn і Zф − повні опори відповідно нульового і фазного провідників, із цих визначаємо орієнтовно площу перерізу провідника.

Для магістрального кабеля Sn1 0,5Sф=0,595=47,5 мм^2. Для розгалуження Sn 0,56=3 мм2. По табл.3 округляємо ці значення до найближчих більших 50 мм^2 (Sn1), і 4 мм^2 (Sn2).

1.5. Визначаємо активний і індуктивний опір фазного і нульового захисного провідників на дільницях 1 і 2.

$$R_{\Phi} = \rho\frac{L_M}{Sф_1} + \rho\frac{L}{Sф_2} = 0{,}028\frac{85}{95} + 0{,}028\frac{20}{6} = 0{,}118 \quad Ом$$

$$R_n = \rho\frac{L_M}{Sn_1} + \rho\frac{L}{Sn_2} = 0{,}028\frac{85}{50} + 0{,}028\frac{20}{4} = 0{,}187 \quad Ом$$

1.5.1. Визначаємо індуктивний опір.

Для окремо проложених нульових провідників иого приимають рівним 0,6 Ом/км. При прокладці кабелем, або в сталєвих трубах індуктивним опором нехтують.

1.6. Знаходимо дійсне значення (модуль) струма однофазного короткого замикання.

$$I_{KP} = \frac{Uф}{\frac{Z_T}{3} + \sqrt{(Rф + Rn)^2 + (Xф + Xn + X'n)^2}} =$$

$$= \frac{220}{\frac{0{,}141}{3} + \sqrt{(0{,}118 + 0{,}187)^2}} = 623{,}25\ A.$$

Якщо значення Ікр перевищує значення наименшого допустимого по умовам спрацюванння захисту Ікmin {залежність(4)}, то захисний провідник вибраний вірно. Якщо Ікр меньше Ікmin, то необхідно збільшити Sn1 (збільшуємо з 50 мм2 до 95 мм2) та Sn розгалуження (збільшуємо з 4 мм2 до 6 мм2) і знову зробити перерахунок по (при Sn1 = 95 мм2, Sn2==6 мм2) і вибрати нові значення, якщо нульовий провідник сталевий.

У нас Ікр > Ікmin, значить провідники вибрані вірно.

1.7. Визначення максимальноі напруги на корпусі обладнання відносно землі при замиканні фази на корпус.

$$Uкmax = Iкр \cdot Zн \le Uдан.д.$$

У нас Zн = Rn.

$$Uктах = 623{,}25 \cdot 0{,}187 = 116{,}92 \text{ В} > 36 \text{ В}$$

де Uдан.д. – це допустима напруга, що нормується по ГОСТ 12.1.038-82. При часі дії більше 1 с. приймається 36 В.

Zn− повний опір нульового провідника.

Умова не виконується. Необхіно збільшити перерізи Sn1 та Sn2 до Sф1 та Sф2 і зробити перерахунок починаючи з (17) (див. приклад розрахунку на стр. 14):

$$R_n = \rho\frac{L_M}{Sn_1} + \rho\frac{L}{Sn_2} = 0{,}028\frac{85}{95} + 0{,}028\frac{20}{6} = 0{,}118 \quad Ом$$

$$I_{KP} = \frac{Uф}{\frac{Z_T}{3} + \sqrt{(Rф + Rn)^2 + (Xф + Xn + X'n)^2}} =$$

$$= \frac{220}{\frac{0{,}141}{3} + \sqrt{(0{,}118 + 0{,}118)^2}} = 881{,}1749 \quad A.$$

$Uктах = Iкр \cdot Zн \le Uдан.д.$ (у нас $Zн = R_n$), $Uктах = 881{,}17 \cdot 0{,}118 = 103{,}8$ В.

Умова не виконується.

Якщо і після цього умова (19) не виконується, то необхідно або замінити запобіжник з плавкою вставкою на автоматичний вимикач із струмовим реле, що дає можливість зменшити час замикання на копус (див. додаток) і підвищити допустиму напругу на корпусі або застосувати повторне заземлення нульового захисного провідника.

Застосовуємо повторне заземлення нульового захисного провідника. Визначимо необхідний його опір:

$Rn = (Uдоп \cdot Ro)/((Iкр \cdot Zн) - Uдоп) = 36 \cdot 4/((881{,}17 \cdot 0{,}118) - 36) = 2{,}12$ Ом.

Список використаних джерел інформації

1. Зеркалов Д. В. Охорона праці в Галузі: Загальні вимоги: навч. посіб. Київ: Основа. 2011. 551 с.

2. Про охорону праці: Закон України від 14.10.1992 р. № 2694-XII. *Режим доступу до ресурсу:* https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12#Text

9 ОСНОВНІ ВИСНОВКИ

Програмне забезпечення, створене в результаті виконання випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти, призначено для системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

В межах України в недостатній мірі представлені вітчизняні розробки в цій області.

У випускній кваліфікаційній роботі за другим (магістерським) рівнем вищої освіти наведені теоретичне узагальнення й рішення наукового завдання дослідження методів розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Рішення даного завдання полягало у вирішенні наступних задач:

– Був проведений огляд існуючих систем розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– Досліджена система розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

– На основі отриманих результатів досліджень створена програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Розроблені під час виконання випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти алгоритми дозволяють успішно вирішувати завдання розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

Проведено аналіз предметної галузі в ході якого були виявлені об'єкти, взаємодія яких носить істотний характер для функціональної діяльності предметної галузі, і їхні основні характеристики; побудована алгоритм і вибраний середовище розробки.

Розроблене програмне забезпечення має простий, дружній та зручний інтерфейс користувача, що забезпечує легкість у освоєнні роботи програмного продукту, зручність у використанні, і не потребує особливих спеціальних знань.

При створені програмного забезпечення було використано об'єктно-орієнтований підхід, що відповідає сучасним тенденціям у галузі розробки комерційних програмних систем.

Програма реалізована на мові високого рівня RAD Studio Delphi 10.4. Дана мова програмування дозволяє найбільш ефективно обробляти дані. Це дозволило мінімізувати строк розробки програмного забезпечення, і, як слід, зменшити витрати на його розробку. Запропоноване програмне забезпечення ділиться на загальне програмне забезпечення, що поставляється із засобами обчислювальної техніки й спеціальне програмне забезпечення, що спеціально розроблене для даної конкретної системи й включає програми, що реалізують її функції.

Програма призначена для виконання під управлінням багатозадачної операційної системи Windows 10/11.

Даються необхідні рекомендації з установки розробленого програмного забезпечення.

Для підвищення рівня безпеки запропоновано застосовувати алгоритм Blowfish.

В цілому створене програмне забезпечення підтверджує правильність використаних проектних рішень та повністю відповідає вимогам технічного завдання. Створене програмне забезпечення має потенційну можливість для подальшого вдосконалення і застосування у різних галузях.

Розроблена програма має реальний економічний ефект від її впровадження у виробництво у сумі 5608 грн. З урахуванням вартості розробки програми та обладнання, строк окуплення становить 0,73 роки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Чех М.С. Дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM // Збірник праць молодих науковців ЦНТУ. – Вип. 14. – Кропивницький: ЦНТУ, 2023.
2. Wendell Odom. «CCNA 200-301 Official Cert Guide, Volume 1». Cisco Press. 2020. – 848 p.
3. Wendell Odom. «CCNA 200-301 Official Cert Guide, Volume 2 Premium Edition eBook and Practice Test». Cisco Press. 2020. – 624 p.
4. Scott Jernigan «CompTIA Network+ Certification All-in-One Exam Guide, Eighth Edition». 2022. – 976 p.
5. Doug Lowe «Networking For Dummies 12th Edition». 2020. – 480 p.
6. Ramon Nastase «Computer Networking: The Beginner's guide for Mastering Computer Networking, the Internet and the OSI Model». 2018. – 186 p.
7. Russ White & Ethan Banks «Computer Networking Problems and Solutions: An Innovative Approach to Building Resilient, Modern Networks». 2017. – 832 p.
8. Smirnov, O., Odarchenko, R., Smirnova, T., Bondar, S., Volosheniuk, D. «Optimal Structure Construction of Private 5G Network for the Needs of Enterprises». *Lecture Notes on Data Engineering and Communications Technologies*, 2023, 178, pp. 208–223.
9. Smirnova, T., Gnatyuk, S., Yudin, O., Sydorenko, V., Polozhentsev, A., «The Model for Calculating the Quantitative Criteria for Assessing the Security Level of Information and Telecommunication Systems». CEUR Workshop Proceedings Volume 3156, 2022, Pages 390-399.
10. Smirnova T., Gnatyuk S., Berdibayev R., Avkurova Zh., Iavich M. «Cloud-Based Cyber Incidents Response System and Software Tools».

Communications in Computer and Information Science, 2021, vol 1486. Springer, Cham. pp 169-184.

11. Smirnov O., Kuznetsov A., Kiian A., Kuznetsova T. «Non-binary constant weight coding technique». *CEUR Workshop Proceedings*. Volume 2740, 2020, Pages 102-114.

12. Smirnov O., Alimseitova Zh., Adranova A., Akhmetov B., Lakhno V., Zhilkishbayeva G. «Models and algorithms for ensuring functional stability and cybersecurity of virtual cloud resources». *Journal of theoretical and applied information technology* Vol.98. No 21, 2020, P. 3334-3346.

13. Smirnov O., Kuznetsov A., Kiian A., Cherep A., Kanabekova M., Chepurko I. «Testing of code-based pseudorandom number generators for post-quantum application». *2020 IEEE 11th International Conference on Dependable Systems, Services and Technologies (DESSERT),* Ukraine, Kyiv, May 14-18. 2020. P. 172-177.

14. Smirnov O., Kuznetsov A., Pushkar'ov A., Serhiienko R., Babenko V., Kuznetsova T., «Representation of Cascade Codes in the Frequency Domain». In: Radivilova T., Ageyev D., Kryvinska N. (eds) Data-Centric Business and Applications. Lecture Notes on Data Engineering and Communications Technologies, vol 48. Springer, Cham. 2021. pp 557-587.

15. Smirnov, O., Markovets, O. Vovk, N., Turchyn, Y., «Model of informational support for social network administrators' content creation». *CEUR Workshop Proceedings* Volume 2616, 2020, Pages 125-136.

16. Smirnov, O., Drieieva, H., Drieiev, O., Polishchuk, Y., Brzhanov, R., Aleksander, M. «Method of fractal traffic generation by a model of generator on the graph». *CEUR Workshop Proceedings* Volume 2616, 2020, Pages 366-379.

17. Smirnov, O., Drieieva, H., Drieiev, O., Simakhin, V., Bondar, S., Odarchenko, R. «Managing multifractal properties of the binary sequence generated with the Markov chains», *CEUR Workshop Proceedings* Volume 2608, 2020, Pages 633-645.

18. Smirnov O. Kuznetsov A., Zaicenko Yu., Pastukhov M., Oleshko O., Kuznetsova K., «Formation of Discrete Signals with Special Correlation Properties». *International Conference on Information and Telecommunication Technologies and Radio Electronics, UkrMiCo 2019*; Odessa; Ukraine; 9-13 September 2019. P.22-28.

19. Smirnov, O., Kuznetsov, A., Kolovanova, I., Kuznetsova, T., «Noise immunity of the algebraic geometric codes». International Journal of Computing; 2019, Volume 18, Issue 4 – Research Institute for Intelligent Computer Systems – 2019. – P. 393-407.

20. Smirnov, O., Kuznetsov, A., Reshetniak, O., Ivko, N., Katkova, T., Kuznetsova, T., «Generators of Pseudorandom Sequence with Multilevel Function of Correlation». *2019 IEEE International Scientific-Practical Conference Problems of Infocommunications, Science and Technology (PIC S&T),* Kyiv, Ukraine, 8 – 11 October 2019 . P.517-522.

21. Smirnov, O., Odarchenko, R., Abakumova, A., Usik, P., Kundyz, M., «QoE optimization technique for media delivery in 5G networks». *2019 IEEE International Scientific-Practical Conference Problems of Infocommunications, Science and Technology (PIC S&T),* Kyiv, Ukraine, 8 – 11 October 2019. P.597-601.

22. Smirnov, O., Krasnobayev, V., Yanko, A., Kuznetsova, T. «Methods of nulling numbers in the system of residual classes». *CEUR Workshop Proceedings*, Vol 2588, P. 90-106, 2019.

23. Smirnov, O., Kuznetsov, A., Kovalchuk, D., Averchev, A., Pastukhov, M., Kuznetsova, K., «Formation of Pseudorandom Sequences with Special Correlation Properties», *2019 3rd International Conference on Advanced Information and Communications Technologies, AICT -2019*/ Lviv, Ukraine, 2-6 July, 2019, P. 395-399.

24. Smirnov, O., Kuznetsov, A., Kiian, A., Zamula, A., Rudenko, S., Hryhorenko, V., «Variance Analysis of Networks Traffic for Intrusion Detection in Smart Grids», *2019 IEEE 6th International Conference On Energy Smart Systems (2019 IEEE ESS)*, Kyiv, Ukraine April 17-19, 2019 P. 353-358.

25. Smirnov, O., Kuznetsov, A., Kavun, S., Babenko, B., Nakisko, O., Kuznetsova, K., «Malware Correlation Monitoring in Computer Networks of Promising Smart Grids», *2019 IEEE 6th International Conference On Energy Smart Systems (2019 IEEE ESS)*, Kyiv, Ukraine April 17-19, 2019 P. 347-352.

26. Smirnov, O., Kuznetsov, A., Kovalchuk, D., Pastukhov, M., Kuznetsova, K., Prokopovych-Tkachenko, D., «Discrete Signals with Special Correlation Properties», *CEUR Workshop Proceedings* Volume 2353, *CEUR Workshop Proceedings* 2019, Pages 618-629.

27. Smirnov A.A., Kuzne tsov A.A., Danilenko D.A., Berezovsky A., «The statistical analysis of a network traffic for the intrusion detection and prevention systems», *Telecommunications and Radio Engineering*. – Volume 74, Issue 1. – Begel House Inc. – 2015. – P. 61-78.

28. Аль-Мудхафар Акіл Абдулхуссейн М., Смірнова Т.В., Буравченко К.О., Смірнов О.А. «Метод оцінки та підвищення користувальницького досвіду абонентів в програмно-конфігурованих мережах на основі використання машинного навчання». *Сучасні інформаційні системи,* 2023, том 7, № 2, С. 49-56.

29. Смірнова Т.В., Гнатюк С.О., Сидоренко В.М., Юдін О.Ю., Сидоренко С.Ю., «Модель визначення критичності галузевих інформаційно-телекомунікаційних систем». *Проблеми інформатизації та управління,* № 2(70). 2022. С. 28-37.

30. Смірнов О.А., Смірнова Т.В., Якименко Н.М., Смірнов С.А., Поліщук Л.І., «Дослідження стійкості до диференціального криптоаналізу запропонованої функції гешування удосконаленого модуля криптографічного захисту в інформаційно-комунікаційних системах» *Системи управління, навігації та зв'язку,* 2022, № 3(69). С. 93-98.

31. Смірнов О.А., Смірнова Т.В., Якименко Н.М., Поліщук Л.І., Смірнов С.А. «Дослідження статистичної стійкості та швидкісних характеристик запропонованої функції гешування удосконаленого модуля криптографічного

захисту в інформаційно-комунікаційних системах» *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: «Технічні науки»,* № 2 (307). С. 46-52. 2022.

32. Смірнов О.А., Смірнова Т.В., Константинова Л.В., Смірнов С.А., Якименко Н.М., «Дослідження стійкості до лінійного криптоаналізу запропонованої функції гешування удосконаленого модуля криптографічного захисту в інформаційно-комунікаційних системах» *Системи управління, навігації та зв'язку*, 2022, № 1(67). С. 84-89.

33. Смірнов О.А., Смірнова Т.В., Буравченко К.О., Кравченко С.С., Горбов В.О., «Хмарна система підтримки прийняття рішень технологічного процесу відновлення поверхонь конструкцій і деталей машин». *Сучасні інформаційні системи*. 2021. Т. 5, № 4. С. 79-95

34. Смірнов О.А., Усік П.С., Миронець І.В., Буравченко К.О., Якименко Н.М. «Метод підвищення ефективності розподіленої обробки даних у комп'ютерних системах операторів стільникового зв'язку» *Вісник Черкаського державного технологічного університету. Технічні науки.* №4. С. 103-110. 2020.

35. О.А.Смірнов, Т.В.Смірнова, Л.І. Поліщук, К.О. Буравченко, А.О.Макевнін, «Дослідження хмарних технологій як сервісів», *Кібербезпека: освіта, наука, техніка*. № 3(7). С. 43-62. 2020.

36. Смірнов О.А., Конопліцька-Слободенюк О.К., Смірнов С.А., Буравченко К.О., Смірнова Т.В., Поліщук Л.І. Інформаційна безпека в комп'ютерних мережах. Навчальний посібник – Кропивницький: вид. Лисенко В.Ф. 2020. – 294 с.

37. О.А. Смірнов, П.С. Усік, «Дослідження перспектив використання технологічних рішень в мережах 5G» у *Кібербезпека та інформаційні технології: монографія.* – Х. : ТОВ «ДІСА ПЛЮС», 2020.С. 122-135.

38. Смірнов О.А., Дрєєва Г.М., Дрєєв О.М., Смірнова Т.В. «Фрактальний аналіз генератора самоподібного трафіку на основі ланцюга Маркова». *Центральноукраїнський науковий вісник. Технічні науки.* № 2(33). с. 161-172, 2019.

39. Смірнов О.А., Конопліцька-Слободенюк О.К., Смірнов С.А., Буравченко К.О., Смірнова Т.В. Поліщук Л.І. Проектування комп'ютерних систем та мереж. Навчальний посібник – Кропивницький: вид. Лисенко В.Ф. 2019. – 264 с.

40. Smirnov, O., Kuznetsov, A., Kuznetsova., K. Synthesis of Discrete Signals with Improved Correlation Properties. Монографія: In.: ISCI'2019: Information Security in Critical Infrastructures. Collective monograph. Edited by Ivan D. Gorbenko and Alexandr A. Kuznetsov, ASC Academic Publishing, USA, 2019, pp. 281-299. – ISBN: 978-0-9989826-8-7 (Hardback), ISBN: 978-0-9989826-9-4 (Ebook).

41. Смірнов О.А., Дрєєва Г.М. Метод генерування фрактального трафіку за допомогою моделі генератора на графі. Монографія: Інформаційна безпека та інформаційні технології : монографія / за заг. ред. В. С. Пономаренка. – Х. : Вид. Рожко С.Г. 2019. С. 123-139

42. Дрєєва Г.М., Смірнов О.А., Дрєєв О.М. Метод генерування фрактальноподібної числової послідовності на основі скінченного автомату для моделювання трафіку у мережі. Центральноукраїнський науковий вісник. Технічні науки. № 1(32). с. 173-183, 2019.

43. Смірнова Т.В., Солових Є.К., Смірнов О.А., Дрєєв О.М. Побудова хмарних інформаційних технологій оптимізації технологічного процесу відновлення та зміцнення поверхонь деталей. Центральноукраїнський науковий вісник. Технічні науки. № 1(32). с. 184-194, 2019.

44. Смірнов О.А., Смірнов С.А., Поліщук Л.І., Смірнова Т.В., Конопліцька-Слободенюк О.К. Метод формування антивірусного захисту даних з використанням безпечної маршрутизації метаданих. Кібербезпека: освіта, наука, техніка. – Том 3 № 3. – Київ: КУ ім. Бориса Грінченка. – 2019. – С. 63-87.

45. Смірнов О.А., Гнатюк С.О., Кавун С.В., Терейковський І.А., Жмурко Т.О., Смірнов С.А., Коваленко А.С. Основи безпеки в комп'ютерних мережах. Навчальний посібник – Кропивницький: вид. Лисенко В.Ф. 2018. – 177 с.

46. Смірнов О.А., Котелянець В.В. Стійкі до колізій стохастичні моделі функціонування безпроводових сенсорних мереж. Вісник інженерної академії України, №3, с. 145-152, 2018

47. Смірнов О.А., Смірнов С.А., Дідик А.К., Дрєєв А.М. Алгоритми формування безлічі маршрутів передачі метаданих у антивірусні хмарні системи. Збірник наукових праць "Системи обробки інформації". – Випуск 5 (142). – Х.: ХУПС – 2016. – С. 148-152.

48. Смірнов О.А., Смірнов С.А. Дідик А.К., Дрєєв О.М. Моделі системи нейромережевих експертів безпечної маршрутизації у хмарних антивірусних системах. Збірник наукових праць "Системи обробки інформації". – Випуск 3 (140). – Х.: ХУПС – 2016. – С. 36-39.

49. Смірнов О.А., Смірнов С.А., Дідик А.К., Дрєєв А.М. Спосіб контролю ліній зв'язку телекомунікаційної системи антивірусу. Спосіб контролю ліній зв'язку телекомунікаційної системи антивірусу. Збірник наукових праць Харківського університету Повітряних Сил. Випуск 2 (47). – Харків: ХУПС. – 2016. – С. 121-127.

50. Смірнов О.А., Смірнов С.А., Дідик А.К. Метод безпечної маршрутизації метаданих у хмарні антивірусні системи. Системи озброєння та військова техніка. – Випуск 2 (46) – Х.: ХУПС – 2016. – С. 146-149.

51. Смірнов О.А., Кавун С.В., Доренський О.П., Вялкова В.І. Інформаційна безпека в комп’ютерних мережах. Навчальний посібник – Кіровоград: РВЛ КНТУ, 2016. – 151 с.

52. Смірнов О.А., Кавун С.В., Коваленко О.В., Дрєєв О.М. Мережні інформаційні технології. Навчальний посібник – Кіровоград: РВЛ КНТУ, 2016. – 159 с.

Додаток А
(обов'язковий)

Технічне завдання

Зміст

1 Найменування та область застосування

Це технічне завдання розповсюджується на дослідження та програмну реалізацію системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

2 Підстава для розробки

Підставою для розробки служить завдання на випускну кваліфікаційну роботу за другим (магістерським) рівнем вищої освіти, видане на кафедрі кібербезпеки та програмного забезпечення (нак. № 36-13 від 04.08.2023 року).

3 Мета та призначення розробки

Метою випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти є дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM.

4 Джерела розробки

Джерелом цієї випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти є стосовна до теми література і існуючі аналоги.

5 Технічні вимоги

5.1 Склад продукції

Складниками розробки є:

– вибір і обґрунтування методів реалізації проекту;

– розробка програмної частин системи, а також розробка взаємодії системи з ОС та з користувачем;

– техніко-економічне обґрунтування доцільності прийнятого до розробки програмного забезпечення;

– аналіз умов праці;

– розробка програми, що реалізує спроектовані алгоритми роботи системи.

5.2 Показники призначення

Система повинна забезпечувати:

– програмну реалізацію системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM;

– цілісність даних у процесі роботи та при зберіганні;

– простий, інтуїтивно зрозумілий інтерфейс.

5.3 Вимоги до функціональних характеристик

Розроблене програмне забезпечення не повинно мати обмежень на версію драйверів та операційної системи.

5.4 Вимоги до архітектури

Компонент, що розробляється повинен використовувати системні засоби та апаратні засоби, що на даному етапі розвитку обчислювальної техніки найбільше поширені.

5.5 Вимоги до надійності

Програмні модулі написані по всім правилам, які стосуються стандартних викликів процедур, функцій, методів і форм, визначених технічною документацією на середовище розробки.

5.6 Умови експлуатації

Робочі місця користувачів ПЗ повинні задовольняти наступним умовам експлуатації:

– температура повітря: 19-20 град. по Цельсію;

– відносна вологість повітря до 80%;

– атмосферний тиск 107 кПа.

5.7 Вимоги до складу та параметрів технічних засобів

Програмне забезпечення повинно бути реалізоване на ПЕОМ архітектури IBM PC, працювати в ОС Windows 10/11 і з сумісними з цією платформою пристроями і прикладним програмним забезпеченням.

5.8 Вимоги до інформаційної і програмної сумісності

Переносність програмного забезпечення повинна бути забезпечена за рахунок його реалізації стандартного інтерфейсу взаємодії з ОС, що працюють під управлінням ОС Windows 10/11.

5.8.1 Обладнання

Комп’ютер Intel® Celeron/8 Mb/1.2 Gb/SVGA 14” 1Mb або сумісні з ним.

5.8.2 Мова програмування

Середовище RAD Studio Delphi 10.4.

5.8.3 Вхідні дані

Опис алгоритму роботи запропонованої системи.

5.8.4 Вихідні дані

Робоча програма.

6 Вимоги до програмної документації

Програмна продукція повинна бути представлена у виді опису структури даних, схем та опису алгоритму, а також текстів вихідних модулів програмного забезпечення згідно ЄСПД .

7 Економічні вимоги

7.1 Для ПЗ необхідно виробити функціонально-вартісний аналіз варіантів розробки.

7.2 Виконати розрахунок витрат показників економічного ефекту з урахуванням цін на 3 вересня 2023 року.

8 Вимоги щодо охорони праці

В частині охорони праці випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти повинен бути розглянутий аналіз санітарно-гігієнічних умов праці на робочому місці програміста.

9 Перелік документів, що розробляються

– Наукова новизна – 1 аркуш.
– Структурна схема системи – 1 аркуш.
– Функціональна схема системи – 1 аркуш.
– Діаграма процесів – 1 аркуш.
– Блок-схема алгоритму роботи програми – 2 аркуша.
– Показники економічної ефективності – 1 аркуш.
– Пояснювальна записка – 99 аркушів.

10 Етапи розробки

10.1 Збір і обробка інформації по темі випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти. Постановка задачі на виконання випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти (складання ТЗ).

10.2 Проведення досліджень або експериментальних робіт для уточнення основних положень випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти.

10.3 Розробка функціональних схем, блок схем алгоритмів роботи програмного забезпечення.

10.4 Побудова схем взаємодії даних.

10.5 Створення прототипу ПЗ.

10.6 Віднаходження ПЗ, аналіз отриманих результатів.

10.7 Робота над питанням охорони праці і техніки безпеки.

10.8 Розрахунок з техніко-економічного обґрунтування.

10.9 Оформлення пояснювальної записки і виконання робіт по графічній частині.

11 Порядок контролю та приймання

11.1 Подання випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти на попередній захист 10.12.2023 р.

11.2 Подання випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти на захист 14.12.2023 р.

Додаток Б

(обов’язковий)

Міністерство освіти і науки України

Центральноукраїнський національний технічний університет

ЗАТВЕРДЖУЮ

Керівник випускної кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти

_____ Дрєєва Г.М.

Дослідження та програмна реалізація системи розробки структури центрів обробки даних на основі технології DCIM

Лістинг програми

Код документу 12

Носій: CD/DVD-диск / USB-флеш-накопичувач

Загальна кількість аркушів: 39

Літера: РП

Кропивницький – 2023 року

Основна програма

Файл Main.pas основної програми

```
unit Main;

interface

uses
  Windows, Messages, SysUtils, Classes, Graphics, Controls, Forms, Dialogs,
  Dim, Networks, StdCtrls, ComCtrls, ImgList, ShellAPI, ShlObj, IpHlpApi,
IPtraff,
  ExtCtrls, About, Buttons;

type
  TForm1 = class(TForm)
    Memo1: TMemo;
    ClickMe: TButton;
    TreeView1: TTreeView;
    ImageList1: TImageList;
    ListView1: TListView;
    Memo2: TMemo;
    Button1: TButton;
    Label1: TLabel;
    Edit1: TEdit;
    Memo3: TMemo;
    Label2: TLabel;
    Label3: TLabel;
    Label4: TLabel;
    Label5: TLabel;
    Label6: TLabel;
    MemoTR: TMemo;
    Timer1: TTimer;
    Label7: TLabel;
    Button2: TButton;
    Button3: TButton;
    SpeedButton1: TSpeedButton;
    SpeedButton2: TSpeedButton;
    SpeedButton3: TSpeedButton;
    SpeedButton4: TSpeedButton;
    SpeedButton5: TSpeedButton;
    SpeedButton6: TSpeedButton;
    MemoX: TMemo;
    Label8: TLabel;
    procedure ClickMeClick(Sender: TObject);
    procedure Button1Click(Sender: TObject);
    procedure FormCreate(Sender: TObject);
    procedure Timer1Timer(Sender: TObject);
    procedure Button2Click(Sender: TObject);
    procedure Button3Click(Sender: TObject);
    procedure SpeedButton2Click(Sender: TObject);
    procedure SpeedButton4Click(Sender: TObject);

  private
    { Private declarations }
     procedure DOIpStuff;
  public
    { Public declarations }
  end;

var
  Form1: TForm1;

implementation
```

```
{$R *.DFM}

function GetShellFolder(CompName: TString): IShellFolder;
var
 S: TString;
 W: WideString;
 P: PWideChar;
 Desktop: IShellFolder;
 Len, Flags: LongWord;
 Machine: PItemIDList;
begin
 S:=CompName;
 if Pos(‘ \\’ , S) <> 1 then S:=‘ \\’ +S;
 Len:=Length(S);
 W:=S;
 P:=@W[1];
 SHGetDesktopFolder(Desktop);
 Desktop.ParseDisplayName(0, nil, P, Len, Machine, Flags);
 Desktop.BindToObject(Machine, nil, IShellFolder, Pointer(Result));
end;

procedure TForm1.Button1Click(Sender: TObject);
begin
 Memo3.Lines.Clear;
 Screen.Cursor:=crHourGlass;
 try
  if not EnumSharedResources(Edit1.Text, Memo3.Lines)
   then raise Exception.Create(‘ Невірне ім"я комп"ютера’ );
 finally
  Screen.Cursor:=crDefault;
 end;
end;



procedure TForm1.ClickMeClick(Sender: TObject);
var
 N: TNetworkNeighborhood;
 List: TStringList;
 i, j: Integer;
 ListViewItem: TListItem;
 WorkgroupNode, ComputerNode: TTreeNode;
begin
 Screen.Cursor:=crHourGlass;
 try
  // Ініціалізація об’ єктів та сканування корпоративної мережі
  N:=TNetworkNeighborhood.Create;
  try
   // Отримання списку всіх комп’ ютерів в корпоративній мережі центрів обробки
даних
   Memo1.Lines.Clear;
   N.ListComputers(Memo1.Lines);

   // Отримання списку всіх робочих груп і комп’ ютерів в корпоративній мережі
центрів обробки даних , відсортованих в алфавітному порядку
   List:=TStringList.Create;
   ListView1.Items.Clear;
   try
    N.ListNetwork(List);
    for i:=0 to List.Count - 1 do begin
     ListViewItem:=ListView1.Items.Add;
     ListViewItem.Caption:=List[i];
     ListViewItem.ImageIndex:=Integer(List.Objects[i]);
    end;
   finally
    List.Free;
   end;
```

```
   // Побудова дерева робочих груп і комп’ ютерів в корпоративній мережі центрів
обробки даних
   TreeView1.Items.Clear;
   for i:=0 to N.Count - 1 do begin
    WorkgroupNode:=TreeView1.Items.Add(nil, N[i]);
    WorkgroupNode.ImageIndex:=1;
    WorkgroupNode.SelectedIndex:=1;
    for j:=0 to (N.Objects[i] as TStrings).Count - 1 do begin
     ComputerNode:=TreeView1.Items.AddChild(WorkgroupNode, (N.Objects[i] as
TStrings).Strings[j]);
     ComputerNode.ImageIndex:=0;
    end;
   end;

  // Отримання IP адрес комп’ ютерів
  GetIPAddresses(N, Memo2.Lines);

  finally
   N.Free;
  end;
  TreeView1.FullExpand;

 finally
  Screen.Cursor:=crDefault;
 end;
end;


procedure TForm1.FormCreate(Sender: TObject);
begin
 Edit1.Text:=GetComputerName;

  if LoadIpHlp then
  begin
      DOIpStuff;
      Timer1.Enabled := true;
  end;

end;

procedure TForm1.Timer1Timer(Sender: TObject);
begin

   Timer1.Enabled := false;
   DoIPStuff;
   Timer1.Enabled := true;

end;

procedure TForm1.DOIpStuff;
begin

 Get_TCPTable( MemoX.Lines );
 Get_UDPTable( MemoTR.Lines );

end;

procedure TForm1.Button2Click(Sender: TObject);
begin
Form2.Show;
end;

procedure TForm1.Button3Click(Sender: TObject);
begin
Form1.Close;
end;

procedure TForm1.SpeedButton2Click(Sender: TObject);
begin
```

```
Form1.Close;
end;

procedure TForm1.SpeedButton4Click(Sender: TObject);
begin
Form2.Show;
end;


end.
```

Файл NetConst.pas – ініціалізація констант

```
unit NetConst;

interface

resourcestring
  SShellLinkReadError = ' Помилка  читання' ;
  SShellLinkWriteError = ' Помилка запису' ;
  SShellLinkLoadError = ' Не можу завантажити %s' ;
  SShellLinkSaveError = ' Не можу зберегти %s' ;
  SShellLinkCreateError = ' Не можу ініціалізувати інтерфейс' ;
  SDynArrayIndexError = ' У масиві %s немає елемента з таким індексом (%d)' ;
  SDynArrayCountError = ' Перевищена довжина масиву (%d)' ;
  SSharedMemoryError = ' Не можу створити файл' ;
  SCannotInitTimer = ' Не можу ініціалізувати таймер' ;
  SPrinterIndexError = ' Принтер не доступний (%d)' ;
  SIndicesOutOfRange = ' Недопустимий індекс матриці [%d: %d]' ;
  SRowIndexOutOfRange = ' Недопустиме занчення рядка матриці (%d)' ;
  SColIndexOutOfRange = ' Недопустиме занчення стовбчика матриці (%d)' ;
  SNoAdminRights = ' У Вас немає прав адміністратора' ;

  SFileError = ' Помилка %s файл %s%s' ;
  SFileReading = ' читання' ;
  SFileWriting = ' запис' ;
  SFileError002 = '  - файл не знайдено' ;
  SFileError003 = '  - шлях не знайдено' ;
  SFileError004 = '  - не можу відкрити файл' ;
  SFileError005 = '  - немає доступу' ;
  SFileError014 = '  - не достатньо пам"яті' ;
  SFileError015 = '  - не можу знайти драйвер' ;
  SFileError017 = '  - не можу перемістити файл' ;
  SFileError019 = '  - носій захищений від запису' ;
  SFileError020 = '  - не можу знайти пристрій' ;
  SFileError021 = '  - пристрій не відкривається для читання' ;
  SFileError022 = '  - пристрій не може розпізнати команду' ;
  SFileError025 = '  - вказана область не знайдена' ;
  SFileError026 = '  - пристрій недоступний' ;
  SFileError027 = '  - сектор не знайдено' ;
  SFileError029 = '  - помилка запису на пристрій' ;
  SFileError030 = '  - помилка читання з пристрою' ;
  SFileError032 = '  - файл використовується іншою програмою' ;
  SFileError036 = '  - занадто багато відкритих файлів' ;
  SFileError038 = '  - досягнутий кінець файлу' ;
  SFileError039 = '  - диск переповнений' ;
  SFileError050 = '  - запит не підтримується' ;
  SFileError051 = '  - віддалений комп' ютер недоступний' ;
  SFileError052 = '  - у корпоративній мережі центрів обробки даних  знайдені
ідентичні імена' ;
  SFileError053 = '  - мережний шлях не знайдено' ;
  SFileError054 = '  - корпоративна мережа зайнята' ;
  SFileError055 = '  - ресурс корпоративної мережі або пристрій недоступний' ;
  SFileError057 = '  - апаратна помилка в мережному адаптері' ;
  SFileError058 = '  - сервер не в змозі виконувати дану дію' ;
  SFileError059 = '  - помилка у корпоративній мережі центрів обробки даних ' ;
  SFileError064 = '  - недоступне мережне ім"я' ;
  SFileError065 = '  - немає доступу до корпоративної мережі' ;
  SFileError066 = '  - невірно вказатий тип мережного ресурсу' ;
  SFileError067 = '  - не знайдене вказане мережне ім"я' ;
  SFileError070 = '  - відключейний сервер корпоративної мережі' ;
  SFileError082 = '  - не можу створити файл чи каталог' ;
  SFileError112 = '  - не достатньо вільного місця на диску' ;
  SFileError123 = '  - в імені файлу вказано недопустимий символ' ;
  SFileError161 = '  - неправильно вказано шдях' ;
  SFileError183 = '  - файл не існує' ;

  SCannotSetSize = ' Не можу змінити розмір файлу' ;
```

```
  SUnableToCompress = ' Не можу заархівувати дані' ;
  SUnableToDecompress = ' Не можу розархівувати дані' ;

  SCannotFindNetwork = ' Не можу знайти корпоративну мережу' ;

implementation

end.
```

Файл Networks.pas – робота з корпоративною мережею центрів обробки даних

```
unit Networks;

interface

uses Windows, ShellAPI, ShlObj, ActiveX, ComObj, Dim, Classes, SysUtils,
WinSock;

type
  ComputerFound = class (Exception);
  ECannotFindNetwork = class (Exception);

  TStringObject = class (TObject)
  private
    FValue: TString;
    FTag: Integer;
    FData: Pointer;
    FRefObj: TObject;
    procedure SetValue(const Value: TString);
    procedure SetData(const Value: Pointer);
    procedure SetRefObj(const Value: TObject);
    procedure SetTag(const Value: Integer);
  public
    property Value: TString read FValue write SetValue;
    property RefObj: TObject read FRefObj write SetRefObj;
    property Tag: Integer read FTag write SetTag;
    property Data: Pointer read FData write SetData;
  end;

  TStringObjectArray = class (TDynamicArray)
  private
    function GetObject(Index: Integer): TStringObject;
    function GetData(Index: Integer): Pointer;
    function GetRefObj(Index: Integer): TObject;
    function GetTag(Index: Integer): Integer;
    function GetValue(Index: Integer): TString;
    procedure SetData(Index: Integer; const Value: Pointer);
    procedure SetRefObj(Index: Integer; const Value: TObject);
    procedure SetTag(Index: Integer; const Value: Integer);
    procedure SetValue(Index: Integer; const Value: TString);

    function FreeObject(Index: Integer; var Obj: TStringObject): Integer;

    procedure FreeItem(Index: Integer);
    procedure CreateItem(Index: Integer);

  protected
    procedure SetCount(const NewCount: Cardinal); override;
  public
    function Add: Integer; override;
    procedure Insert(Index: Integer); override;
    procedure Delete(Index: Integer); override;
    function AddItem(const Item): Integer; override;
    procedure InsertItem(Index: Integer; const Item); override;
    procedure DeleteItem(Index: Integer; out Item); override;
    property Value[Index: Integer]: TString read GetValue write SetValue;
default;
    property RefObj[Index: Integer]: TObject read GetRefObj write SetRefObj;
    property Tag[Index: Integer]: Integer read GetTag write SetTag;
    property Data[Index: Integer]: Pointer read GetData write SetData;
    constructor Create;
    destructor Destroy; override;
  end;

  TStringObjectList = class (TStrings)
  private
```

```
    FArray: TStringObjectArray;
    function GetData(Index: Integer): Pointer;
    function GetTag(Index: Integer): Integer;
    procedure SetData(Index: Integer; const Value: Pointer);
    procedure SetTag(Index: Integer; const Value: Integer);
  protected
    function Get(Index: Integer): string; override;
    function GetCount: Integer; override;
    function GetObject(Index: Integer): TObject; override;
    procedure Put(Index: Integer; const S: string); override;
    procedure PutObject(Index: Integer; AObject: TObject); override;

  public
    property Data[Index: Integer]: Pointer read GetData write SetData;
    property Tag[Index: Integer]: Integer read GetTag write SetTag;

    function Add(const S: string): Integer; override;
    procedure Clear; override;
    procedure Delete(Index: Integer); override;
    procedure Exchange(Index1, Index2: Integer); override;
    procedure Insert(Index: Integer; const S: string); override;


    constructor Create;
    destructor Destroy; override;
  end;

  {TNetworkWorkgroup - клас, який створює список всіх комп' ютерів в робочій групі. Цей клас є нащадком класу TStrings і повністю сумісний з іншим нащадками цього класу.  Об' єкти цього класу записуються у властивості об' єктів класу TNetworkNeiborhood. Клас TNetworkNeiborhood містить об' єкти і властивості робочих груп. }

  TNetworkWorkgroup = class (TStringObjectList);


  {TNetworkNeiborhood - клас, який створює список всіх робочих груп в копоратвній мережі}
  TNetworkNeighborhood = class (TStringObjectList)
  private
    function CreatePIDL(Size: Integer): PItemIDList;
    procedure DisposePIDL(ID: PItemIDList);
    function NextPIDL(IDList: PItemIDList): PItemIDList;
    function GetPIDLSize(IDList: PItemIDList): Integer;
    function CopyPIDL(IDList: PItemIDList): PItemIDList;
    procedure StripLastID(IDList: PItemIDList);
    function GetPrevPIDL(PIDL: PItemIDList): PItemIDList;
    class function GetDisplayName(ShellFolder: IShellFolder; PIDL: PItemIDList): TString;
    function OriginFolder:  IShellFolder;
    function OriginFolderNT: IShellFolder;
    class function EnumObjects(ShellFolder: IShellFolder): IEnumIDList;
    class procedure ParseFolder(Folder: IShellFolder; Items: TStringObjectList; StorePIDLs: Boolean = False);
    class procedure ParseFolderEx(Folder: IShellFolder; Items: TStrings);

    function FreeRefObj(Index: Integer; var Obj: TStringObject): Integer;
    function GetWorkgroup(Name: TString): TNetworkWorkgroup;

  public
    { Процедура Оновлення шукає всі доступні робочі групи в корпоративній мережі центрів обробки даних  }

    procedure Refresh;

    { містить списки всіх комп' ютерів в  корпоративній мережі центрів обробки даних }

    property Workgroup[Name: TString]: TNetworkWorkgroup read GetWorkgroup;
```

```
   { Функція FindComputer шукає комп’ ютер зі вказаним ім’ ям і повертає ім’ я
робочої групи де його знайдено, або порожню строку
     якщо комп’ ютера з таким іменем у корпоративній мережі центрів обробки
даних  немає }

    function FindComputer(Name: TString): TString;

    { Процедура ListComputers копіює список всіх комп’ ютерів в корпоративній
мережі центрів обробки даних
      у об’ єкті TStrings}
    procedure ListComputers(Strings: TStrings);

    { Процедура ListNetwork копіює відсортований в алфавітному порядку список
всіх робочих груп і комп’ ютерів в корпоративній мережі центрів обробки даних .
     Робочі групи мають ‘ TObject(1)’  у відповідному елементі властивості об’
єктів, а комп’ ютери - ‘ nil’ }

    procedure ListNetwork(Strings: TStrings);

    function Add(const S: string): Integer; override;
    procedure Clear; override;
    procedure Delete(Index: Integer); override;
    procedure Insert(Index: Integer; const S: string); override;
    constructor Create;
  end;

{ Функція GetIPAddress отримує IP адресу комп’ ютера або сервера.
  Параметр NetworkName конкретизує ім’ я комп’ ютера або  сервера.
  Ця функція повертає адреси IP у форматі XXX.XXX.XXX.XXX у разі успішного
виконання, ‘ Error’  - коли неможливо ініціалізувати, ‘ Unknown’  – коли
параметр NetworkName посилається на неіснуючий комп’ ютер або на комп’ ютер  без
встановленого протоколу TCP/IP }

  function GetIPAddress(NetworkName: TString): TString;


{ GetIPAddresses отримує IP адреси всіх доступних комп’ ютерів корпоративної
мережі }

procedure GetIPAddresses(Network: TNetworkNeighborhood; List: TStrings);



{ Функція EnumSharedResources перераховує загальні ресурси корпоративної мережі.
Параметр ComputerName конкретизує
  ім’ я комп’ ютера. }

function EnumSharedResources(ComputerName: TString; List: TStrings): Boolean;


implementation

uses NetConst;

{ TStringObject }

procedure TStringObject.SetData(const Value: Pointer);
begin
  FData := Value;
end;

procedure TStringObject.SetRefObj(const Value: TObject);
begin
  FRefObj := Value;
end;

procedure TStringObject.SetTag(const Value: Integer);
begin
```

```
  FTag := Value;
end;

procedure TStringObject.SetValue(const Value: TString);
begin
  FValue := Value;
end;

{ TStringObjectArray }

function TStringObjectArray.Add: Integer;
begin
 Result:=inherited Add;
 CreateItem(Result);
end;

function TStringObjectArray.AddItem(const Item): Integer;
begin
 Result:=Add;
end;

constructor TStringObjectArray.Create;
begin
 inherited Create(0, SizeOf(TStringObject));
end;

procedure TStringObjectArray.CreateItem(Index: Integer);
var
 P: ^TStringObject;
begin
 P:=GetItemPtr(Index);
 P^:=TStringObject.Create;
end;

procedure TStringObjectArray.Delete(Index: Integer);
begin
 FreeItem(Index);
 inherited;
end;

procedure TStringObjectArray.DeleteItem(Index: Integer; out Item);
begin
 Delete(Index);
end;

destructor TStringObjectArray.Destroy;
begin
 ForEach(Integer(Self), @TStringObjectArray.FreeObject);
 inherited;
end;

procedure TStringObjectArray.FreeItem(Index: Integer);
var
 P: ^TStringObject;
begin
 P:=GetItemPtr(Index);
 FreeAndNil(P^);
end;

function TStringObjectArray.FreeObject(Index: Integer;
  var Obj: TStringObject): Integer;
begin
 FreeAndNil(Obj);
 Result:=0;
end;

function TStringObjectArray.GetData(Index: Integer): Pointer;
begin
 Result:=GetObject(Index).Data;
```

```
end;

function TStringObjectArray.GetObject(Index: Integer): TStringObject;
begin
 GetItem(Index, Result);
end;

function TStringObjectArray.GetRefObj(Index: Integer): TObject;
begin
 Result:=GetObject(Index).RefObj;
end;

function TStringObjectArray.GetTag(Index: Integer): Integer;
begin
 Result:=GetObject(Index).Tag;
end;

function TStringObjectArray.GetValue(Index: Integer): TString;
begin
 Result:=GetObject(Index).Value;
end;

procedure TStringObjectArray.Insert(Index: Integer);
begin
 inherited;
 CreateItem(Index);
end;

procedure TStringObjectArray.InsertItem(Index: Integer; const Item);
begin
 Insert(Index);
end;

procedure TStringObjectArray.SetCount(const NewCount: Cardinal);
var
 i, OldCount: Integer;
begin
 OldCount:=Count;
 if NewCount > Count then begin
  inherited SetCount(NewCount);
  for i:=OldCount to NewCount - 1 do CreateItem(i);
 end else if NewCount < Count then begin
  for i:=NewCount to OldCount - 1 do FreeItem(i);
  inherited SetCount(NewCount);
 end;
end;

procedure TStringObjectArray.SetData(Index: Integer; const Value: Pointer);
begin
 GetObject(Index).Data:=Value;
end;

procedure TStringObjectArray.SetRefObj(Index: Integer;
  const Value: TObject);
begin
 GetObject(Index).RefObj:=Value;
end;

procedure TStringObjectArray.SetTag(Index: Integer; const Value: Integer);
begin
 GetObject(Index).Tag:=Value;
end;

procedure TStringObjectArray.SetValue(Index: Integer; const Value: TString);
begin
 GetObject(Index).Value:=Value;
end;

{ TStringObjectList }
```

```
function TStringObjectList.Add(const S: string): Integer;
begin
 Result:=FArray.Add;
 FArray.Value[Result]:=S;
end;

procedure TStringObjectList.Clear;
begin
 FArray.Count:=0;
end;

constructor TStringObjectList.Create;
begin
 inherited Create;
 FArray:=TStringObjectArray.Create;
end;

procedure TStringObjectList.Delete(Index: Integer);
begin
 FArray.Delete(Index);
end;

destructor TStringObjectList.Destroy;
begin
 FArray.Free;
 inherited;
end;

procedure TStringObjectList.Exchange(Index1, Index2: Integer);
begin
 FArray.Swap(Index1, Index2);
end;

function TStringObjectList.Get(Index: Integer): string;
begin
 Result:=FArray.Value[Index];
end;

function TStringObjectList.GetCount: Integer;
begin
 Result:=FArray.Count;
end;

function TStringObjectList.GetData(Index: Integer): Pointer;
begin
 Result:=FArray.Data[Index];
end;

function TStringObjectList.GetObject(Index: Integer): TObject;
begin
 Result:=FArray.RefObj[Index];
end;

function TStringObjectList.GetTag(Index: Integer): Integer;
begin
 Result:=FArray.Tag[Index];
end;

procedure TStringObjectList.Insert(Index: Integer; const S: string);
begin
 FArray.Insert(Index);
 FArray.Value[Index]:=S;
end;

procedure TStringObjectList.Put(Index: Integer; const S: string);
begin
 FArray.Value[Index]:=S;
end;
```

```
procedure TStringObjectList.PutObject(Index: Integer; AObject: TObject);
begin
 FArray.RefObj[Index]:=AObject;
end;

procedure TStringObjectList.SetData(Index: Integer; const Value: Pointer);
begin
 FArray.Data[Index]:=Value;
end;

procedure TStringObjectList.SetTag(Index: Integer; const Value: Integer);
begin
 FArray.Tag[Index]:=Value;
end;

{ TNetworkNeighborhood }

function TNetworkNeighborhood.Add(const S: string): Integer;
begin
 Result:=inherited Add(S);
 Objects[Result]:=TNetworkWorkgroup.Create;
end;

procedure TNetworkNeighborhood.Clear;
begin
 FArray.ForEach(Integer(Self), @TNetworkNeighborhood.FreeRefObj);
 inherited;
end;

function TNetworkNeighborhood.CopyPIDL(IDList: PItemIDList): PItemIDList;
var
 Size: Integer;
begin
 Size := GetPIDLSize(IDList);
 Result := CreatePIDL(Size);
 if Assigned(Result) then CopyMemory(Result, IDList, Size);
end;

constructor TNetworkNeighborhood.Create;
begin
 inherited Create;
 Refresh;
end;

function TNetworkNeighborhood.CreatePIDL(Size: Integer): PItemIDList;
var
 Malloc: IMalloc;
 HR: HResult;
begin
 Result := nil;
 HR := SHGetMalloc(Malloc);
 if Failed(HR) then  Exit;
 try
  Result := Malloc.Alloc(Size);
  if Assigned(Result) then FillChar(Result^, Size, 0);
 finally
 end;
end;

procedure TNetworkNeighborhood.Delete(Index: Integer);
begin
end;

procedure TNetworkNeighborhood.DisposePIDL(ID: PItemIDList);
var
 Malloc: IMalloc;
begin
 if ID = nil then Exit;
```

```
 OLECheck(SHGetMalloc(Malloc));
 Malloc.Free(ID);
end;

class function TNetworkNeighborhood.EnumObjects(
  ShellFolder: IShellFolder): IEnumIDList;
const
 Flags = SHCONTF_FOLDERS or SHCONTF_NONFOLDERS or SHCONTF_INCLUDEHIDDEN;
begin
 ShellFolder.EnumObjects(0, Flags, Result);
end;

function TNetworkNeighborhood.FindComputer(Name: TString): TString;
var
 i, j: Integer;
 List: TNetworkWorkgroup;
 S: TString;
begin
 Result:=' ' ;
 try
  for i:=0 to Count - 1 do begin
   List:=Objects[i] as TNetworkWorkgroup;
   for j:=0 to List.Count - 1 do begin
    S:=List[j];
    CleanUp(S);
    if EqualText(Name, S) then begin
     Result:=Strings[i];
     raise ComputerFound.Create(' ' );
    end;
   end;
  end;
 except
  if not (ExceptObject is ComputerFound) then raise;
 end;
end;

function TNetworkNeighborhood.FreeRefObj(Index: Integer;
  var Obj: TStringObject): Integer;
begin
 FreeAndNil(Obj.FRefObj);
 Result:=0;
end;

class function TNetworkNeighborhood.GetDisplayName(ShellFolder: IShellFolder;
  PIDL: PItemIDList): TString;
var
 StrRet: TStrRet;
 P: PChar;
begin
 Result := ' ' ;
 ShellFolder.GetDisplayNameOf(PIDL, SHGDN_NORMAL, StrRet);
 case StrRet.uType of
  STRRET_CSTR: SetString(Result, StrRet.cStr, lStrLen(StrRet.cStr));
  STRRET_OFFSET: begin
   P := @PIDL.mkid.abID[StrRet.uOffset - SizeOf(PIDL.mkid.cb)];
   SetString(Result, P, PIDL.mkid.cb - StrRet.uOffset);
  end;
  STRRET_WSTR: Result := StrRet.pOleStr;
 end;
 CleanUp(Result, True);
end;

function TNetworkNeighborhood.GetPIDLSize(IDList: PItemIDList): Integer;
begin
 Result := 0;
 if Assigned(IDList) then begin
  Result := SizeOf(IDList^.mkid.cb);
  while IDList^.mkid.cb <> 0 do begin
   Result := Result + IDList^.mkid.cb;
```

```
   IDList := NextPIDL(IDList);
  end;
 end;
end;

function TNetworkNeighborhood.GetPrevPIDL(PIDL: PItemIDList): PItemIDList;
var
 Temp: PItemIDList;
begin
 Temp := CopyPIDL(PIDL);
 if Assigned(Temp) then StripLastID(Temp);
 if Temp.mkid.cb <> 0 then Result:=Temp else Result:=nil;
end;

function TNetworkNeighborhood.GetWorkgroup(Name: TString): TNetworkWorkgroup;
var
 Index: Integer;
begin
 Index:=IndexOf(Name);
 if Index<>-1 then Result:=Objects[Index] as TNetworkWorkgroup else Result:=nil;
end;

procedure TNetworkNeighborhood.Insert(Index: Integer; const S: string);
begin
end;

procedure TNetworkNeighborhood.ListComputers(Strings: TStrings);
var
 i, j: integer;
 L: TNetworkWorkgroup;
 S: TString;
begin
 Strings.BeginUpdate;
 try
  Strings.Clear;
  for i:=0 to Count - 1 do begin
   L:=Objects[i] as TNetworkWorkgroup;
   for j:=0 to L.Count - 1 do begin
    S:=L[j];
    CleanUp(S);
    Strings.Add(S);
   end;
  end;
 finally
  Strings.EndUpdate;
 end;
end;

procedure TNetworkNeighborhood.ListNetwork(Strings: TStrings);
var
 List: TStringList;
 i: Integer;
begin
 List:=TStringList.Create;
 try
  List.AddStrings(Self);
  for i:=0 to List.Count - 1 do List.Objects[i]:=TObject(1);
  for i:=0 to Count - 1 do begin
   List.AddStrings(Objects[i] as TStrings);
  end;
  for i:=Count to List.Count - 1 do List.Objects[i]:=nil;
  List.Sort;
  Strings.Assign(List);
 finally
  List.Free;
 end;
end;

function TNetworkNeighborhood.NextPIDL(IDList: PItemIDList): PItemIDList;
```

```
begin
 Result := IDList;
 Inc(PChar(Result), IDList^.mkid.cb);
end;

function TNetworkNeighborhood.OriginFolder: IShellFolder;
var
 Desktop: IShellFolder;
 S: TString;
 P: PWideChar;
 Len, Flags: LongWord;
 Machine, Workgroup, Network: PItemIDList;
begin
 S:=' \\' +GetComputerName;
 Len:=Length(S);
 P:=StringToOleStr(S);
 Flags:=0;
 SHGetDesktopFolder(Desktop);
 Desktop.ParseDisplayName(0, nil, P, Len, Machine, Flags);
 Workgroup:=GetPrevPIDL(Machine);
 try
   Network:=GetPrevPIDL(Workgroup);
  try
   Desktop.BindToObject(Network, nil, IShellFolder, Pointer(Result));
  finally
   DisposePIDL(Network);
  end;
 finally
  DisposePIDL(Workgroup);
 end;
end;

function TNetworkNeighborhood.OriginFolderNT: IShellFolder;
var
 Desktop: IShellFolder;
 S: TString; W: WideString; P: PWideChar;
 Len, Flags: LongWord;
 Machine, Workgroup, Network: PItemIDList;
 NetShell: IShellFolder;
 Enum: IEnumIDList;
 ID: PItemIDList;
begin
 S:=' \\' +GetComputerName;
 Len:=Length(S);
 W:=S; P:=PWideChar(W);
 SHGetDesktopFolder(Desktop);
 Desktop.ParseDisplayName(0, nil, P, Len, Machine, Flags);
 Workgroup:=GetPrevPIDL(Machine);
 Network:=GetPrevPIDL(Workgroup);
 Desktop.BindToObject(Network, nil, IShellFolder, NetShell);
 Enum:=EnumObjects(NetShell);
 Enum.Next(1, ID, Flags);
 NetShell.BindToObject(ID, nil, IShellFolder, Pointer(Result));
 DisposePIDL(Network);
 DisposePIDL(Workgroup);
end;

class procedure TNetworkNeighborhood.ParseFolder(Folder: IShellFolder;
  Items: TStringObjectList; StorePIDLs: Boolean);
var
 ID: PItemiDList;
 EnumList: IEnumIDList;
 NumIDs: LongWord;
 S: TString;
 Index: Integer;
begin
 Items.BeginUpdate;
 try
  Items.Clear;
```

```
  EnumList:=EnumObjects(Folder);
  if Assigned(EnumList) then while EnumList.Next(1, ID, NumIDs) = S_OK do begin
   S:=GetDisplayName(Folder, ID);
   Index:=Items.Add(S);
   if StorePIDLs then Items.Data[Index]:=ID;
  end;
 finally
  Items.EndUpdate;
 end;
end;

class procedure TNetworkNeighborhood.ParseFolderEx(Folder: IShellFolder;
  Items: TStrings);
var
 ID: PItemiDList;
 EnumList: IEnumIDList;
 NumIDs: LongWord;
 S: TString;
begin
 Items.BeginUpdate;
 try
  Items.Clear;
  EnumList:=EnumObjects(Folder);
  if Assigned(EnumList) then while EnumList.Next(1, ID, NumIDs) = S_OK do begin
   S:=GetDisplayName(Folder, ID);
   Items.Add(S);
  end;
 finally
  Items.EndUpdate;
 end;
end;

procedure TNetworkNeighborhood.Refresh;
var
 Network: IShellFolder;
 Workgroup: IShellFolder;
 i: Integer;
begin
 try
  if WinNT and (not Win2K) then Network:=OriginFolderNT else
   Network:=OriginFolder;
  ParseFolder(Network, Self, True);
  for i:=0 to Count - 1 do begin
   Network.BindToObject(PItemIDList(Data[i]), nil, IShellFolder, Workgroup);
   ParseFolder(Workgroup, Objects[i] as TStringObjectList, False);
   Workgroup:=nil;
  end;
 except
  raise ECannotFindNetwork.Create(SCannotFindNetwork);
 end;
end;

procedure TNetworkNeighborhood.StripLastID(IDList: PItemIDList);
var
 MarkerID: PItemIDList;
begin
 MarkerID := IDList;
 if Assigned(IDList) then begin
  while IDList.mkid.cb <> 0 do begin
   MarkerID := IDList;
   IDList := NextPIDL(IDList);
  end;
  MarkerID.mkid.cb := 0;
 end;
end;


procedure GetIPAddresses(Network: TNetworkNeighborhood; List: TStrings);
var
```

```
 Error: DWORD;
 HostEntry: PHostEnt;
 Data: WSAData;
 Address: In_Addr;
 i: Integer;
 TmpList: TStringList;
 S: TString;
begin
{ List.BeginUpdate;
 try}
  List.Clear;
  Error:=WSAStartup(MakeWord(1, 1), Data);
  if Error = 0 then begin
   TmpList:=TStringList.Create;
   try
    Network.ListComputers(TmpList);
    for i:=0 to TmpList.Count - 1 do begin
     HostEntry:=gethostbyname(PChar(TmpList[i]));
     Error:=GetLastError;
     if Error <> 0 then S:=‘ Unknown’  else begin
      Address:=PInAddr(HostEntry^.h_addr_list^)^;
      S:=inet_ntoa(Address);
     end;
     List.Add(Format(‘ %s [%s]’ , [TmpList[i], S]));
    end;
   finally
    TmpList.Free;
   end;
  end else begin
   List.Add(‘ Error’ );
  end;
{ finally
  List.EndUpdate;
 end;}
end;


function GetShellFolder(ComputerName: TString): IShellFolder;
var
 S: TString;
 W: WideString;
 P: PWideChar;
 Desktop: IShellFolder;
 Len, Flags: LongWord;
 Machine: PItemIDList;
begin
 S:=ComputerName;
 if Pos(‘ \\’ , S) <> 1 then S:=‘ \\’ +S;
 Len:=Length(S);
 W:=S;
 P:=@W[1];
 SHGetDesktopFolder(Desktop);
 Desktop.ParseDisplayName(0, nil, P, Len, Machine, Flags);
 Desktop.BindToObject(Machine, nil, IShellFolder, Pointer(Result));
end;

function EnumSharedResources(ComputerName: TString; List: TStrings): Boolean;
var
 ShellFolder: IShellFolder;
begin
 ShellFolder:=GetShellFolder(ComputerName);
 Result:=Assigned(ShellFolder);
 if Result then TNetworkNeighborhood.ParseFolderEx(ShellFolder, List);
end;



function GetIPAddress(NetworkName: TString): TString;
var
```

```
 Error: DWORD;
 HostEntry: PHostEnt;
 Data: WSAData;
 Address: In_Addr;
begin
 Error:=WSAStartup(MakeWord(1, 1), Data);
 if Error = 0 then begin
  HostEntry:=gethostbyname(PChar(NetworkName));
  Error:=GetLastError();
  if Error = 0 then begin
   Address:=PInAddr(HostEntry^.h_addr_list^)^;
   Result:=inet_ntoa(Address);
  end else begin
   Result:=‘ Unknown’ ;
  end;
 end else begin
  Result:=‘ Error’ ;
 end;
 WSACleanup();
end;

end.
```

Файл IPtraff.pas – відслідковування та контроль трафіку

```
unit IPtraff;

interface

uses
  Windows, Messages, SysUtils, Classes, Dialogs, IpHlpApi;

const
  NULL_IP       = '   0.  0.  0.  0' ;


type
  TWellKnownPort = record
    Prt: DWORD;
    Srv: string[20];
  end;


const

  WellKnownPorts: array[1..32] of TWellKnownPort
  = (
//    ( Prt: 0; Srv:   ' RESRVED'  ),     {Зарезервовано}
    ( Prt: 7; Srv:   ' ECHO   '  ),     {Пінгування    }
    ( Prt: 9; Srv:   ' DISCARD'  ),
    ( Prt: 13; Srv:  ' DAYTIME'  ),
    ( Prt: 17; Srv:  ' QOTD   '  ),     {Показчик на день}
    ( Prt: 19; Srv:  ' CHARGEN'  ),     {Генератор символів}
    ( Prt: 20; Srv:  ' FTPDATA'  ),     { Протокол File Transfer Protocol -
дані}
    ( Prt: 21; Srv:  ' FTPCTRL'  ),     { Протокол File Transfer Protocol -
управління}
    ( Prt: 22; Srv:  ' SSH    '  ),
    ( Prt: 23; Srv:  ' TELNET '  ),
    ( Prt: 25; Srv:  ' SMTP   '  ),     { Протокол Simple Mail Transfer
Protocol}
    ( Prt: 37; Srv:  ' TIME   '  ),     { Протокол Time Protocol }
    ( Prt: 43; Srv:  ' WHOIS  '  ),     { WHO IS сервіс  }
    ( Prt: 53; Srv:  ' DNS    '  ),     { Domain Name Service }
    ( Prt: 67; Srv:  ' BOOTPS '  ),     { BOOTP сервер }
    ( Prt: 68; Srv:  ' BOOTPC '  ),     { BOOTP клієнт }
    ( Prt: 69; Srv:  ' TFTP   '  ),     { Стандартний  FTP  }
    ( Prt: 70; Srv:  ' GOPHER '  ),     { Протокол Gopher       }
    ( Prt: 79; Srv:  ' FINGER '  ),     { Протокол Finger       }
    ( Prt: 80; Srv:  ' HTTP   '  ),     { Протокол HTTP         }
    ( Prt: 88; Srv:  ' KERBROS'  ),     { Протокол Kerberos     }
    ( Prt: 109; Srv: ' POP2   '  ),     { Протокол Post Office Protocol Version
2 }
    ( Prt: 110; Srv: ' POP3   '  ),     { Протокол Post Office Protocol Version
3 }
    ( Prt: 111; Srv: ' SUN_RPC'  ),     { SUN віддалений виклик функцій }
    ( Prt: 119; Srv: ' NNTP   '  ),     { Протокол Network News Transfer
Protocol }
    ( Prt: 123; Srv: ' NTP    '  ),     { Протокол Network Time protocol
}
    ( Prt: 135; Srv: ' DCOMRPC'  ),     { Локальний сервіce             }
    ( Prt: 137; Srv: ' NBNAME '  ),     { NETBIOS сервіс імен          }
    ( Prt: 138; Srv: ' NBDGRAM'  ),     { NETBIOS сервіс датаграм     }
    ( Prt: 139; Srv: ' NBSESS '  ),     { NETBIOS сервіс сесій        }
    ( Prt: 143; Srv: ' IMAP   '  ),     { Протокол Internet Message Access
Protocol }
    ( Prt: 161; Srv: ' SNMP   '  ),     { Протокол Simple Netw. Management
Protocol }
    ( Prt: 169; Srv: ' SEND   '  )
    );
```

```
  const
  ICMP_ERROR_BASE = 11000;
  IcmpErr : array[1..22] of string =
  (
   ' IP_BUFFER_TOO_SMALL' ,' IP_DEST_NET_UNREACHABLE' , '
IP_DEST_HOST_UNREACHABLE' ,
   ' IP_PROTOCOL_UNREACHABLE' , ' IP_DEST_PORT_UNREACHABLE' , ' IP_NO_RESOURCES'
,
   ' IP_BAD_OPTION' ,' IP_HARDWARE_ERROR' , ' IP_PACKET_TOO_BIG' , '
IP_REQUEST_TIMED_OUT' ,
   ' IP_BAD_REQUEST' ,' IP_BAD_ROUTE' , ' IP_TTL_EXPIRED_TRANSIT' ,
   ' IP_TTL_EXPIRED_REASSEM' ,' IP_PARAMETER_PROBLEM' , ' IP_SOURCE_QUENCH' ,
   ' IP_OPTION_TOO_BIG' , ' IP_BAD_DESTINATION' ,' IP_ADDRESS_DELETED' ,
   ' IP_SPEC_MTU_CHANGE' , ' IP_MTU_CHANGE' , ' IP_UNLOAD'
  );


  ARPEntryType  : array[1..4] of string = ( ' Інший' , ' Несправний' ,
    ' Динамічний' , ' Статичний'
    );
  TCPConnState  :
    array[1..12] of string =
 ( ' CLOSED' , ' READ' , ' SYN_SENT' ,
    ' SYN_RCVD' , ' ESTABLISHED' , ' FIN_WAIT1' ,
    ' FIN_WAIT2' , ' WAIT' , ' CLOSING' ,
    ' LAST_ACK' , ' WAIT' , ' DELETE_TCB'    );

  TCPToAlgo     : array[1..4] of string =
    ( ' Const.Timeout' , ' MIL-STD-1778' ,
    ' Van Jacobson' , ' Other'  );

  IPForwTypes   : array[1..4] of string =
    ( ' other' , ' invalid' , ' local' , ' remote'  );

  IPForwProtos  : array[1..18] of string =
    ( ' OTHER' , ' LOCAL' , ' NETMGMT' , ' ICMP' , ' EGP' ,
    ' GGP' , ' HELO' , ' RIP' , ' IS_IS' , ' ES_IS' ,
    ' CISCO' , ' BBN' , ' OSPF' , ' BGP' , ' BOOTP' ,
    ' AUTO_STAT' , ' STATIC' , ' NOT_DOD'  );

type

// для IpHlpNetworkParams
  TNetworkParams = record
    HostName: string ;
    DomainName: string ;
    CurrentDnsServer: string ;
    DnsServerTot: integer ;
    DnsServerNames: array [0..9] of string ;
    NodeType: UINT;
    ScopeID: string ;
    EnableRouting: UINT;
    EnableProxy: UINT;
    EnableDNS: UINT;
  end;

  TIfRows = array of TMibIfRow ; // динамічний масив колонок

// для IpHlpAdaptersInfo
  TAdaptorInfo = record
    AdapterName: string ;
    Description: string ;
    MacAddress: string ;
    Index: DWORD;
    aType: UINT;
    DHCPEnabled: UINT;
    CurrIPAddress: string ;
    CurrIPMask: string ;
```

```
    IPAddressTot: integer ;
    IPAddressList: array of string ;
    IPMaskList: array of string ;
    GatewayTot: integer ;
    GatewayList: array of string ;
    DHCPTot: integer ;
    DHCPServer: array of string ;
    HaveWINS: BOOL;
    PrimWINSTot: integer ;
    PrimWINSServer: array of string ;
    SecWINSTot: integer ;
    SecWINSServer: array of string ;
    LeaseObtained: LongInt ;
    LeaseExpires: LongInt;
  end ;

  TAdaptorRows = array of TAdaptorInfo ;



function IpHlpAdaptersInfo(var AdpTot: integer;var AdpRows: TAdaptorRows):
integer ;
procedure Get_AdaptersInfo( List: TStrings );
function IpHlpNetworkParams (var NetworkParams: TNetworkParams): integer ;
procedure Get_NetworkParams( List: TStrings );
procedure Get_ARPTable( List: TStrings );
procedure Get_TCPTable( List: TStrings );
procedure Get_TCPStatistics( List: TStrings );
function IpHlpTCPStatistics (var TCPStats: TMibTCPStats): integer ;
procedure Get_UDPTable( List: TStrings );
procedure Get_UDPStatistics( List: TStrings );
function IpHlpUdpStatistics (UdpStats: TMibUDPStats): integer ;
procedure Get_IPAddrTable( List: TStrings );
procedure Get_IPForwardTable( List: TStrings );
procedure Get_IPStatistics( List: TStrings );
function IpHlpIPStatistics (var IPStats: TMibIPStats): integer ;
function Get_RTTAndHopCount( IPAddr: DWORD; MaxHops: Longint;
  var RTT: longint; var HopCount: longint ): integer;
procedure Get_ICMPStats( ICMPIn, ICMPOut: TStrings );
function IpHlpIfTable(var IfTot: integer; var IfRows: TIfRows): integer ;
procedure Get_IfTable( List: TStrings );
function IpHlpIfEntry(Index: integer; var IfRow: TMibIfRow): integer ;
procedure Get_RecentDestIPs( List: TStrings );

// утіліти перетворення
function MacAddr2Str( MacAddr: TMacAddress; size: integer ): string;
function IpAddr2Str( IPAddr: DWORD ): string;
function Str2IpAddr( IPStr: string ): DWORD;
function Port2Str( nwoPort: DWORD ): string;
function Port2Wrd( nwoPort: DWORD ): DWORD;
function Port2Svc( Port: DWORD ): string;
function ICMPErr2Str( ICMPErrCode: DWORD) : string;

implementation

var
  RecentIPs     : TStringList;


{ перетворення точена у рядок, потім рядок знищується }
function NextToken( var s: string; Separator: char ): string;
var
  Sep_Pos       : byte;
begin
  Result := ' ' ;
  if length( s ) > 0 then begin
    Sep_Pos := pos( Separator, s );
    if Sep_Pos > 0 then begin
```

```
      Result := copy( s, 1, Pred( Sep_Pos ) );
      Delete( s, 1, Sep_Pos );
    end
    else begin
      Result := s;
      s := ' ' ;
    end;
  end;
end;


{ пертворення MAC-адреси до ww-xx-yy-zz рядка }
function MacAddr2Str( MacAddr: TMacAddress; size: integer ): string;
var
  i             : integer;
begin
  if Size = 0 then
  begin
    Result := ' 00-00-00-00-00-00' ;
    EXIT;
  end
  else Result := ' ' ;
  //
  for i := 1 to Size do
    Result := Result + IntToHex( MacAddr[i], 2 ) + ' -' ;
  Delete( Result, Length( Result ), 1 );
end;


{ перетворення  IP-адреси  в мережний байт типу DWORD }
function IpAddr2Str( IPAddr: DWORD ): string;
var
  i             : integer;
begin
  Result := ' ' ;
  for i := 1 to 4 do
  begin
    Result := Result + Format( ' %3d.' , [IPAddr and $FF] );
    IPAddr := IPAddr shr 8;
  end;
  Delete( Result, Length( Result ), 1 );
end;


{ перетворення  крапкову десяткову IP-адресу  в мережний байт типу  DWORD}
function Str2IpAddr( IPStr: string ): DWORD;
var
  i             : integer;
  Num           : DWORD;
begin
  Result := 0;
  for i := 1 to 4 do
  try
    Num := ( StrToInt( NextToken( IPStr, ' .'  ) ) ) shl 24;
    Result := ( Result shr 8 ) or Num;
  except
    Result := 0;
  end;

end;


{ перетворення  номер порту в мережний байт типу  DWORD }
function Port2Wrd( nwoPort: DWORD ): DWORD;
begin
  Result := Swap( WORD( nwoPort ) );
end;
```

```
{ перетворення  номера порту в мережний байт типу  string }
function Port2Str( nwoPort: DWORD ): string;
begin
  Result := IntToStr( Port2Wrd( nwoPort ) );
end;


{ перетворення  відомого номера порту у сервіс ID }
function Port2Svc( Port: DWORD ): string;
var
  i             : integer;
begin
  Result := Format( ' %4d' , [Port] ); // у випадку якщо порт не знайдено
  for i := Low( WellKnownPorts ) to High( WellKnownPorts ) do
    if Port = WellKnownPorts[i].Prt then
    begin
      Result := WellKnownPorts[i].Srv;
      BREAK;
    end;
end;


{ фіксуємо параметри корпоративної мережі }

procedure Get_NetworkParams( List: TStrings );
var
    NetworkParams: TNetworkParams ;
    I, ErrorCode: integer ;
begin
    if not Assigned( List ) then EXIT;
    List.Clear;
    ErrorCode := IpHlpNetworkParams (NetworkParams) ;
    if ErrorCode <> 0 then
    begin
        List.Add (SysErrorMessage (ErrorCode));
        exit;
    end ;
    with NetworkParams do
    begin
        List.Add( ' HOSTNAME          : '  + HostName );
        List.Add( ' DOMAIN            : '  + DomainName );
        List.Add( ' NETBIOS NODE TYPE : '  + NETBIOSTypes[NodeType] );
        List.Add( ' DHCP SCOPE        : '  + ScopeID );
        List.Add( ' ROUTING ENABLED   : '  + IntToStr( EnableRouting ) );
        List.Add( ' PROXY   ENABLED   : '  + IntToStr( EnableProxy ) );
        List.Add( ' DNS     ENABLED   : '  + IntToStr( EnableDNS ) );
        if DnsServerTot <> 0 then
        begin
            for I := 0 to Pred (DnsServerTot) do
                List.Add( ' DNS SERVER ADDR   : '  + DnsServerNames [I] ) ;
        end ;
    end ;
end ;

//* * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * *//
function IpHlpNetworkParams (var NetworkParams: TNetworkParams): integer ;
var
  FixedInfo     : PTFixedInfo;         //
  InfoSize      : Longint;
  PDnsServer    : PTIP_ADDR_STRING ;   //
begin
    InfoSize := 0 ;   //
    result := ERROR_NOT_SUPPORTED ;
    if NOT LoadIpHlp then exit ;
    result := GetNetworkParams( Nil, @InfoSize );  //
    if result <> ERROR_BUFFER_OVERFLOW then exit ; //
    GetMem (FixedInfo, InfoSize) ;                    //
    try
    result := GetNetworkParams( FixedInfo, @InfoSize );   //
```

```
    if result <> ERROR_SUCCESS then exit ;
    NetworkParams.DnsServerTot := 0 ;
    with FixedInfo^ do
    begin
        NetworkParams.HostName := trim (HostName) ;
        NetworkParams.DomainName := trim (DomainName) ;
        NetworkParams.ScopeId := trim (ScopeID) ;
        NetworkParams.NodeType := NodeType ;
        NetworkParams.EnableRouting := EnableRouting ;
        NetworkParams.EnableProxy := EnableProxy ;
        NetworkParams.EnableDNS := EnableDNS ;
        NetworkParams.DnsServerNames [0] := DNSServerList.IPAddress ;  //
        if NetworkParams.DnsServerNames [0] <> ' '  then
                                        NetworkParams.DnsServerTot := 1 ;
        PDnsServer := DnsServerList.Next;
        while PDnsServer <> Nil do
        begin
            NetworkParams.DnsServerNames [NetworkParams.DnsServerTot] :=
                                        PDnsServer^.IPAddress ;  //
            inc (NetworkParams.DnsServerTot) ;
            if NetworkParams.DnsServerTot >=
                        Length (NetworkParams.DnsServerNames) then exit ;
            PDnsServer := PDnsServer.Next ;
        end;
    end ;
    finally
       FreeMem (FixedInfo) ;                //
    end ;
end;

//---------------------------------------------------------------------------

function ICMPErr2Str( ICMPErrCode: DWORD) : string;
begin
   Result := ' UnknownError : '  + IntToStr( ICMPErrCode );
   dec( ICMPErrCode, ICMP_ERROR_BASE );
   if ICMPErrCode in [Low(ICMpErr)..High(ICMPErr)] then
     Result := ICMPErr[ ICMPErrCode];
end;


//---------------------------------------------------------------------------

// включаємо байти вводу/виводу для кожного адаптеру

function IpHlpIfTable(var IfTot: integer; var IfRows: TIfRows): integer ;
var
  I,
  TableSize   : integer;
  pBuf, pNext : PChar;
begin
  result := ERROR_NOT_SUPPORTED ;
  if NOT LoadIpHlp then exit ;
  SetLength (IfRows, 0) ;
  IfTot := 0 ; //
  TableSize := 0;
   //  перший виклик: беремо необхідний розмір пам' яті
  result := GetIfTable (Nil, @TableSize, false) ;  //
  if result <> ERROR_INSUFFICIENT_BUFFER then exit ;
  GetMem( pBuf, TableSize );
  try
      FillChar (pBuf^, TableSize, #0);  // очищуємо буфер, з W98 не потрібно

   // беремо показчик на таблицю
      result := GetIfTable (PTMibIfTable (pBuf), @TableSize, false) ;
      if result <> NO_ERROR then exit ;
      IfTot := PTMibIfTable (pBuf)^.dwNumEntries ;
      if IfTot = 0 then exit ;
      SetLength (IfRows, IfTot) ;
```

```
      pNext := pBuf + SizeOf(IfTot) ;
      for i := 0 to Pred (IfTot) do
      begin
         IfRows [i] := PTMibIfRow (pNext )^ ;
         inc (pNext, SizeOf (TMibIfRow)) ;
      end;
  finally
      FreeMem (pBuf) ;
  end ;
end;

procedure Get_IfTable( List: TStrings );
var
  IfRows        : TIfRows ;
  Error, I      : integer;
  NumEntries    : integer;
  sDescr, sIfName: string ;
begin
  if not Assigned( List ) then EXIT;
  List.Clear;
  SetLength (IfRows, 0) ;
  Error := IpHlpIfTable (NumEntries, IfRows) ;
  if (Error <> 0) then
      List.Add( SysErrorMessage( GetLastError ) )
  else if NumEntries = 0 then
      List.Add( ' Даних немає.'  )
  else
  begin
      for I := 0 to Pred (NumEntries) do
      begin
          with IfRows [I] do
          begin
             if wszName [1] = #0 then
                 sIfName := ' '
             else
                 sIfName := WideCharToString (@wszName) ;  // перетворюємо
Unicode у string
             sIfName := trim (sIfName) ;
             sDescr := bDescr ;
             sDescr := trim (sDescr);
             List.Add (Format (
               ' %0.8x - %3d - %16s - %8d - %12d - %2d - %2d - %10d - %10d  -
%-s - %-s' ,
              [dwIndex, dwType, MacAddr2Str( TMacAddress( bPhysAddr ),
              dwPhysAddrLen ), dwMTU, dwSpeed, dwAdminStatus,
              dwOPerStatus, Int64 (dwInOctets), Int64 (dwOutOctets),  //
counters are 32-bit
              sIfName, sDescr] )  //  , додаємо введення/вивід
              );
          end;
      end ;
  end ;
  SetLength (IfRows, 0) ;  // звільняємо пам' ять
end ;

function IpHlpIfEntry(Index: integer; var IfRow: TMibIfRow): integer ;
begin
  result := ERROR_NOT_SUPPORTED ;
  if NOT LoadIpHlp then exit ;
  FillChar (IfRow, SizeOf (TMibIfRow), #0);  // очищуємо буфер, з W98 не
потрібно
  IfRow.dwIndex := Index ;
  result := GetIfEntry (@IfRow) ;
end ;

//---------------------------------------------------------------------------
{ інформація про мережні адаптери }
```

```
function IpHlpAdaptersInfo(var AdpTot: integer; var AdpRows: TAdaptorRows):
integer ;
var
  BufLen        : DWORD;
  AdapterInfo   : PTIP_ADAPTER_INFO;
  PIpAddr       : PTIP_ADDR_STRING;
  PBuf          : PCHAR ;
  I             : integer ;
begin
  SetLength (AdpRows, 4) ;
  AdpTot := 0 ;
  BufLen := 0 ;
  result := GetAdaptersInfo( Nil, @BufLen );
  if (result <> ERROR_INSUFFICIENT_BUFFER) and (result = NO_ERROR) then exit ;
  GetMem( pBuf, BufLen );
  try
      FillChar (pBuf^, BufLen, #0);  // очищуємо буфер
      result := GetAdaptersInfo( PTIP_ADAPTER_INFO (PBuf), @BufLen );
      if result = NO_ERROR then
      begin
         AdapterInfo := PTIP_ADAPTER_INFO (PBuf) ;
         while ( AdapterInfo <> nil ) do
         begin
            AdpRows [AdpTot].IPAddressTot := 0 ;
            SetLength (AdpRows [AdpTot].IPAddressList, 2) ;
            SetLength (AdpRows [AdpTot].IPMaskList, 2) ;
            AdpRows [AdpTot].GatewayTot := 0 ;
            SetLength (AdpRows [AdpTot].GatewayList, 2) ;
            AdpRows [AdpTot].DHCPTot := 0 ;
            SetLength (AdpRows [AdpTot].DHCPServer, 2) ;
            AdpRows [AdpTot].PrimWINSTot := 0 ;
            SetLength (AdpRows [AdpTot].PrimWINSServer, 2) ;
            AdpRows [AdpTot].SecWINSTot := 0 ;
            SetLength (AdpRows [AdpTot].SecWINSServer, 2) ;
            AdpRows [AdpTot].CurrIPAddress := NULL_IP;
            AdpRows [AdpTot].CurrIPMask := NULL_IP;
            AdpRows [AdpTot].AdapterName := Trim( string(
AdapterInfo^.AdapterName ) );
            AdpRows [AdpTot].Description := Trim( string(
AdapterInfo^.Description ) );
            AdpRows [AdpTot].MacAddress := MacAddr2Str( TMacAddress(
                              AdapterInfo^.Address ),
AdapterInfo^.AddressLength ) ;
            AdpRows [AdpTot].Index := AdapterInfo^.Index ;
            AdpRows [AdpTot].aType := AdapterInfo^.aType ;
            AdpRows [AdpTot].DHCPEnabled := AdapterInfo^.DHCPEnabled ;
            if AdapterInfo^.CurrentIPAddress <> Nil then
            begin
                AdpRows [AdpTot].CurrIPAddress :=
AdapterInfo^.CurrentIPAddress.IpAddress ;
                AdpRows [AdpTot].CurrIPMask :=
AdapterInfo^.CurrentIPAddress.IpMask ;
            end ;

        // беремо список IP адрес та масок для IPAddressList
            I := 0 ;
            PIpAddr := @AdapterInfo^.IPAddressList ;
            while (PIpAddr <> Nil) do
            begin
                AdpRows [AdpTot].IPAddressList [I] := PIpAddr.IpAddress ;
                AdpRows [AdpTot].IPMaskList [I] := PIpAddr.IpMask ;
                PIpAddr := PIpAddr.Next ;
                inc (I) ;
                if Length (AdpRows [AdpTot].IPAddressList) <= I then
                begin
                     SetLength (AdpRows [AdpTot].IPAddressList, I * 2) ;
                     SetLength (AdpRows [AdpTot].IPMaskList, I * 2) ;
                end ;
            end ;
```

```
            AdpRows [AdpTot].IPAddressTot := I ;

         // беремо список IP адрес для GatewayList
            I := 0 ;
            PIpAddr := @AdapterInfo^.GatewayList ;
            while (PIpAddr <> Nil) do
            begin
                AdpRows [AdpTot].GatewayList [I] := PIpAddr.IpAddress ;
                PIpAddr := PIpAddr.Next ;
                inc (I) ;
                if Length (AdpRows [AdpTot].GatewayList) <= I then
                            SetLength (AdpRows [AdpTot].GatewayList, I * 2) ;
            end ;
            AdpRows [AdpTot].GatewayTot := I ;

         // беремо список IP адрес для GatewayList
            I := 0 ;
            PIpAddr := @AdapterInfo^.DHCPServer ;
            while (PIpAddr <> Nil) do
            begin
                AdpRows [AdpTot].DHCPServer [I] := PIpAddr.IpAddress ;
                PIpAddr := PIpAddr.Next ;
                inc (I) ;
                if Length (AdpRows [AdpTot].DHCPServer) <= I then
                            SetLength (AdpRows [AdpTot].DHCPServer, I * 2) ;
            end ;
            AdpRows [AdpTot].DHCPTot := I ;

         // беремо список IP адрес для PrimaryWINSServer
            I := 0 ;
            PIpAddr := @AdapterInfo^.PrimaryWINSServer ;
            while (PIpAddr <> Nil) do
            begin
                AdpRows [AdpTot].PrimWINSServer [I] := PIpAddr.IpAddress ;
                PIpAddr := PIpAddr.Next ;
                inc (I) ;
                if Length (AdpRows [AdpTot].PrimWINSServer) <= I then
                            SetLength (AdpRows [AdpTot].PrimWINSServer, I * 2)
;
            end ;
            AdpRows [AdpTot].PrimWINSTot := I ;

        // беремо список IP адрес для SecondaryWINSServer
            I := 0 ;
            PIpAddr := @AdapterInfo^.SecondaryWINSServer ;
            while (PIpAddr <> Nil) do
            begin
                AdpRows [AdpTot].SecWINSServer [I] := PIpAddr.IpAddress ;
                PIpAddr := PIpAddr.Next ;
                inc (I) ;
                if Length (AdpRows [AdpTot].SecWINSServer) <= I then
                            SetLength (AdpRows [AdpTot].SecWINSServer, I * 2) ;
            end ;
            AdpRows [AdpTot].SecWINSTot := I ;

            AdpRows [AdpTot].LeaseObtained := AdapterInfo^.LeaseObtained ;
            AdpRows [AdpTot].LeaseExpires := AdapterInfo^.LeaseExpires ;

            inc (AdpTot) ;
            if Length (AdpRows) <= AdpTot then
                        SetLength (AdpRows, AdpTot * 2) ;  // more memory
            AdapterInfo := AdapterInfo^.Next;
          end ;
          SetLength (AdpRows, AdpTot) ;
        end ;
    finally
        FreeMem( pBuf );
    end ;
end ;
```

```
procedure Get_AdaptersInfo( List: TStrings );
var
  AdpTot: integer;
  AdpRows: TAdaptorRows ;
  Error: DWORD ;
  I: integer ;
  //J: integer ;  jpt
  //S: string ;        id.
begin
  if not Assigned( List ) then EXIT;
  List.Clear;
  SetLength (AdpRows, 0) ;
  AdpTot := 0 ;
  Error := IpHlpAdaptersInfo(AdpTot, AdpRows) ;
  if (Error <> 0) then
      List.Add( SysErrorMessage( GetLastError ) )
  else if AdpTot = 0 then
      List.Add( ' Даних немає.'  )
  else
  begin
      for I := 0 to Pred (AdpTot) do
      begin
        with AdpRows [I] do
        begin
            //List.Add(AdapterName + ' -'  + Description ); // jpt : не корисне
            List.Add( Format(' %8.8x - %6s - %16s - %2d - %16s - %16s - %16s' ,
                [Index, AdaptTypes[aType], MacAddress, DHCPEnabled,
                GatewayList [0], DHCPServer [0], PrimWINSServer [0]] ) );
            {if IPAddressTot <> 0 then    // jpt : not useful
            begin
                S := ' '  ;
                for J := 0 to Pred (IPAddressTot) do
                        S := S + IPAddressList [J] + ' /'  + IPMaskList [J] + '
- '  ;
                List.Add(IntToStr (IPAddressTot) + '  IP Addresse(s): '  + S);
            end ;
            List.Add( '   ' ); }
        end ;
      end ;
  end ;
  SetLength (AdpRows, 0) ;
end ;

//---------------------------------------------------------------------------
{ зчитуємо кількість раундів, та час звертання до IP }
function Get_RTTAndHopCount( IPAddr: DWORD; MaxHops: Longint; var RTT: Longint;
  var HopCount: Longint ): integer;
begin
  if not GetRTTAndHopCount( IPAddr, @HopCount, MaxHops, @RTT ) then
  begin
    Result := GetLastError;
    RTT := -1; //
    HopCount := -1;
  end
  else
    Result := NO_ERROR;
end;

//---------------------------------------------------------------------------
{ ARP-таблиця – список відношень між віддаленими IP та віддаленими MAC-адресами.

}
procedure Get_ARPTable( List: TStrings );
var
  IPNetRow      : TMibIPNetRow;
  TableSize     : DWORD;
  NumEntries    : DWORD;
  ErrorCode     : DWORD;
```

```
  i             : integer;
  pBuf          : PChar;
begin
  if not Assigned( List ) then EXIT;
  List.Clear;
  //  перший виклик: беремо довжину таблиці
  TableSize := 0;
  ErrorCode := GetIPNetTable( Nil, @TableSize, false );   //
  //
  if ErrorCode = ERROR_NO_DATA then
  begin
    List.Add( '  ARP-кеш пустий.'  );
    EXIT;
  end;
  // беремо таблицю
  GetMem( pBuf, TableSize );
  NumEntries := 0 ;
  try
  ErrorCode := GetIpNetTable( PTMIBIPNetTable( pBuf ), @TableSize, false );
  if ErrorCode = NO_ERROR then
  begin
    NumEntries := PTMIBIPNetTable( pBuf )^.dwNumEntries;
    if NumEntries > 0 then //.
    begin
      inc( pBuf, SizeOf( DWORD ) ); // беремо розмір останьої таблиці
      for i := 1 to NumEntries do
      begin
        IPNetRow := PTMIBIPNetRow( PBuf )^;
        with IPNetRow do
          List.Add( Format( ' %8x - %12s - %16s - %10s' ,
                            [dwIndex, MacAddr2Str( bPhysAddr, dwPhysAddrLen ),
                            IPAddr2Str( dwAddr ), ARPEntryType[dwType]
                            ]));
        inc( pBuf, SizeOf( IPNetRow ) );
      end;
    end
    else
      List.Add( '  ARP-кеш пустий.'  );
  end
  else
    List.Add( SysErrorMessage( ErrorCode ) );

  // we _must_ restore pointer!
  finally
      dec( pBuf, SizeOf( DWORD ) + NumEntries * SizeOf( IPNetRow ) );
      FreeMem( pBuf );
  end ;
end;


//-----------------------------------------------------------------------------
procedure Get_TCPTable( List: TStrings );
var
  TCPRow        : TMIBTCPRow;
  i,
    NumEntries  : integer;
  TableSize     : DWORD;
  ErrorCode     : DWORD;
  DestIP        : string;
  pBuf          : PChar;
begin
  if not Assigned( List ) then EXIT;
  List.Clear;
  RecentIPs.Clear;
  //  перший виклик : беремо розмір таблиці
  TableSize := 0;
  NumEntries := 0 ;
  ErrorCode := GetTCPTable(Nil, @TableSize, false );  //
  if Errorcode <> ERROR_INSUFFICIENT_BUFFER then
```

```
    EXIT;

  // беремо розмір пам' яти, який потрібно та здійснюємо виклик знову
  GetMem( pBuf, TableSize );
  // беремо таблицю
  ErrorCode := GetTCPTable( PTMIBTCPTable( pBuf ), @TableSize, false );
  if ErrorCode = NO_ERROR then
  begin

    NumEntries := PTMIBTCPTable( pBuf )^.dwNumEntries;
    if NumEntries > 0 then
    begin
      inc( pBuf, SizeOf( DWORD ) ); // беремо розмір останьої таблиці
      for i := 1 to NumEntries do
      begin
        TCPRow := PTMIBTCPRow( pBuf )^; // беремо наступний запис
        with TCPRow do
        begin
          if dwRemoteAddr = 0 then
            dwRemotePort := 0;
          DestIP := IPAddr2Str( dwRemoteAddr );
          List.Add(
            Format( ' %15s : %-7s -> %15s : %-7s -> %-16s' ,
            [IpAddr2Str( dwLocalAddr ),
            Port2Svc( Port2Wrd( dwLocalPort ) ),
              DestIP,
              Port2Svc( Port2Wrd( dwRemotePort ) ),
              TCPConnState[dwState]
              ] ) );
         //
            if (not ( dwRemoteAddr = 0 ))
            and ( RecentIps.IndexOf(DestIP) = -1 ) then
               RecentIPs.Add( DestIP );
        end;
        inc( pBuf, SizeOf( TMIBTCPRow ) );
      end;
    end;
  end
  else
    List.Add( SyserrorMessage( ErrorCode ) );
  dec( pBuf, SizeOf( DWORD ) + NumEntries * SizeOf( TMibTCPRow ) );
  FreeMem( pBuf );
end;

//---------------------------------------------------------------------------
procedure Get_TCPStatistics( List: TStrings );
var
  TCPStats      : TMibTCPStats;
  ErrorCode     : DWORD;
begin
  if not Assigned( List ) then EXIT;
  List.Clear;
  if NOT LoadIpHlp then exit ;
  ErrorCode := GetTCPStatistics( @TCPStats );
  if ErrorCode = NO_ERROR then
    with TCPStats do
    begin
      List.Add( ' Алгоритм повторної передачі: '  + TCPToAlgo[dwRTOAlgorithm] );
      List.Add( ' Мінімальний час виведення         : '  + IntToStr( dwRTOMin )
+ '  ms'  );
      List.Add( ' Максимальний час виведення         : '  + IntToStr( dwRTOMax )
+ '  ms'  );
      List.Add( ' Максимальне число підключень : '  + IntToStr( dwRTOAlgorithm )
);
      List.Add( ' Активні підключення             : '  + IntToStr( dwActiveOpens
) );
      List.Add( ' Пасивні підключення            : '  + IntToStr( dwPassiveOpens
) );
```

```
      List.Add( ' Невдала спроба відкриття     : '  + IntToStr( dwAttemptFails )
);
      List.Add( ' Відновлений зв'язок   : '  + IntToStr( dwEstabResets ) );
      List.Add( ' Поточний зв'язок .: '  + IntToStr( dwCurrEstab ) );
      List.Add( ' Отримано сегментів        : '  + IntToStr( dwInSegs ) );
      List.Add( ' Відправлено сегментів            : '  + IntToStr( dwOutSegs )
);
      List.Add( ' Ретрансльовано сегментів   : '  + IntToStr( dwReTransSegs ) );
      List.Add( ' Помилки входження          : '  + IntToStr( dwInErrs ) );
      List.Add( ' Скидання виведення          : '  + IntToStr( dwOutRsts ) );
      List.Add( ' Сукупні зв'язки   : '  + IntToStr( dwNumConns ) );
    end
  else
    List.Add( SyserrorMessage( ErrorCode ) );
end;

function IpHlpTCPStatistics (var TCPStats: TMibTCPStats): integer ;
begin
    result := ERROR_NOT_SUPPORTED ;
    if NOT LoadIpHlp then exit ;
    result := GetTCPStatistics( @TCPStats );
end;

//-------------------------------------------------------------------------------
procedure Get_UDPTable( List: TStrings );
var
  UDPRow        : TMIBUDPRow;
  i,
    NumEntries  : integer;
  TableSize     : DWORD;
  ErrorCode     : DWORD;
  pBuf          : PChar;
begin
  if not Assigned( List ) then EXIT;
  List.Clear;

  //  перший виклик : беремо розмір таблиці
  TableSize := 0;
  NumEntries := 0 ;
  ErrorCode := GetUDPTable(Nil, @TableSize, false );
  if Errorcode <> ERROR_INSUFFICIENT_BUFFER then
    EXIT;

  // беремо потрібний розмір пам'яті, викликаємо знову
  GetMem( pBuf, TableSize );

  // беремо таблицю
  ErrorCode := GetUDPTable( PTMIBUDPTable( pBuf ), @TableSize, false );
  if ErrorCode = NO_ERROR then
  begin
    NumEntries := PTMIBUDPTable( pBuf )^.dwNumEntries;
    if NumEntries > 0 then
    begin
      inc( pBuf, SizeOf( DWORD ) ); // беремо розмір останьої таблиці
      for i := 1 to NumEntries do
      begin
        UDPRow := PTMIBUDPRow( pBuf )^; // беремо наступний запис
        with UDPRow do
          List.Add( Format( ' %15s : %-6s' ,
            [IpAddr2Str( dwLocalAddr ),
            Port2Svc( Port2Wrd( dwLocalPort ) )
              ] ) );
        inc( pBuf, SizeOf( TMIBUDPRow ) );
      end;
    end
    else
      List.Add( ' Даних немає.'  );
  end
  else
```

```
    List.Add( SyserrorMessage( ErrorCode ) );
  dec( pBuf, SizeOf( DWORD ) + NumEntries * SizeOf( TMibUDPRow ) );
  FreeMem( pBuf );
end;

//-----------------------------------------------------------------------------
procedure Get_IPAddrTable( List: TStrings );
var
  IPAddrRow     : TMibIPAddrRow;
  TableSize     : DWORD;
  ErrorCode     : DWORD;
  i             : integer;
  pBuf          : PChar;
  NumEntries    : DWORD;
begin
  if not Assigned( List ) then EXIT;
  List.Clear;
  TableSize := 0; ;
  NumEntries := 0 ;
  //  перший виклик: беремо довжину таблиці
  ErrorCode := GetIpAddrTable(Nil, @TableSize, true );  //
  if Errorcode <> ERROR_INSUFFICIENT_BUFFER then
    EXIT;

  GetMem( pBuf, TableSize );
  // беремо таблицю
  ErrorCode := GetIpAddrTable( PTMibIPAddrTable( pBuf ), @TableSize, true );
  if ErrorCode = NO_ERROR then
  begin
    NumEntries := PTMibIPAddrTable( pBuf )^.dwNumEntries;
    if NumEntries > 0 then
    begin
      inc( pBuf, SizeOf( DWORD ) );
      for i := 1 to NumEntries do
      begin
        IPAddrRow := PTMIBIPAddrRow( pBuf )^;
        with IPAddrRow do
          List.Add( Format( ' %8.8x | %15s | %15s | %15s | %8.8d' ,
            [dwIndex,
            IPAddr2Str( dwAddr ),
              IPAddr2Str( dwMask ),
              IPAddr2Str( dwBCastAddr ),
              dwReasmSize
              ] ) );
        inc( pBuf, SizeOf( TMIBIPAddrRow ) );
      end;
    end
    else
      List.Add( ' Даних немає.'  );
  end
  else
    List.Add( SysErrorMessage( ErrorCode ) );

  // we must restore pointer!
  dec( pBuf, SizeOf( DWORD ) + NumEntries * SizeOf( IPAddrRow ) );
  FreeMem( pBuf );
end;

//-----------------------------------------------------------------------------
{ беремо дані з таблиці маршрутизатора Cisco}
procedure Get_IPForwardTable( List: TStrings );
var
  IPForwRow     : TMibIPForwardRow;
  TableSize     : DWORD;
  ErrorCode     : DWORD;
  i             : integer;
  pBuf          : PChar;
  NumEntries    : DWORD;
begin
```

```
  if not Assigned( List ) then EXIT;
  List.Clear;
  TableSize := 0;

  //  перший виклик: беремо довжину таблиці
  NumEntries := 0 ;
  ErrorCode := GetIpForwardTable(Nil, @TableSize, true);
  if Errorcode <> ERROR_INSUFFICIENT_BUFFER then
    EXIT;

  // беремо таблицю
  GetMem( pBuf, TableSize );
  ErrorCode := GetIpForwardTable( PTMibIPForwardTable( pBuf ), @TableSize,
true);
  if ErrorCode = NO_ERROR then
  begin
    NumEntries := PTMibIPForwardTable( pBuf )^.dwNumEntries;
    if NumEntries > 0 then
    begin
      inc( pBuf, SizeOf( DWORD ) );
      for i := 1 to NumEntries do
      begin
        IPForwRow := PTMibIPForwardRow( pBuf )^;
        with IPForwRow do
        begin
          if (dwForwardType < 1)
          or (dwForwardType > 4) then
                   dwForwardType := 1 ;   //  , враховуємо погані значення
          List.Add( Format(
            ' %15s | %15s | %15s | %8.8x | %7s |   %5.5d |  %7s |   %2.2d' ,
            [IPAddr2Str( dwForwardDest ),
            IPAddr2Str( dwForwardMask ),
              IPAddr2Str( dwForwardNextHop ),
              dwForwardIFIndex,
              IPForwTypes[dwForwardType],
              dwForwardNextHopAS,
              IPForwProtos[dwForwardProto],
              dwForwardMetric1
              ] ) );
        end ;
        inc( pBuf, SizeOf( TMibIPForwardRow ) );
      end;
    end
    else
      List.Add( ' Даних немає.'  );
  end
  else
    List.Add( SysErrorMessage( ErrorCode ) );
  dec( pBuf, SizeOf( DWORD ) + NumEntries * SizeOf( TMibIPForwardRow ) );
  FreeMem( pBuf );
end;

//-----------------------------------------------------------------------------
procedure Get_IPStatistics( List: TStrings );
var
  IPStats       : TMibIPStats;
  ErrorCode     : integer;
begin
  if not Assigned( List ) then EXIT;
  if NOT LoadIpHlp then exit ;
  ErrorCode := GetIPStatistics( @IPStats );
  if ErrorCode = NO_ERROR then
  begin
    List.Clear;
    with IPStats do
    begin
      if dwForwarding = 1 then
        List.add( ' Розблоковане пересилання      : '  + ' Так'  )
```

```
      else
        List.add( ' Розблоковане пересилання      : '  + ' Hi'  );
      List.add( ' Вбудований TTL             : '  + inttostr( dwDefaultTTL ) );
      List.add( ' Отримані датаграми       : '  + inttostr( dwInReceives ) );
      List.add( ' Помилка заголовку     (в)  : '  + inttostr( dwInHdrErrors ) );
      List.add( ' Адреса помилкова    (в)  : '  + inttostr( dwInAddrErrors ) );
      List.add( ' Датаграма переслана     : '  + inttostr( dwForwDatagrams ) );
//
      List.add( ' Невідомий протокол (в)  : '  + inttostr( dwInUnknownProtos )
);
      List.add( ' Датаграма відвергнута     : '  + inttostr( dwInDiscards ) );
      List.add( ' Датаграма встановлена     : '  + inttostr( dwInDelivers ) );
      List.add( ' Запит виведення            : '  + inttostr( dwOutRequests ) );
      List.add( ' Маршрутизація в маршрутизаторі Cisco відвергнута      : '  +
inttostr( dwRoutingDiscards ) );
      List.add( ' Немає маршрутів        (з)  : '  + inttostr( dwOutNoRoutes )
);
      List.add( ' Час виведення перебору      : '  + inttostr( dwReasmTimeOut )
);
      List.add( ' Запити перебору     : '  + inttostr( dwReasmReqds ) );
      List.add( ' Перебори здійснено : '  + inttostr( dwReasmOKs ) );
      List.add( ' Помилка перебору     : '  + inttostr( dwReasmFails ) );
      List.add( ' Фрагментація мережі успішна: '  + inttostr( dwFragOKs ) );
      List.add( ' Помилка фрагментації   : '  + inttostr( dwFragFails ) );
      List.add( ' Датаграми фрагментовано    : '  + inttostr( dwFRagCreates ) );
      List.add( ' Кількість інтерфейсів    : '  + inttostr( dwNumIf ) );
      List.add( ' Кількість IP-адрес  : '  + inttostr( dwNumAddr ) );
      List.add( ' маршрут в таблиці маршрутизації Cisco : '  + inttostr(
dwNumRoutes ) );
    end;
  end
  else
    List.Add( SysErrorMessage( ErrorCode ) );
end;

function IpHlpIPStatistics (var IPStats: TMibIPStats): integer ;      //
begin
    result := ERROR_NOT_SUPPORTED ;
    if NOT LoadIpHlp then exit ;
    result := GetIPStatistics( @IPStats );
end ;

//-------------------------------------------------------------------------
procedure Get_UdpStatistics( List: TStrings );
var
  UdpStats      : TMibUDPStats;
  ErrorCode     : integer;
begin
  if not Assigned( List ) then EXIT;
  ErrorCode := GetUDPStatistics( @UdpStats );
  if ErrorCode = NO_ERROR then
  begin
    List.Clear;
    with UDPStats do
    begin
      List.add( ' Datagrams (в)    : '  + inttostr( dwInDatagrams ) );
      List.add( ' Datagrams (з)   : '  + inttostr( dwOutDatagrams ) );
      List.add( ' No Ports          : '  + inttostr( dwNoPorts ) );
      List.add( ' Errors    (в)    : '  + inttostr( dwInErrors ) );
      List.add( ' UDP Listen Ports  : '  + inttostr( dwNumAddrs ) );
    end;
  end
  else
    List.Add( SysErrorMessage( ErrorCode ) );
end;

//* * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * * *//
function IpHlpUdpStatistics (UdpStats: TMibUDPStats): integer ;     //
begin
```

```
    result := ERROR_NOT_SUPPORTED ;
    if NOT LoadIpHlp then exit ;
    result := GetUDPStatistics (@UdpStats) ;
end ;

//-----------------------------------------------------------------------------
procedure Get_ICMPStats( ICMPIn, ICMPOut: TStrings );
var
  ErrorCode     : DWORD;
  ICMPStats     : PTMibICMPInfo;
begin
  if ( ICMPIn = nil ) or ( ICMPOut = nil ) then EXIT;
  ICMPIn.Clear;
  ICMPOut.Clear;
  New( ICMPStats );
  ErrorCode := GetICMPStatistics( ICMPStats );
  if ErrorCode = NO_ERROR then
  begin
    with ICMPStats.InStats do
    begin
      ICMPIn.Add( ' Отримано повідослень    : '  + IntToStr( dwMsgs ) );
      ICMPIn.Add( ' Помилки ICMP              : '  + IntToStr( dwErrors ) );
      ICMPIn.Add( ' Розташування    : '  + IntToStr( dwDestUnreachs ) );
      ICMPIn.Add( ' Час перевищено        : '  + IntToStr( dwTimeEcxcds ) );
      ICMPIn.Add( ' Проблеми параметрів      : '  + IntToStr( dwParmProbs ) );
      ICMPIn.Add( ' Джерело відключено        : '  + IntToStr( dwSrcQuenchs ) );
      ICMPIn.Add( ' Перенаправлення           : '  + IntToStr( dwRedirects ) );
      ICMPIn.Add( ' Exo запит        : '  + IntToStr( dwEchos ) );
      ICMPIn.Add( ' Exo повтор         : '  + IntToStr( dwEchoReps ) );
      ICMPIn.Add( ' Запит мітки часу   : '  + IntToStr( dwTimeStamps ) );
      ICMPIn.Add( ' Повтор мітки часу  : '  + IntToStr( dwTimeStampReps ) );
      ICMPIn.Add( ' Запит маски адреси : '  + IntToStr( dwAddrMasks ) );
      ICMPIn.Add( ' Повтор маски адреси  : '  + IntToStr( dwAddrReps ) );
    end;
     //
    with ICMPStats.OutStats do
    begin
      ICMPOut.Add( ' Повідомлення відправлено        : '  + IntToStr( dwMsgs )
);
      ICMPOut.Add( 'Помилки ICMP            : '  + IntToStr( dwErrors ) );
      ICMPOut.Add( 'Розташування    : '  + IntToStr( dwDestUnreachs ) );
      ICMPOut.Add( 'Час перевищено        : '  + IntToStr( dwTimeEcxcds ) );
      ICMPOut.Add( 'Проблеми параметрів      : '  + IntToStr( dwParmProbs ) );
      ICMPOut.Add( 'Джерело відключено        : '  + IntToStr( dwSrcQuenchs ) );
      ICMPOut.Add( 'Перенаправлення           : '  + IntToStr( dwRedirects ) );
      ICMPOut.Add( 'Exo запит        : '  + IntToStr( dwEchos ) );
      ICMPOut.Add( 'Exo повтор         : '  + IntToStr( dwEchoReps ) );
      ICMPOut.Add( 'Запит мітки часу   : '  + IntToStr( dwTimeStamps ) );
      ICMPOut.Add( 'Повтор мітки часу    : '  + IntToStr( dwTimeStampReps ) );
      ICMPOut.Add( 'Запит маски адреси: '  + IntToStr( dwAddrMasks ) );
      ICMPOut.Add( 'Повтор маски адреси   : '  + IntToStr( dwAddrReps ) );
    end;
  end
  else
    IcmpIn.Add( SysErrorMessage( ErrorCode ) );
  Dispose( ICMPStats );
end;

//-----------------------------------------------------------------------------
procedure Get_RecentDestIPs( List: TStrings );
begin
  if Assigned( List ) then
    List.Assign( RecentIPs )
end;

initialization

  RecentIPs := TStringList.Create;
```

```
finalization
  RecentIPs.Free;
end.
```

Файл About.pas - довідка

```
unit About;

interface

uses
  Windows, Messages, SysUtils, Variants, Classes, Graphics, Controls, Forms,
  Dialogs, StdCtrls, jpeg, ExtCtrls;

type
  TForm2 = class(TForm)
    Image1: TImage;
    Memo1: TMemo;
    Button1: TButton;
    procedure Button1Click(Sender: TObject);
  private
    { Private declarations }
  public
    { Public declarations }
  end;

var
  Form2: TForm2;

implementation

{$R *.dfm}

procedure TForm2.Button1Click(Sender: TObject);
begin
Form2.Close;
end;

end.
```